

บทที่ 3

การทบทวนรายงานการศึกษาเดิม และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

3.1 การทบทวนรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

ในการศึกษาทบทวนรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม *ทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองหมายเลข 81 สายบางใหญ่-กาญจนบุรี* (กม.0+000 ถึง กม.96+410) ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย รายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม จำนวน 3 ฉบับ ดังนี้

1) รายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการทางหลวงพิเศษ สายบางใหญ่-บ้านโป่ง (กม.0+000 ถึง กม.51+000) ซึ่งจัดทำโดย บริษัท เอเชียน เอ็นจิเนียริง คอนซัลแต้นส์ จำกัด และบริษัท ทีม คอนซัลติ้ง เอ็นจิเนียริ่ง จำกัด โดยรายงานดังกล่าวได้ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม พ.ศ.2541

2) รายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการทางหลวงพิเศษ สายบ้านโป่ง-กาญจนบุรี (กม.0+000 ถึง กม.96+410) ซึ่งจัดทำโดย บริษัท เอเชียน เอ็นจิเนียริง คอนซัลแต้นส์ จำกัด บริษัท สินธูมอนเซลล์ คอนซัลแต้นท์ จำกัด และ บริษัท ทีม คอนซัลติ้ง เอ็นจิเนียริ่ง แอนด์ แมเนจเม้นท์ จำกัด โดยรายงานดังกล่าวได้ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเมื่อวันที่ 25 สิงหาคม พ.ศ.2546

3) รายงานการขอเปลี่ยนแปลงรายละเอียดโครงการ ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง สายบางใหญ่-กาญจนบุรี ซึ่งจัดทำโดย บริษัท เทสโก้ จำกัด และ บริษัท ธรรมชาติ คอนซัลแต้นท์ จำกัด ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 14 กรกฎาคม พ.ศ.2558 โดยรายงานดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานทางบกและอากาศในการประชุมครั้งที่ 24/2559 เมื่อวันที่ 5 สิงหาคม พ.ศ.2559 และได้เสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อทราบ ในการประชุมครั้งที่ 4/2559 เมื่อวันที่ 21 กันยายน พ.ศ.2559 โดยมีเงื่อนไขประกอบการเห็นชอบรายงานฯ ซึ่งระบุให้กรมทางหลวงยึดถือปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามที่ระบุไว้ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการ รวมทั้งให้มีการปฏิบัติตามมาตรการฯ ที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ให้ความเห็นเพิ่มเติมอย่างเคร่งครัด (ภาคผนวก ก)

ดังนั้น ในการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อม ในครั้งนี้ บริษัทที่ปรึกษา ได้ดำเนินการศึกษาทบทวน รายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของวิธีการศึกษา รวมถึงความเหมาะสมของ มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม ตามที่เสนอไว้ ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม จะประกอบด้วย การทบทวน รายงานการขอเปลี่ยนแปลงรายละเอียด โครงการ ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง สายบางใหญ่-กาญจนบุรี ฉบับผ่านความเห็นชอบในปี พ.ศ.2559 เป็นหลัก ซึ่งสามารถสรุปรายละเอียดได้ดังนี้

3.1.1 วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อศึกษารายละเอียดความแตกต่างของรูปแบบการก่อสร้างโครงการตามที่ได้เสนอแนะไว้ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม กับลักษณะรูปแบบแนวเส้นทางที่ก่อสร้างจริงในปัจจุบัน
- 2) เพื่อศึกษาและทบทวนความเหมาะสมและความถูกต้องของการศึกษาเดิมจากรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม
- 3) จัดทำข้อเสนอแนะ เพื่อปรับปรุงการดำเนินงานต่อไปในอนาคต

3.1.2 วิธีการศึกษา

- 1) การศึกษาและทบทวนรายละเอียดของโครงการได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลจากรูปแบบก่อสร้าง/แบบเบื้องต้นตามที่เสนอไว้ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและเพิ่มเติมการสำรวจในภาคสนามเพื่อศึกษาเปรียบเทียบกับรูปแบบการก่อสร้างจริงในสภาพปัจจุบันโดยเน้นรูปแบบที่มีการเปลี่ยนแปลง
- 2) การศึกษาสภาพภาพของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้ดำเนินการศึกษาทบทวน ตรวจสอบสรุปผลและให้เหตุผลต่างๆ อย่างชัดเจนเพื่อประกอบการพิจารณาความเหมาะสมและความถูกต้องที่ใช้ในการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อม รายละเอียดดังนี้

2.1) การทบทวนวิธีการศึกษา ได้ดำเนินการตรวจสอบความเหมาะสมและความถูกต้องดังนี้

(1) ประเด็นการศึกษาต่างๆ ได้แก่ ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมที่ดำเนินการศึกษา วิธีการสำรวจและเก็บตัวอย่าง (เช่น ตำแหน่งของสถานีเก็บตัวอย่าง ดัชนี ระยะเวลาที่ตรวจวัด/เก็บตัวอย่าง วิธีการวิเคราะห์ และมาตรฐานที่เปรียบเทียบ) และการประเมินผลกระทบได้ดำเนินการตรวจสอบเปรียบเทียบกับแนวทางการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมของโครงการประเภททางหลวง ของกองวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (เดิม) สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ.2541 รวมทั้งใช้หลักเกณฑ์และวิธีการบนพื้นฐานทางด้านวิชาการของการศึกษาทรัพยากรสิ่งแวดล้อมแต่ละประเด็น

(2) วิธีการศึกษา การรวบรวมข้อมูลพื้นฐานที่นำมาใช้ศึกษาโดยเน้นความเพียงพอและครบถ้วนของข้อมูลเพื่อนำไปประเมินและคาดการณ์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่อาจเกิดขึ้นในกรณีที่มีการใช้หรือไม่ใช้แบบจำลองทางคณิตศาสตร์ ทั้งนี้ได้พิจารณาว่า ข้อมูลพื้นฐานที่นำมาใช้ต้องมีความทันสมัย และไม่ควรมีช่วงเวลาจัดเก็บนานเกิน 5 ปี และวิธีการวิเคราะห์และประเมินผลกระทบ มีความถูกต้องแม่นยำ และเชื่อถือได้ในทางวิชาการหรือไม่

2.2) การทบทวนมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบ และแผนการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม ได้ดำเนินการตรวจสอบความเหมาะสมและความถูกต้องดังนี้

(1) มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่นำเสนอไว้ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม มีความสอดคล้องและครอบคลุมตามการคาดการณ์ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการพัฒนาโครงการหรือไม่ มีความเพียงพอ/ความชัดเจน และมีความเหมาะสมต่อการนำไปใช้แก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างเป็นรูปธรรมหรือนำไปใช้ปฏิบัติได้หรือไม่ รวมทั้งทบทวนเพื่อปรับปรุงมาตรการด้านสิ่งแวดล้อมในประเด็นต่างๆ ให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้นจริงในระยะก่อสร้างโครงการ

(2) แผนการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามที่ได้ระบุไว้ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม มีความชัดเจนและเพียงพอในประเด็นต่างๆ เหล่านี้หรือไม่ ได้แก่ ดัชนีคุณภาพสิ่งแวดล้อม จำนวนตัวอย่างตำแหน่งสถานีตรวจวัด ช่วงเวลาและความถี่ในการเก็บตัวอย่าง วิธีการเก็บตัวอย่างและวิธีการวิเคราะห์

2.3) การทบทวนแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมได้ดำเนินการตรวจสอบความเหมาะสมและความถูกต้องดังนี้

(1) แผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม มีความสอดคล้องกับการประเมินหรือครอบคลุมรองรับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจริงในระหว่างการก่อสร้างโครงการหรือไม่

(2) รายละเอียดและความสมบูรณ์ของแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม ต้องครอบคลุมประเด็นต่างๆ ประกอบด้วย หลักการและเหตุผลหรือความจำเป็นในการจัดทำแผนปฏิบัติการฯ วัตถุประสงค์ พื้นที่ดำเนินการ วิธีการดำเนินการ ระยะเวลาดำเนินการ หน่วยงานที่รับผิดชอบ งบประมาณ และการประเมินผลงาน

(3) การติดตามการปฏิบัติงานของหน่วยงานที่รับผิดชอบตามที่ระบุไว้ในแผนปฏิบัติการฯ ว่า ได้มีการนำแผนปฏิบัติการฯ ที่เสนอไว้ในรายงานการศึกษาฯ ไปปฏิบัติจริงหรือไม่ หรือมีปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานหรือไม่ เช่น ไม่ได้รับงบประมาณสนับสนุนหรือกำลังงบประมาณหรือไม่ทราบว่าต้องรับผิดชอบต่องานในส่วนนี้ เป็นต้น

3) จัดทำสรุปผลและข้อเสนอแนะอันจะเป็นประโยชน์ต่อการควบคุมรองรับผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อม

3.1.3 ผลการศึกษา

ผลการประเมินความเหมาะสมของรายงานการขอเปลี่ยนแปลงรายละเอียดโครงการ ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง สายบางใหญ่-กาญจนบุรี ฉบับผ่านความเห็นชอบในปี พ.ศ.2559 มีรายละเอียดแสดงดังตารางที่ 3.1-1

ตารางที่ 3.1-1 การประเมินความเหมาะสมของรายงานการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดโครงการ ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง สายบางใหญ่-กาญจนบุรี (ต่อ)						
ปัจจัยสิ่งแวดล้อม	ข้อมูลพื้นฐาน	สถานีวิจัยวัด	ดัชนี	ตัวแปรที่วิเคราะห์		มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม
				ความถี่	มาตรฐานที่ใช้เปรียบเทียบ	
4. เสียง	<ul style="list-style-type: none">รวบรวมข้อมูลที่อยู่ที่เกี่ยวข้องกับเสียงตามแนวนอนโครงการ จากหน่วยงานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง<ul style="list-style-type: none">ตรวจวัดระดับเสียงบริเวณพื้นที่ก่อนให้ขุดเจาะบริเวณพื้นที่ก่อนให้ขุดเจาะบริเวณพื้นที่ก่อนให้ขุดเจาะเส้นทางโครงการมีความเหมาะสม เนื่องจากเป็นข้อมูลจากทางสำรวจในภาคสนามซึ่งสามารถแสดงถึงสภาพปัจจุบันของระดับเสียงบริเวณโครงการได้	<ul style="list-style-type: none">จำนวน 7 สถานี ได้แก่<ul style="list-style-type: none">(1) โรงเรียนบ้านนาสร้าง(2) โรงเรียนวัดวิลาจ(3) โรงเรียนวัดพุทธธรรมรังษี(4) โรงเรียนลาดตะคัน(5) โรงเรียนวัดเขาสะพรั่ง(6) วัดลำคร้อ(7) โรงเรียนบ้านหัวยดลุงมีความเหมาะสม เนื่องจากตำแหน่งสถานีตรวจวัด เป็นพื้นที่ก่อนให้ขุดเจาะได้รับผลกระทบ สามารถเป็นผลกระทบเบื้องต้นที่มีการอาศัยซึ่งโครงการและครอบคลุมตลอดแนวเส้นทางโครงการ	<ul style="list-style-type: none">จำนวน 5 ดัชนี ประกอบด้วย<ul style="list-style-type: none">ระดับเสียงเฉลี่ยชั่วโมง (L_{eq} 1 hr)ระดับเสียงเฉลี่ย 24 ชั่วโมง (L_{eq} 24 hr)ระดับเสียงสูงสุด (L_{max})ระดับเสียงเฉลี่ยรายสัปดาห์-กลางคืน (L_{eq})ระดับเสียงเปอร์เซ็นต์ 90 (L_{90})มีความเหมาะสม เนื่องจากเป็นดัชนีที่แสดงถึงสภาพปัจจุบันของระดับเสียงบริเวณโครงการ ซึ่งเป็นข้อจำกัดที่สำคัญสำหรับนำไปประกอบ การตรวจวัดยังครอบคลุมพื้นที่ 2 ฤดูกาล	<ul style="list-style-type: none">ความถี่ 1 ครั้งความถี่ 1 ครั้งความถี่ 1 ครั้งความถี่ 1 ครั้งความถี่ 1 ครั้งความถี่ 1 ครั้งความถี่ 1 ครั้ง	<ul style="list-style-type: none">มาตรฐานระดับเสียงเทียบมาตรฐานระดับเสียงเทียบมาตรฐานระดับเสียงเทียบมาตรฐานระดับเสียงเทียบมาตรฐานระดับเสียงเทียบมาตรฐานระดับเสียงเทียบมาตรฐานระดับเสียงเทียบ	<ul style="list-style-type: none">ระยะก่อสร้าง จำนวน 6 สถานี ได้แก่ หมู่บ้านร่มไม้ (กม.2+000) หมู่บ้านพิชการ (กม.3+900) วัดบ้านทุ่งน้อย (กม.37+400) วัดศรีสารวาจา (กม.48+000) โรงเรียนวัดลำคร้อ (กม.52+500) วัดชัยมงคลวัดบ้านนา 4 ดัชนี ประกอบด้วย ระดับเสียงเฉลี่ย 24 ชั่วโมง (L_{eq}) ระดับเสียงสูงสุด (L_{max}) ระดับเสียงเปอร์เซ็นต์ 90 (L_{90}) โดยติดตามตรวจสอบเป็นเวลา 5 วัน ต่อเนื่อง (วันธรรมดาและวันหยุดราชการ) โดยติดตามตรวจสอบ 2 ครั้ง/ปี ตลอดระยะเวลาก่อสร้างระยะดำเนินการและบำรุงรักษา จำนวน 6 สถานี ได้แก่ หมู่บ้านร่มไม้ (กม.2+000) หมู่บ้านพิชการ (กม.3+900) วัดบ้านทุ่งน้อย (กม.36+200) หมู่บ้านพิชการ (กม.37+400) วัดศรีสารวาจา (กม.48+000) โรงเรียนวัดลำคร้อ (กม.52+500) จำนวน 4 ดัชนี ประกอบด้วย ระดับเสียงเฉลี่ย 24 ชั่วโมง (L_{eq} 24 hr) ระดับเสียงสูงสุด (L_{max}) ระดับเสียงเปอร์เซ็นต์ 90 (L_{90}) ระดับเสียงเฉลี่ยรายสัปดาห์-กลางคืน (L_{eq}) โดยติดตามตรวจสอบ 2 ครั้ง/ปี ตลอดอายุโครงการติดตามตรวจสอบพื้นที่รอบโครงการที่จะได้รับผลกระทบด้านเสียงเกินค่ามาตรฐาน โดยดำเนินการตรวจสอบล่วงหน้า 1 ปี จากอาคารได้ดังนี้<ul style="list-style-type: none">-ปี พ.ศ. 2567 ได้แก่ บ้านบางไผ่ซ้อน-ปี พ.ศ. 2572 ได้แก่ บ้านทุ่งทอง-ปี พ.ศ. 2577 ได้แก่ บ้านร่มมะเดื่อ บ้านท่าซื่อเหล็ก-ปี พ.ศ. 2582 ได้แก่ บ้านกฤษณาดาร 10 บ้านกร่างทอง-ปี พ.ศ. 2587 ได้แก่ หมู่บ้านรุ่งเรือง 5 หมู่บ้านหนอง 4 บ้านทุ่งหัวโดยดำเนินการตรวจวัน 5 วันต่อเนื่อง ปีละ 2 ครั้ง ทุกปีตลอดระยะเวลาโครงการส่วนใหญ่มีความเหมาะสม เนื่องจากมีระยะเวลาและค่าในการตรวจวัดเสียงที่จะใช้ในการเฝ้าระวังผลกระทบจากกิจกรรมของโครงการได้ แต่การดำเนินการในระยะที่ผ่านมานั้นไม่สามารถตรวจวัดระดับเสียงที่บริเวณ หมู่บ้านบ้านนา 4 ดัชนี และวัดศรีสารวาจา ได้ จึงได้มีการเปลี่ยนแปลงสถานีตรวจวัดเป็น หมู่บ้านบ้านนา 4 ดัชนี และโรงเรียนวัดศรีสารวาจา ซึ่งเป็นพื้นที่ก่อนให้ขุดเจาะได้รับผลกระทบอยู่ในบริเวณใกล้เคียง

ตารางที่ 3.1-1 การประเมินความเหมาะสมของรายงานการขอเปลี่ยนแปลงรายละเอียดโครงการ ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง สายบางใหญ่-กาญจนบุรี (ต่อ)									
ปัจจัยสิ่งแวดล้อม	ข้อมูลพื้นฐาน	สถานีวิตรวจวัด	ตัวแปรที่วิเคราะห์		มาตรฐานที่ใช้เปรียบเทียบ	การคาดการณ์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม	มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม	มาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม	ข้อเสนอแนะ
			ดัชนี	ความถี่					
6. นิเวศวิทยาทางน้ำ	<ul style="list-style-type: none">รวบรวมและทบทวนข้อมูลโดยภูมิ้องโครงการต่างๆ ที่อยู่บริเวณพื้นที่ศึกษาของโครงการ และข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องการเก็บตัวอย่างสิ่งมีชีวิตมีความเหมาะสม เนื่องจากเป็นข้อมูลที่ดีพอได้รวบรวมโดยหน่วยงานราชการ รวมทั้งมีการสำรวจในภาคสนาม ซึ่งสามารถแสดงถึงสภาพปัจจุบันของนิเวศทางน้ำบริเวณโครงการได้	<ul style="list-style-type: none">จำนวน 4 สถานี ได้แก่<ul style="list-style-type: none">(1) คลองประปาเมทาสวัสดิ์ (กม.5+068)(2) แม่น้ำนครชัยศรี (กม.21+650)(3) คลองชลประทานใกล้เคียงกับตัวอ่างยางมีความเหมาะสม เนื่องจาก Service area นครปฐม (กม.47+900) (4) คลองชลประทานบ้านกร่างทอง (กม. 88+696)มีความเหมาะสม เนื่องจากครอบคลุมพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากกิจกรรมต่างๆ ของโครงการ	<ul style="list-style-type: none">จำนวน 3 ดัชนี ประกอบด้วย<ul style="list-style-type: none">- แหล่งต้นน้ำ- แหล่งต้นสัตว์- สัตว์น้ำดินมีความเหมาะสม เนื่องจากเป็นดัชนีตรวจวัดพื้นฐาน และเป็นที่ยอมรับของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งข้อมูลสำคัญสำหรับนำไปประกอบการประเมินผลกระทบที่เกิดจากโครงการอาจเกิดขึ้นจากโครงการ	ความถี่	<ul style="list-style-type: none">จำนวน 1 ครั้ง ในวันที 25 มกราคม พ.ศ. 2559ยังไม่เหมาะสม เนื่องจากยังไม่ครอบคลุมทั้ง 2 ฤดูกาล	<ul style="list-style-type: none">ระยะก่อสร้าง คาดการณ์ผลกระทบด้านการเปลี่ยนแปลงของระบบนิเวศทางน้ำ จากกิจกรรมการก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำ และการทำฐานรากของสะพานและการต่อเสาดอจะดำเนินการบริเวณริมตลิ่งระยะดำเนินการและบำรุงรักษาคาดการณ์ผลกระทบ โดยการพิจารณาจากลักษณะโครงการ และกิจกรรมการที่เกิดขึ้นในระยะดำเนินการที่ส่งผลกระทบต่อนิเวศทางน้ำมีความเหมาะสม เนื่องจากได้คาดการณ์จากกิจกรรมการก่อสร้าง และการพัฒนาในระยะดำเนินการ ร่วมกับภาคีจากรณผลกระทบในภาคสนาม โดยครอบคลุมผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมที่อาจเกิดขึ้นต่อนิเวศทางน้ำ ซึ่งสามารถแสดงให้เห็นผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกิจกรรมของโครงการ	<ul style="list-style-type: none">ระยะก่อสร้าง กำหนดให้มีการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสภาพในช่วงใกล้แหล่งน้ำธรรมชาติ ดำเนินการวางจุดเลี้ยง หากมีความจำเป็นจะต้องดำเนินการในช่วงฤดูฝนให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยด่วน ไม่ควรหยุดยั้งเด็ดขาดที่จะดำเนินการก่อสร้างเท่านั้นแล้วความที่ย่อยเย็ดเฉพาะที่จะดำเนินการก่อสร้างเท่านั้นสำนักก่อสร้างโครงการหรือบ้านพักคนงาน ควรอยู่ห่างจากลำน้ำอย่างน้อย 50 เมตร กองดินวัสดุอุปกรณ์ก่อสร้างต้องเก็บกองห่างจามริมลำน้ำไม่น้อย 100 เมตร ซ่อมแซมบุริมะตลิ่งให้มีความคงเดิมหลังจากก่อสร้างแล้วเสร็จทันที เป็นต้นระยะดำเนินการ กำหนดให้ปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบต่างๆ เช่น ตรวจสอบและดูแลรักษาขยะระบบระบายน้ำของโครงการอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ ตรวจสอบระบบบำบัดน้ำเสียของสถานบริการทางหลวง และที่ทำการทาง อย่างสม่ำเสมอ เพื่อบำบัดน้ำเสียได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นต้นมีความเหมาะสม เนื่องจากมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบได้ครอบคลุมพื้นที่ตลอดแนวเส้นทางโครงการ	<ul style="list-style-type: none">ระยะก่อสร้าง จำนวน 5 สถานี ซึ่งในแต่ละนี้เดียวกันกับน้ำผิวดิน จำนวน 3 สถานี ได้แก่ ความหลากหลายทางชีวภาพ ปริมาณแหล่งต้นน้ำและแหล่งต้นสัตว์ และปริมาณสัตว์น้ำและสัตว์น้ำผิวดิน โดยมีความถี่ในการตรวจวัด 2 ครั้ง ครบรอบฤดูฝนและฤดูแล้ง ตลอดจนระยะเวลาก่อสร้างระยะดำเนินการและบำรุงรักษา จำนวน 1 จุด บริเวณคลองชลประทาน (กม.47+900) ดัชนีตรวจวัดเช่นเดียวกับระยะก่อสร้าง ความถี่ในการตรวจวัด 2 ครั้ง/ปี ให้ครอบคลุมฤดูฝนและฤดูแล้งในช่วง 3 ปีแรกหลังจากนั้นติดตามทุก 5 ปีมีความเหมาะสม เนื่องจากดัชนีที่ติดตามตรวจสอบสามารถเฝ้าระวังผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกิจกรรมต่างๆ ของโครงการครอบคลุมฤดูฝนและฤดูแล้ง	-

ตารางที่ 3.1-1 การประเมินความเหมาะสมของรายงานการขอเปลี่ยนแปลงรายละเอียดโครงการ ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง สายบางใหญ่-กาญจนบุรี (ต่อ)						
ปัจจัยสิ่งแวดล้อม	ข้อมูลพื้นฐาน	สถานีวิตรวจวัด	ตัวแปรที่วิเคราะห์			มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม
			ดัชนี	ความถี่	มาตรฐานที่ใช้เปรียบเทียบ	
7. การคมนาคมขนส่ง	<div>■ รวบรวมข้อมูลสภาพโครงการคมนาคมขนส่งและความเชื่อมโยงของการจราจรในระดับภูมิภาค</div> <div>■ รวบรวมและทบทวนข้อมูลการศึกษาแนวโครงการศึกษาเชิงวิศวกรรมโครงการ</div> <div>■ รวบรวมสถิติปริมาณจราจร (ADT) ของกรมทางหลวง และสถิติอุบัติเหตุ</div> <div>■ สำรวจปริมาณจราจรในภาคสนาม</div> <div>■ มีความเหมาะสมเนื่องจากเป็นข้อมูลที่ใช้ถือได้ รวบรวมโดยหน่วยงานราชการ รวมทั้งมีการสำรวจในภาคสนามจนถึงสภาพปัจจุบันของการคมนาคมขนส่งบริเวณโครงการได้</div>	<div>■ ตลอดแนวเส้นทางโครงการ</div> <div>■ มีความเหมาะสมเนื่องจากครอบคลุมพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากกิจกรรมต่างๆ ของโครงการ</div>	<div>■ ปริมาณการจราจร สภาพแนวเส้นทางโครงการ สภาพปัญหา ด้านการจราจร และโครงสร้างพื้นฐาน</div> <div>■ มีความเหมาะสมเนื่องจากเป็นดัชนีที่แสดงถึงสภาพปัจจุบันของการคมนาคมขนส่งในพื้นที่ และเป็นข้อมูลสำคัญสำหรับนำไปประกอบการประเมินผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากโครงการ</div>	<div>■ จำนวน 1 ครั้ง</div> <div>■ มีความเหมาะสมเนื่องจากข้อมูลที่ได้เพียงพอสำหรับนำไปประกอบการประเมินผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากโครงการ</div>	-	<div>■ ระยะก่อสร้าง กำหนดให้มีการติดตามตรวจสอบสภาพการชำรุดเสียหายตลอดเส้นทางทางขนส่งหลัก อุปกรณ์ก่อสร้างและสถิติการเกิดอุบัติเหตุบริเวณจุดตัดกับถนนสายอื่น บริเวณทางหลวงหมายเลข 323, 324, 3453, 3081, 3084, และ 3394 โดยดำเนินการ 2 ครั้ง/ปี ตลอดระยะเวลาก่อสร้าง</div> <div>■ ระยะดำเนินการและบำรุงรักษา สภาพการชำรุดเสียหายตลอดแนวเส้นทางโครงการ อุปกรณ์จราจร และระบบไฟส่องสว่างรวมถึงปริมาณการจราจร และสถิติการเกิดอุบัติเหตุบนแนวเส้นทางโครงการ โดยมีพื้นที่ดำเนินการติดตามตลอดแนวโครงการ โดยมีการดำเนินการ 2 ครั้ง/ปี ในช่วง 3 ปีแรก หลังจากนั้นติดตามทุก 5 ปี</div> <div>■ มีความเหมาะสมเนื่องจากดัชนี และความถี่ในการดำเนินการมีความเหมาะสมและเพียงพอสำหรับติดตามตรวจสอบประสิทธิภาพของมาตรการป้องกันแก้ไขและลดผลกระทบด้านคมนาคมขนส่ง</div>

ตารางที่ 3.1-1 การประเมินความเหมาะสมของรายงานการขอเปลี่ยนแปลงรายละเอียดโครงการ ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง สายบางใหญ่-กาญจนบุรี (ต่อ)						
ปัจจัยสิ่งแวดล้อม	ข้อมูลพื้นฐาน	สถานีวิตรวจวัด	ตัวแปรที่วิเคราะห์		มาตรฐานที่ใช้เปรียบเทียบ	การคาดการณ์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม
			ดัชนี	ความถี่		
8. สาธารณูปโภค	<ul style="list-style-type: none">รวบรวมข้อมูลชุดข้อมูลตามแนวโครงการจากเอกสารรายงานของหน่วยงานต่างๆ ในพื้นที่ รวมถึงข้อมูลพื้นฐานระดับตำบล จาก กชช.2ค.รวบรวมข้อมูลด้านสาธารณูปโภค ได้แก่ ไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ เป็นต้น ในพื้นที่โครงการ และตรวจสอบสาธารณูปโภคที่ต่อรอย่อย รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่มีความเหมาะสม เนื่องจากเป็นข้อได้เปรียบของพื้นที่โครงการ	<ul style="list-style-type: none">ตลอดแนวเส้นทางโครงการมีความเหมาะสม เนื่องจากครอบคลุมพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากกิจกรรมต่างๆ ของโครงการ	<ul style="list-style-type: none">การจำหน่ายไฟฟ้ารวม การจำหน่ายไฟฟ้าสาธารณะ และจำนวนผู้ใช้ไฟฟ้าพื้นที่จำหน่าย ผู้ใช้น้ำ ปริมาณน้ำผลิตจ่าย และปริมาณน้ำผลิตจำหน่ายจำนวนครัวเรือนที่ได้รับบริการด้านโทรคมนาคมจำนวน ประเภท และตำแหน่งระบบสาธารณูปโภคที่ต้องร้อยย้าย	จำนวน 1 ครั้ง	-	<ul style="list-style-type: none">ระยะก่อสร้าง คาดการณ์ผลกระทบต่อระบบสาธารณูปโภค โดยพิจารณาจากรูปแบบการก่อสร้างและกิจกรรมการก่อสร้างโครงการระยะดำเนินการและบำรุงรักษา คาดการณ์ผลกระทบโดยพิจารณาจากลักษณะโครงการ และกิจกรรมการเกิดขึ้นในระยะดำเนินการที่ส่งผลกระทบต่อระบบสาธารณูปโภคมีความเหมาะสม เนื่องจากคาดการณ์ผลกระทบจากกิจกรรมการก่อสร้างโครงการ ร่วมกับข้อมูลจากการสำรวจตำแหน่ง ประเภท และพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ จาก การรื้อย้าย ระบบสาธารณูปโภค ซึ่งสามารถแสดงให้เห็นผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกิจกรรมของโครงการมีความเหมาะสม เนื่องจากมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบได้ครอบคลุมตั้งแต่การวางแผนการรื้อย้ายร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การประชาสัมพันธ์ผู้ได้รับผลกระทบ และกำหนดดำเนินการได้จริงเรื่องเขียนด้านสาธารณูปโภค
						<p>นารถการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม</p> <ul style="list-style-type: none">ระยะก่อสร้าง มีการกำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบต่างๆ เช่น ผู้รับเหมาต้องจัดทำแผนการรื้อย้ายที่ชัดเจนเสนอให้กรมทางหลวง เพื่อให้กรมทางหลวงประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งแจ้งรูปแบบการรื้อย้ายร่วมกัน รายละเอียด พร้อมทั้งกำหนดแผนรื้อย้ายร่วมกัน การรื้อย้ายระบบสาธารณูปโภค เช่น เสาไฟฟ้า ระบบประปา พอง่ายน้ำ อาจส่งผลกระทบต่อชุมชน ดังนั้น ควรดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็ว และมีการสำรองทั้งด้านระบบไฟฟ้าและระบบประปา โทรศัพท์ให้ครอบคลุม ออกแบบโครงสร้างเส้นทาง และโครงสร้างในช่วงที่ตัดผ่านลำน้ำให้ได้ มาตรฐานตามหลักวิศวกรรม และมีโครงสร้างขนาดใหญ่เพียงพอต่อการรับภาระบายน้ำและป้องกันน้ำท่วมอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่กีดขวางการไหลของน้ำ เป็นต้นระยะดำเนินการและบำรุงรักษา ไม่มีการกำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไข เนื่องจากไม่มีการรื้อย้ายระบบสาธารณูปโภคใดๆ จึงไม่มีผลกระทบมีความเหมาะสม เนื่องจากมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบได้ครอบคลุมตั้งแต่การวางแผนการรื้อย้ายร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การประชาสัมพันธ์ผู้ได้รับผลกระทบ และกำหนดดำเนินการได้จริงเรื่องเขียนด้านสาธารณูปโภค
						<p>มาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม</p> <ul style="list-style-type: none">มีความเหมาะสม เนื่องจากผลกระทบด้านสาธารณูปโภคจะเกิดขึ้นเพียงชั่วคราวในระยะก่อสร้าง ไม่ได้เกิดขึ้นบ่อยครั้ง รวมทั้งมีระยะเวลาที่ได้รับผลกระทบไม่นาน จึงถือเป็นผลกระทบระดับต่ำ ส่วนในระยะดำเนินการไม่มีการรื้อย้ายระบบสาธารณูปโภคใดๆ ในพื้นที่ จึงไม่มีผลกระทบ ดังนั้น จึงไม่ต้องดำเนินการติดตามตรวจสอบผลกระทบด้านระบบสาธารณูปโภคทั้งในระยะก่อสร้าง และระยะดำเนินการและบำรุงรักษา

ตารางที่ 3.1-1 การประเมินความเหมาะสมของรายงานการขอเปลี่ยนแปลงรายละเอียดโครงการ ในรายงานใหญ่-กาญจนบุรี (ต่อ)						
ตัวแปรที่วิเคราะห์			มาตรฐานที่ใช้เปรียบเทียบ		การคาดการณ์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม	มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม
ปัจจัยสิ่งแวดล้อม	ข้อมูลพื้นฐาน	สถานีวิจัยวัด	ดัชนี	ความถี่		
9. การควบคุมน้ำท่วมและการระบายน้ำ	<ul style="list-style-type: none">■ ทบทวนข้อมูลระยะบายน้จากรายงาน IEE ของงานสำรวจและออกแบบรายละเอียดโครงการทางหลวงพิเศษหมายเลข 81 สายบางใหญ่-กาญจนบุรี และรายงาน EIA ของงานศึกษาความเหมาะสมฯโครงการทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองสายบางใหญ่-บ้านโป่งและสายบ้านโป่ง-กาญจนบุรี■ สืบจากจกสนวนเกี่ยวกับสภาพการระบายน้ำในปัจจุบัน■ มีความเหมาะสม เนื่องจากเป็นข้อมูลที่ได้รวบรวมโดยหน่วยงานราชการ รวมทั้งมีการสำรวจในภาคสนามซึ่งสามารถแสดงถึงสภาพปัจจุบันของการระบายน้ำบริเวณโครงการได้	<ul style="list-style-type: none">■ ตลอดแนวเส้นทางโครงการ■ มีความเหมาะสม เนื่องจากครอบคลุมพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากกิจกรรมต่างๆ ของโครงการ	<ul style="list-style-type: none">■ สภาพน้ำหลากที่เคยเกิดขึ้น สภาพการระบายน้ำและโครงสร้างระบายน้ำในปัจจุบัน■ มีความเหมาะสม เนื่องจากเป็นดัชนีที่แสดงถึงสภาพปัจจุบันของการระบายน้ำในโครงการที่อาจเกิดขึ้นจากโครงการ	<ul style="list-style-type: none">■ ดำเนินการสำรวจ 1 ครั้ง■ มีความเหมาะสม เนื่องจากข้อมูลที่ได้เพียงพอสำหรับนำไปประกอบการประเมินผลกระทบอาจเกิดขึ้นจากกิจกรรมของโครงการ	<ul style="list-style-type: none">■ ระยะก่อสร้าง มีการกำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบต่างๆ ได้แก่ ออกแบบโครงสร้างเส้นทาง และโครงสร้างในเขตพื้นที่ก่อสร้างให้มั่นคงฐานตามหลักวิศวกรรม และโครงสร้างขนาดใหญ่เพื่อรองรับการรองรับการระบายน้ำ การเกิดน้ำท่วมซึ่งต้องออกแบบโครงสร้างระบบน้ำ ทางระบายน้ำ ท่อลอด สะพาน ท่อลอด และทางเชื่อม ความถี่ในการตรวจสอบในช่วงฤดูน้ำเดือนละ 1 ครั้ง ในฤดูแล้ง ดำเนินการตรวจวัด 2 ครั้ง โดยดำเนินการต่อเนื่องใน 3 ปีแรกหลังจากนั้นติดตามตรวจสอบทุกๆ 5 ปี■ มีความเหมาะสม เนื่องจากดัชนี และความถี่ในการดำเนินงานมีความเหมาะสมและเพียงพอสำหรับติดตามตรวจสอบประสิทธิภาพของมาตรการป้องกันแก้ไขและลดผลกระทบด้านการควบคุมน้ำท่วมและการระบายน้ำ	<ul style="list-style-type: none">■ ระยะก่อสร้าง กำหนดให้มีการติดตามตรวจสอบประสิทธิภาพการระบายน้ำในพื้นที่ ความสามารถในการรองรับของแหล่งน้ำ ปัญหาการเกิดน้ำท่วมซึ่งในพื้นที่ บริเวณอาคารระบายน้ำ ทางระบายน้ำ ท่อลอด สะพาน ท่อลอด และทางเชื่อม ความถี่ในการตรวจสอบในช่วงฤดูน้ำเดือนละ 1 ครั้ง ในฤดูแล้ง ดำเนินการตรวจวัด 2 ครั้ง โดยดำเนินการต่อเนื่องใน 3 ปีแรกหลังจากนั้นติดตามตรวจสอบทุกๆ 5 ปี■ มีความเหมาะสม เนื่องจากดัชนี และความถี่ในการดำเนินงานมีความเหมาะสมและเพียงพอสำหรับติดตามตรวจสอบประสิทธิภาพของมาตรการป้องกันแก้ไขและลดผลกระทบด้านการควบคุมน้ำท่วมและการระบายน้ำ

ตารางที่ 3.1-1 การประเมินความเหมาะสมของรายงานการขอเปลี่ยนแปลงรายละเอียดโครงการ ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง สายบางใหญ่-กาญจนบุรี (ต่อ)						
ปัจจัยสิ่งแวดล้อม	ข้อมูลพื้นฐาน	สถานีวิจัยวัด	ตัวแปรที่วิเคราะห์			มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม
			ดัชนี	ความถี่	มาตรฐานที่ใช้เปรียบเทียบ	
13. การโยกย้ายและการเวนคืน	<ul style="list-style-type: none">รวบรวมข้อมูลผู้ด้อยโอกาสจากรายงานต่างๆ จากหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง<ul style="list-style-type: none">ใช้ข้อมูลสำรวจตรวจสอบ และประเมินทรัพย์สินที่คาดว่าจะได้รับผลกระทบจากกิจกรรมการก่อสร้างโครงการมีความเหมาะสมเนื่องจากเป็นข้อมูลจากคนในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากกิจกรรมต่างๆ ของโครงการ	<ul style="list-style-type: none">บริเวณที่ต้องมีการเวนคืนที่ดินและรื้อย้ายสิ่งปลูกสร้างมีความเหมาะสมเนื่องจากครอบคลุมพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากกิจกรรมต่างๆ ของโครงการ	<ul style="list-style-type: none">จำนวนที่ดินที่ถูกเวนคืนจำนวนสิ่งปลูกสร้างที่ถูกรื้อย้าย	จำนวน 1 ครั้ง	-	<ul style="list-style-type: none">ระยะก่อสร้าง มีการกำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบต่างๆ เช่น ดำเนินการจัดกรรมสิทธิ์ที่ดิน และขุดเขตทรัพย์สินตลอดแนวเส้นทางโครงการ โดยดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมายที่เกี่ยวข้องอย่างโปร่งใสและเป็นธรรมมีความเหมาะสม เนื่องจาก ผลกระทบด้านการโยกย้ายและการเวนคืน เป็นผลกระทบที่เกิดขึ้นก่อนมีการก่อสร้างโครงการ ดังนั้น จึงไม่ต้องมีการติดตามตรวจสอบผลกระทบทั้งในระยะก่อสร้างและระยะดำเนินการและบำรุงรักษา

ตารางที่ 3.1-1 การประเมินความเหมาะสมของรายงานการขอเปลี่ยนแปลงรายละเอียดโครงการ ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง สายบางใหญ่-กาญจนบุรี (ต่อ)									
ปัจจัยสิ่งแวดล้อม	ข้อมูลพื้นฐาน	สถานีตรวจวัด	ตัวแปรที่วิเคราะห์		มาตรฐานที่ใช้เปรียบเทียบ	การคาดการณ์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม	มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม	มาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม	ข้อเสนอแนะ
			ดัชนี	ความถี่					
14. การสาธารณสุข	<ul style="list-style-type: none">รวบรวมและศึกษาข้อมูลชนิดโรค จำนวนผู้ป่วย และสาเหตุของโรคของประชาชนที่อยู่ในเส้นทางโครงการรวบรวมจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น โรงพยาบาล สถานีอนามัย และสาธารณสุขอำเภอรวบรวมข้อมูลและศึกษาข้อมูลให้บริการสาธารณสุข เช่นจำนวนและความเพียงพอของสถานบริการด้านการแพทย์และสาธารณสุขความเหมาะสม เนื่องจากเป็นข้อดีที่สื่อได้ รวบรวมข้อมูลหน่วยงานราชการ และสถานแสดงถึงสภาพปัจจุบันของการสาธารณสุขบริเวณโครงการ และสถานแสดงถึงสภาพปัจจุบันของการสาธารณสุขบริเวณโครงการได้	<ul style="list-style-type: none">ตลอดแนวเส้นทางโครงการมีความเหมาะสม เนื่องจากครอบคลุมพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากกิจกรรมต่างๆ ของโครงการ	<ul style="list-style-type: none">จำนวนสถานบริการด้านสาธารณสุข จำนวนเตียง และบุคลากรทางการแพทย์อัตราผู้ป่วยนอกจำแนกตามกลุ่มสาเหตุป่วย 21 กลุ่มโรค และสถิติชีพมีความเหมาะสม เนื่องจากแสดงถึงสภาพปัจจุบันของการบริการด้านสาธารณสุขบริเวณโครงการ และสามารถนำไปใช้ประเมินผลกระทบจากกิจกรรมของโครงการ	ความถี่	-	<ul style="list-style-type: none">ระยะก่อสร้าง คาดการณ์ผลกระทบโดยวิธีการจัดลำดับความสำคัญของผลกระทบที่เกิดขึ้นโดยใช้ Health Risk Assessment Matrix อันเนื่องมาจากกิจกรรมการก่อสร้างของโครงการระยะดำเนินการและบำรุงรักษา คาดการณ์ผลกระทบโดยวิธีการจัดลำดับความสำคัญของผลกระทบที่เกิดขึ้นโดยใช้ Health Risk Assessment Matrix อันเนื่องมาจากกิจกรรมการคมนาคมในระยะดำเนินการมีความเหมาะสมเนื่องจากได้ คำนวณด้วยวิธี Health Risk Assessment Matrix ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ช่วยในการจัดลำดับความสำคัญของผลกระทบต่อการดำรงชีพของผลกระทบที่เกิดจากโครงการได้	<ul style="list-style-type: none">ระยะก่อสร้าง มีการกำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบต่าง ๆ เช่น จัดตั้งศูนย์กักกันโรคบริเวณพื้นที่ก่อสร้าง และควบคุมสิ่งแวดล้อมด้านสุขภาพของประชาชนมีความเหมาะสมเนื่องจากครอบคลุมผลกระทบด้านสุขภาพและสิ่งแวดล้อมของประชาชนในชุมชน	<ul style="list-style-type: none">ไม่มีการกำหนดมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อมทั้งในระยะก่อสร้าง และระยะดำเนินการและบำรุงรักษามีความเหมาะสม เนื่องจากมาตรการติดตามตรวจสอบด้านสาธารณสุข ได้ครอบคลุมการติดตามเจ็บป่วยและอุบัติเหตุหลังจากการดำเนินงานก่อสร้างโครงการไว้ด้วยแล้ว	-
15. อาชีวอนามัย	<ul style="list-style-type: none">รวบรวมและสรุปข้อมูลด้านสถิติการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานในปี พ.ศ. 2554-2558 จากสำนักงานกองทุนเงินทดแทน สำนักงานประกันสังคม กระทรวงแรงงานมีความเหมาะสม เนื่องจากเป็นข้อดีที่สื่อได้ และสามารถนำมาใช้ประกอบการประเมินผลกระทบด้านอาชีวอนามัยของโครงการได้	<ul style="list-style-type: none">ตลอดแนวเส้นทางโครงการมีความเหมาะสม เนื่องจากครอบคลุมพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากกิจกรรมต่างๆ ของโครงการ	<ul style="list-style-type: none">สถิติการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานมีความเหมาะสม เนื่องจากแสดงถึงสาเหตุที่คนงานได้รับอันตรายจากการทำงาน ซึ่งสามารถนำไปใช้ประเมินผลกระทบของโครงการ	จำนวน 1 ครั้ง	-	<ul style="list-style-type: none">ระยะก่อสร้าง คาดการณ์ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานของแรงงาน ซึ่งพิจารณาถึงสภาพที่เสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน การปฏิบัติงานในที่สูง การปฏิบัติงานในอุโมงค์ การปฏิบัติงานในบริเวณที่มีการใช้เครื่องจักรที่มีเสียงดัง การปฏิบัติงานในบริเวณที่มีการใช้สารเคมี การปฏิบัติงานในบริเวณที่มีการใช้ไฟฟ้าแรงสูง การปฏิบัติงานในบริเวณที่มีการใช้เครื่องมือกล การปฏิบัติงานในบริเวณที่มีการใช้สารเคมี การปฏิบัติงานในบริเวณ			

ตารางที่ 3.1-1 การประเมินความเหมาะสมของรายงานการขอเปลี่ยนแปลงรายละเอียดโครงการ ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง สายบางใหญ่-กาญจนบุรี (ต่อ)						
ปัจจัยสิ่งแวดล้อม	ข้อมูลพื้นฐาน	สถานีวิตรวจวัด	ตัวแปรที่วิเคราะห์		มาตรฐานที่ใช้เปรียบเทียบ	การคาดการณ์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม
			ดัชนี	ความถี่		
16. การแบ่งแยก	<ul style="list-style-type: none">รวมพื้นที่อยู่ติดอยู่มีจากจุดเริ่มต้นถึงสิ้นสุดจากแผนที่ 1: 50,000 ของกรมแผนที่ทหารสำรวจภาคสนามโดยตรวจสอบที่ตั้งชุมชนในบริเวณพื้นที่โครงการและบริเวณใกล้เคียงตามแนวเส้นทาง	<ul style="list-style-type: none">ตลอดแนวเส้นทางโครงการมีความเหมาะสมเนื่องจากครอบคลุมพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากกิจกรรมต่างๆ ของโครงการ	<ul style="list-style-type: none">การใช้ประโยชน์ที่ดินมีความเหมาะสมเนื่องจากแสดงเขตพื้นที่ของเกษตรกรรม และพื้นที่ชุมชน ซึ่งสามารถนำประกอบกิจกรรมประมินผลกระทบจากกิจกรรมของโครงการ	ความถี่	-	<ul style="list-style-type: none">ระยะก่อสร้าง มีการกำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบต่างๆ เช่น ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนให้ประชาชนทราบ กำหนดการก่อสร้าง และระยะสิ้นสุดการก่อสร้างให้ทราบล่วงหน้า เพื่อวางแผนการเดินทางและกำหนดเส้นทางรถโดยสารสาธารณะให้สอดคล้องกับแผนการดำเนินการก่อสร้างเป็นต้นระยะดำเนินการและบำรุงรักษา มีการกำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบต่างๆ เช่น ตรวจสอบ และซ่อมบำรุงแนวเส้นทางโครงการ และทางลอดให้อยู่ในสภาพที่สามารถใช้งานได้สะดวกตลอดวัย เพื่อไม่ให้เกิดการเดินทางไปมา หารัฐของชุมชนสองฝั่งสามารถดำเนินไปตามปกติ เป็นต้นมีความเหมาะสมเนื่องจากครอบคลุมและเพิ่มความสะดวกในการเดินทางมากขึ้น และเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานที่ชัดเจน ซึ่งสามารถลดผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการพัฒนาโครงการได้
17. สุขาภิบาล	<ul style="list-style-type: none">รวมพื้นที่อยู่ติดอยู่มีด้านสุขาภิบาล การวิเคราะห์ข้อมูลการจัดการขยะมูลฝอย และน้ำเสียชุมชนมีความเหมาะสมเนื่องจากเป็นพื้นที่ที่อยู่ติดอยู่ได้รวบรวมโดยหน่วยงานราชการ ซึ่งสามารถแสดงสภาพปัจจุบันของปัญหาและสาเหตุด้านอุบัติเหตุบริเวณโครงการได้	<ul style="list-style-type: none">ตลอดแนวเส้นทางโครงการมีความเหมาะสมเนื่องจากครอบคลุมพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากกิจกรรมต่างๆ ของโครงการ	-	-	-	<ul style="list-style-type: none">ไม่มีการกำหนดมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อมทั้งในระยะก่อสร้าง และระยะดำเนินการและบำรุงรักษามีความเหมาะสม เนื่องจากมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบด้านสาธารณูปโภคสิ่งได้ครอบคลุมถึงการติดตามผลกระทบด้านสุขาภิบาลไว้ด้วยแล้ว

ตารางที่ 3.1-1 การประเมินความเหมาะสมของรายงานการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดโครงการ ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง สายบางใหญ่-กาญจนบุรี (ต่อ)						
ปัจจัยสิ่งแวดล้อม	ข้อมูลพื้นฐาน	สถานีวิจัยวัด	ตัวแปรที่วิเคราะห์		มาตรฐานที่ใช้เปรียบเทียบ	การคาดการณ์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม
			ดัชนี	ความถี่		
18. โบราณคดีและประวัติศาสตร์	<ul style="list-style-type: none">รวบรวมข้อมูลด้านประวัติศาสตร์และโบราณคดีจากกรมศิลปากร รวมทั้งการสำรวจภาคสนามมีความเหมาะสม เนื่องจากเป็นยอดที่เชื่อถือได้ รวบรวมโดยหน่วยงานราชการ รวมทั้งมีการสำรวจในภาคสนาม ซึ่งสามารถแสดงถึงสภาพปัจจุบันและโบราณคดีและประวัติศาสตร์บริเวณโครงการได้	<ul style="list-style-type: none">ตลอดแนวเส้นทางโครงการมีความเหมาะสม เนื่องจากครอบคลุมพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากกิจกรรมต่างๆ ของโครงการ	<ul style="list-style-type: none">ตำแหน่งที่ตั้งประวัติศาสตร์ความเป็นมาและความสำคัญมีความเหมาะสม เนื่องจากแสดงถึงสภาพปัจจุบันและความสำคัญของแหล่งโบราณคดีและประวัติศาสตร์บริเวณโครงการได้ ซึ่งสามารถนำไปใช้ประกอบการประเมินผลกระทบของโครงการ	ความถี่	-	<ul style="list-style-type: none">ระยะก่อสร้าง มีการกำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบต่างๆ เช่น หกพบว่า กิจกรรมการก่อสร้างก่อให้เกิดความเสียหายต่อโบราณสถานหรือทางศิลปวัตถุกับหลักฐานทางโบราณคดีในระหว่างก่อสร้าง ให้หยุดกิจกรรมการก่อสร้างชั่วคราว และประสานสำนักศิลปากรเข้ามตรตรวจสอบด้านคุณภาพอากาศ เสียง และกลิ่นเพื่อไม่ให้เกินมาตรฐานที่กำหนดระยะดำเนินการป้องกันและแก้ไขผลกระทบมีความเหมาะสม เนื่องจากมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบ มีการจัดการเฉพาะแห่ง เพื่อลดผลกระทบต่อแหล่งโบราณคดีและประวัติศาสตร์ที่อาจได้รับผลกระทบจากการพัฒนาโครงการ
19. ทัศนียภาพ	<ul style="list-style-type: none">สำรวจจากถนนตลอดเส้นทางโครงการมีความเหมาะสม เนื่องจากเป็นยอดที่เชื่อถือได้ รวบรวมโดยหน่วยงานราชการ รวมทั้งมีการสำรวจในภาคสนาม ซึ่งสามารถแสดงสภาพปัจจุบันของทัศนียภาพบริเวณโครงการได้	<ul style="list-style-type: none">ตลอดแนวเส้นทางโครงการมีความเหมาะสม เนื่องจากครอบคลุมพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากกิจกรรมต่างๆ ของโครงการ	<ul style="list-style-type: none">สภาพภูมิทัศน์ตามแนวเส้นทางโครงการมีความเหมาะสม เนื่องจากสิ่งสภาพปัจจุบันของสภาพภูมิทัศน์บริเวณโครงการ ซึ่งสามารถนำไปใช้ประกอบการประเมินผลกระทบของโครงการ	จำนวน 1 ครั้ง	-	<ul style="list-style-type: none">ระยะก่อสร้าง มีการกำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบต่างๆ เช่น ปกปิดพื้นที่ดินบริเวณลาดคันทางเพื่อป้องกันการชะล้างของดิน และทำให้มีทัศนียภาพที่สวยงามรักษาสภาพและความเรียบร้อยเรียบร้อยของพื้นที่ก่อสร้าง โดยไม่วางสิ่งของหรือวัสดุก่อสร้างขวางเส้นทางจราจร ในการออกแบบทางเชื่อมและทางแยกต่างๆจะต้องมีขนาดและความสูงที่เหมาะสม โดยก่อให้เกิดปัญหาด้านทัศนียภาพน้อยที่สุด เป็นต้นระยะดำเนินการและบำรุงรักษา มีการกำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบต่างๆ เช่น ดูแลสภาพและบำรุงรักษาต้นไม้ ตลอดจนแนวทางพิเศษอย่างต่อเนื่องมีความเหมาะสม เนื่องจากได้กำหนดมาตรการทั่วไป และจัดให้มีแผนการจัดภูมิทัศน์เพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียวของโครงการ เพื่อเป็นแนวทางการปฏิบัติงานที่ชัดเจน ซึ่งสามารถลดผลกระทบด้านทัศนียภาพที่เกิดจากการพัฒนาโครงการได้

3.2 การทบทวนรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม ในระยะที่ผ่านมา

กรมทางหลวงได้เริ่มดำเนินการก่อสร้างโครงการทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองหมายเลข 81 สายบางใหญ่-กาญจนบุรี มาตั้งแต่เดือนกันยายน พ.ศ.2559 รวมทั้งได้จ้างให้บริษัทที่ปรึกษาดำเนินการติดตามตรวจสอบการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และการปฏิบัติตามแผนการติดตามตรวจสอบผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมโครงการ ในระยะก่อสร้าง เพื่อเสนอต่อกรมทางหลวง และสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพิจารณา โดยมีรายละเอียดดังนี้

- 1) รายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมและมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง สายบางใหญ่-กาญจนบุรี (ระยะที่ 1) ซึ่งดำเนินการระหว่างเดือนตุลาคม พ.ศ.2559 ถึง เดือนตุลาคม พ.ศ.2561
- 2) รายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมและมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง สายบางใหญ่-กาญจนบุรี (ระยะที่ 2) ซึ่งดำเนินการระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2562 ถึง เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2564
- 3) รายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมและมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง สายบางใหญ่-กาญจนบุรี (ระยะที่ 3) ซึ่งดำเนินการระหว่างเดือนมีนาคม พ.ศ.2564 ถึง เดือนมีนาคม พ.ศ.2566

ดังนั้น ในการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อม ในครั้งนี้ บริษัทที่ปรึกษาได้ดำเนินการทบทวนผลการศึกษาที่เสนอแนะไว้ในรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการฯ ในระยะที่ผ่านมา เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการศึกษาติดตามตรวจสอบผลกระทบจากโครงการในภาพรวม

3.2.1 วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อศึกษารายละเอียดความแตกต่างของรูปแบบการก่อสร้างโครงการตามที่ได้เสนอไว้ในรายงานการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระยะที่ผ่านมา กับลักษณะรูปแบบแนวเส้นทางซึ่งสร้างแล้วเสร็จในปัจจุบัน
- 2) เพื่อศึกษาและทบทวนข้อมูลพื้นฐานทรัพยากรสิ่งแวดล้อมในระยะที่ผ่านมา และผลกระทบที่เกิดขึ้น รวมถึงมาตรการและข้อเสนอแนะต่างๆ ที่ได้รับไว้ในรายงานการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระยะที่ผ่านมา
- 3) จัดทำข้อเสนอแนะและมาตรการเพิ่มเติม เพื่อปรับปรุงการดำเนินงานต่อไปในอนาคต

3.2.2 วิธีการศึกษา

1) ศึกษาและทบทวนรายละเอียดของโครงการจากผลการศึกษาในรายงานการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อม ในระยะที่ผ่านมา รวมทั้งเพิ่มเติมการสำรวจในภาคสนามเพื่อศึกษาเปรียบเทียบกับรูปแบบแนวเส้นทางจริงในสภาพปัจจุบันโดยเน้นรูปแบบที่มีการเปลี่ยนแปลง

2) ศึกษาสภาพภาพของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยศึกษาทบทวน ตรวจสอบสรุปผลสภาพแวดล้อมปัจจุบันที่เสนอในรายงานการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อม ในระยะที่ผ่านมา

3) ศึกษาทบทวนความเหมาะสมและความถูกต้องที่ใช้ในการศึกษาโครงการดังอธิบายรายละเอียดได้ดังนี้

3.1) การทบทวนวิธีการศึกษา โดยตรวจสอบความเหมาะสมและความถูกต้องดังนี้

3.1.1) ประเด็นการศึกษาต่างๆ เช่น ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมที่ดำเนินการศึกษา วิธีการสำรวจและเก็บตัวอย่าง (เช่น ตำแหน่งของสถานีเก็บตัวอย่าง ดัชนี ระยะเวลาที่ตรวจวัด/เก็บตัวอย่าง และวิธีการวิเคราะห์ เป็นต้น) ซึ่งควรถูกต้องตามหลักวิชาการและ/หรือเป็นที่ยอมรับกันในระดับสากล

3.1.2) วิธีการศึกษา การรวบรวมข้อมูลพื้นฐานที่นำมาใช้ศึกษา (เน้นความเพียงพอและครบถ้วนของข้อมูล) วิธีการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อมมีความถูกต้อง เหมาะสม หรือไม่ ทั้งนี้ ในกรณีที่มีการนำข้อมูลพื้นฐานมาใช้จะต้องมีความทันสมัยและไม่ควรมีช่วงเวลาจัดเก็บนานเกิน 5 ปี

3.2) การทบทวนการปฏิบัติตามมาตรการป้องกัน แก้ไข และลดผลกระทบ และแผนการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อม โดยตรวจสอบความเหมาะสมและความถูกต้องดังนี้

3.2.1) การปฏิบัติตามมาตรการป้องกัน แก้ไข และลดผลกระทบฯ ที่นำเสนอไว้ในรายงานฯ มีความสอดคล้องและครอบคลุมตามการประเมินผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการพัฒนาโครงการฯ หรือไม่ มีความเพียงพอ/ความชัดเจน และมีความเหมาะสมต่อการนำไปใช้แก้ไขปัญหาคือหรือไม่ รวมทั้งศึกษาทบทวนเพื่อปรับปรุงมาตรการด้านสิ่งแวดล้อมในประเด็นต่างๆ ให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้นจริงในปัจจุบัน

3.2.2) การปฏิบัติตามแผนการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามที่ได้ระบุไว้ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม มีความชัดเจนและเพียงพอในประเด็นต่างๆ เหล่านี้หรือไม่ เช่น ดัชนีคุณภาพสิ่งแวดล้อม จำนวนตัวอย่าง ตำแหน่งสถานีตรวจวัด ช่วงเวลาและความถี่ในการเก็บตัวอย่าง วิธีการเก็บตัวอย่างและวิธีการวิเคราะห์ ฯลฯ

3.3) การทบทวนการปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม โดยตรวจสอบความเหมาะสมและความถูกต้องดังนี้

3.3.1) ผลจากการปฏิบัติงานตามแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม มีความสอดคล้องกับการประเมินหรือครอบคลุมรองรับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจริงในระหว่างการก่อสร้างโครงการหรือไม่

3.3.2) รายละเอียด/ความสมบูรณ์ของแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมสามารถนำไปปฏิบัติได้ครอบคลุมประเด็นต่างๆ เหล่านี้หรือไม่ เช่น มีการปฏิบัติตามหลักการและเหตุผลหรือความจำเป็นในการปฏิบัติงานตามแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม โดยสอดคล้องกับวัตถุประสงค์วิธีการดำเนินการ หน่วยงานที่รับผิดชอบ ระยะเวลาดำเนินการ งบประมาณ และการประเมินผลงาน

3.3.3) การติดตามการปฏิบัติงานของหน่วยงานที่รับผิดชอบตามที่ระบุไว้ในแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม ว่าได้มีการนำแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม ที่เสนอไว้ในรายงานการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อม นำไปปฏิบัติจริงหรือไม่ หรือมีปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานหรือไม่ เช่น ไม่ได้รับงบประมาณสนับสนุนหรือกำลังงบประมาณหรือไม่ทราบที่ต้องรับผิดชอบงานในส่วนนี้ เป็นต้น

3.4) การทบทวนการปฏิบัติตามเงื่อนไขของคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติโดยตรวจสอบผลของการปฏิบัติตาม ดังนี้

3.4.1) วิเคราะห์ผลการปฏิบัติตามเงื่อนไขของคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติที่ปรากฏในรายงานการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อม ตามมติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ว่าการดำเนินการมีความแตกต่างในประเด็นใดบ้าง ศึกษาเหตุผลของความแตกต่างที่เกิดขึ้นและปัญหาอุปสรรคที่ไม่สามารถดำเนินการได้

3.4.2) สรุปวิเคราะห์ความเหมาะสมของเงื่อนไขของคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ที่ได้มีการดำเนินการหรือนำไปปฏิบัติจริงตามที่ระบุไว้ในเงื่อนไขประกอบการเห็นชอบรายงานการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อม ตามเงื่อนไขของคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ว่ามีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นจริงหรือไม่ เพื่อนำผลที่ได้รับไปปรับปรุงแก้ไขให้สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงและสอดคล้องกับสภาพปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไป

3.2.3 ผลการศึกษา

จากการทบทวนรายงานการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อม โครงการทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง สายบางใหญ่-กาญจนบุรี ในระยะที่ผ่านมา สามารถสรุปข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงมาตรการเพิ่มเติมได้ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 3.2-1

ตารางที่ 3.2-1 การประเมินความเหมาะสมของรายงานการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองหมายเลข 81 สายบางใหญ่-กาญจนบุรี ในระยะที่ผ่านมา									
ปัจจัยสิ่งแวดล้อม	ข้อมูลพื้นฐาน	สถานีดตรวจวัด	การประเมินความเหมาะสมของรายงานการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม			มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม	มาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม	ข้อเสนอแนะ	
			ดัชนี	ความถี่	มาตรฐานที่ใช้เปรียบเทียบ				
1. คุณภาพอากาศ	- รวบรวมข้อมูลสภาพภูมิอากาศในพื้นที่ศึกษาในคาบ 30 ปี โดยใช้ข้อมูลจากสถานีตรวจวัดอากาศของกรมอุตุนิยมวิทยา และภาคเอกชน รวมทั้งรวบรวมข้อมูลคุณภาพอากาศจากหน่วยงานต่างๆ ร่วมกับกรมการตรวจวัดคุณภาพอากาศ - มีความเหมาะสม เนื่องจากเป็นผลการตรวจวัดจริงในระยะก่อสร้างของโครงการ	- จำนวน 6 สถานี ได้แก่ - หมู่บ้านร่มไม้ (กม.2+000) - หมู่บ้านซีกากร (กม.3+900) - วัดบ้านทุ่งน้อย (กม.36+200) - หมู่บ้านจันทน์ทรการดี (กม.37+400) - วัดศรีสวรรค์ (กม.48+000) - โรงเรียนวัดสำริด (กม.82+500) - มีความเหมาะสม เนื่องจากสถานีตรวจวัดเป็นพื้นที่อ่อนไหวต่อผลกระทบที่อยู่ในแนวเส้นทางช่วงที่มีกิจกรรมการก่อสร้าง รวมถึงยังเป็นสถานีตรวจวัดเดิมที่จะไว้ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม	จำนวน 6 ดัชนีประกอบด้วย 1) ผู้ละอองรวม (TSP) 2) ผู้ละอองขนาดเล็กกว่า 10 ไมครอน (PM-10) 3) ก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ (CO) 4) ไนโตรเจนไดออกไซด์ (NO ₂) 5) ก๊าซไฮโดรคาร์บอน 6) ทิศทางและความเร็วลม - มีความเหมาะสมเนื่องจากเป็นดัชนีตรวจวัดที่เป็นผลกระทบต่อผลกระทบที่อยู่ในแนวเส้นทางช่วงที่มีกิจกรรมการก่อสร้าง รวมถึงยังเป็นสถานีตรวจวัดเดิมที่จะไว้ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม	- ระยะเวลา 5 วันต่อเนื่อง (ครอบคลุมวันธรรมดาและวันหยุดราชการ) - ความถี่ 2 ครั้ง/ปี - มีความเหมาะสม เนื่องจากครอบคลุมทั้ง 2 ช่วงฤดูมรสุมตลอดระยะเวลาก่อสร้างโครงการ	- มาตรฐานคุณภาพอากาศในบรรยากาศโดยทั่วไป ตามประกาศคณะกรรมาการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ 24 พ.ศ.2547 - มาตรฐานค่าไม่ตรงกันได้ออกไซด์ในบรรยากาศโดยทั่วไป ตามประกาศคณะกรรมาการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ 33 พ.ศ. 2552 - มีความเหมาะสม เนื่องจากเป็นมาตรฐานสากลที่ได้รับการยอมรับ	- ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติตามมาตรการตรงกัน ในการดำเนินการกิจกรรมก่อสร้างโครงการไม่ได้ดำเนินการพร้อมกัน และเฝ้าระวังเรื่องฝุ่นละอองในบริเวณพื้นที่ก่อสร้าง โดยทำการฉีดพรมน้ำวันละ 3 ครั้ง ในบริเวณพื้นที่ก่อสร้าง - มีความเหมาะสม แม้จะมีการปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดไม่ครบถ้วน แต่เมื่อพิจารณาจากผลการตรวจวัดคุณภาพอากาศในบริเวณพื้นที่ผ่านมา พบว่า ทุกสถานีตรวจวัดมีค่าเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน	- มีการปฏิบัติตามมาตรการตรวจสอบที่กำหนดไว้ครบถ้วน รวมทั้งมีการเปลี่ยนแปลงสถานีตรวจวัดจากวัดศรีสวรรค์ เป็นโรงเรียนศรีสวรรค์ โดยมีระยะทางห่างจากจุดเดิมประมาณ 50 เมตร และเปลี่ยนแปลงสถานีตรวจวัดบริเวณ หมู่บ้านจันทน์ทรการดี มายังบริเวณ อบต. มาบแค ระยะทางห่างจากจุดตรวจวัดเดิม 80 เมตร เนื่องจากไม่สามารถดำเนินการตรวจวัดในบริเวณที่กำหนดไว้ได้ - มีความเหมาะสม โดยจุดตรวจวัดที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ใกล้เคียงกับสถานีตรวจวัดเดิมที่กำหนดไว้ รวมทั้งอยู่ใกล้พื้นที่ก่อสร้าง ซึ่งสามารถใช้เป็นต้นทางการตรวจวัดคุณภาพอากาศในบริเวณพื้นที่เดิมได้	-	

ตารางที่ 3.2-1 การประเมินความเหมาะสมของรายงานการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองหมายเลข 81 สายบางใหญ่-กาญจนบุรี ในระยะที่ผ่านมา (ต่อ)									
ปัจจัยสิ่งแวดล้อม	ข้อมูลพื้นฐาน	สถานีตรวจวัด	การประเมินความเหมาะสมของรายงานการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม				มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม	มาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม	ข้อเสนอแนะ
			ดัชนี	ความถี่	มาตรฐานที่ใช้เปรียบเทียบ				
2.ระดับเสียง	- ตรวจวัดเพื่อระดับเสียงในระยะก่อสร้างโครงการ - มีความเหมาะสม เนื่องจากเป็นผลการตรวจวัดจริงในระยะก่อสร้างโครงการ	- ได้ดำเนินการตรวจวัด จำนวน 6 สถานี ได้แก่ 1) หมู่บ้านรังไม้ (กม. 2+000) 2) หมู่บ้านสีชะอำ (กม. 3+900) 3) วัดบ้านทุ่งน้อย (กม. 36+200) 4) หมู่บ้านจันทราภักดิ์ (กม.37+400) 5) โรงเรียนวัดวิมลารวาทา (กม.48+000) 6) โรงเรียนวัดสำนักศรี (กม.82+500) - มีความเหมาะสม เนื่องจากตำแหน่งสถานีเป็นแหล่งรับที่อ่อนไหวต่อผลกระทบและครอบคลุมแนวเส้นทางของโครงการช่วงที่มีกิจกรรมการก่อสร้าง รวมทั้งเป็นสถานีตรวจวัดเดิมในขณะศึกษารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม	- จำนวน 6 ดัชนี ประกอบด้วย 1) L_{eq} 24 ชม. 2) L_{max} 3) L_{dn} 4) L_{90} - มีความเหมาะสม สามารถใช้เป็นดัชนีชี้วัดผลกระทบหลักจากกิจกรรมของโครงการ	- ระยะเวลา 5 วันต่อเนื่อง (ครอบคลุมวันธรรมดา และวันหยุดราชการ) ความถี่ 2 ครั้ง/ปี - มีความเหมาะสม เนื่องจากครอบคลุมทั้ง 2 ช่วงฤดูฝน ตลอดระยะเวลาก่อสร้าง	- มาตรฐานระดับเสียงตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องเสียงรบกวน พ.ศ. 2540 - ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่องมาตรฐานเสียงที่ยอมให้อุตสาหกรรมได้รับเฉลี่ยตลอดเวลาการทำงานในแต่ละวัน (ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 135 ตอนพิเศษ 193 เมื่อวันที่ 26 มกราคม พ.ศ.2561) - มีความเหมาะสม เนื่องจากเป็นค่ามาตรฐานสากล ซึ่งเป็นที่ยอมรับ	- ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติตามมาตรการครบถ้วน ยกเว้นมาตรการที่กำหนดให้มีการติดตั้งรั้วกันเสียงเพื่อลดระดับเสียงจากการก่อสร้าง ซึ่งที่ดำเนินการก่อสร้างทางโครงการจะหลีกเลี่ยงสิ่งไม่ใช้งานเครื่องจักรที่มีเสียงรบกวนให้ดำเนินการก่อสร้างช่วงเวลากลางวันและตรวจสอบอุปกรณ์สภาพเครื่องอยู่เสมอ และมาตรการติดตั้งกำแพงกันเสียงชนิดซีเมนต์เสริมใยแก้ว (GRC) เพื่อลดผลกระทบด้านเสียงจากปริมาณจราจรในระยะดำเนินการ และบริเวณพื้นที่อ่อนไหว ซึ่งโครงการก่อสร้างและสะพานตอน 1 2 และ 11 ยังดำเนินการก่อสร้างไม่แล้วเสร็จ จึงไม่ถึงระยะดำเนินการติดตั้งกำแพงกันเสียงชนิดเสริมใยแก้ว ทำให้อยู่ไม่ได้ดำเนินการติดตั้งเมื่อแล้วเสร็จ - สำหรับผลตรวจวัดระดับเสียงของช่วงก่อสร้างที่ผ่านมา มีค่าอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานกำหนด รวมถึงไม่พบข้อร้องเรียนเรื่องเสียงกิจกรรมการก่อสร้าง จึงไม่มีการเสนอแนะมาตรการเพิ่มเติมอีก ในรายงานการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม	- มีการปฏิบัติตามมาตรการตรวจสอบที่กำหนดไว้ครบถ้วน รวมทั้งมีการเปลี่ยนแปลงจาก วัสดุวิมลารวาทา เป็นโรงเรียนศรีวิมลารวาทา โดยมีระยะทางที่ห่างจากจุดเดิมประมาณ 50 เมตร และเปลี่ยนแปลงสถานีตรวจวัดบริเวณ หมู่บ้านจันทราภักดิ์ มาเป็นบริเวณ อบต. มาบแค ระยะทางห่างจากจุดตรวจวัดเดิม 80 เมตร เนื่องจากไม่สามารถดำเนินการตรวจวัดในบริเวณที่กำหนดไว้ได้ - มีความเหมาะสม โดยจุดตรวจวัดที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ใกล้เคียงกับสถานีตรวจวัดเดิมที่กำหนดไว้ รวมทั้งอยู่ใกล้พื้นที่ก่อสร้าง ซึ่งสามารถให้เป็นตัวแทนการตรวจวัดระดับเสียงในบริเวณพื้นที่เดิมได้	-	

ตารางที่ 3.2-1 การประเมินความเหมาะสมของรายงานการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองหมายเลข 81 สายบางใหญ่-กาญจนบุรี ในระยะที่ผ่านมา (ต่อ)									
ปัจจัยสิ่งแวดล้อม	ข้อมูลพื้นฐาน	สถานีวิจัยวัด	ตัวแปรที่วิเคราะห์			มาตรฐานที่ใช้เปรียบเทียบ	มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม	มาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม	ข้อเสนอแนะ
			ดัชนี	ความถี่	ความถี่				
3. ความสั่นสะเทือน	- ตรวจวัดระดับความสั่นสะเทือนใน ระยะก่อสร้างโครงการ - มีความเหมาะสม เนื่องจากเป็นผล การตรวจวัดจริงในระยะก่อสร้าง โครงการ	- จำนวน 6 สถานี ได้แก่ 1) หมู่บ้านร่มไม้ (กม2+000) 2) หมู่บ้านชีขากร (กม3+900) 3) วัดบ้านทุ่งน้อย (กม36+200) 4)หมู่บ้านจันทรมานต์ (กม37+400) 5) วัดศรีวิสารวาจา (กม48+000) 6) โรงเรียนวัด สำนึกคร้อ (กม. 82+500)	- จำนวน 2 ดัชนี ประกอบด้วย 1) ความเร็วอนุภาค สูงสุดทั้ง 3 แกน 2) ความถี่และความ สั่นสะเทือนทั้ง 3 แกน 3) ระยะขจัดทั้ง 3 แกน - มีความเหมาะสม สามารถใช้เป็นดัชนีชี้ วัดผลกระทบหลักจาก กิจกรรมของโครงการ	2 ช่วง ดูปมรถ ตลอด ระยะเวลาก่อสร้าง	- มาตรฐานความ สั่นสะเทือน ได้แก่ 1. ผลกระทบเนื่องจาก ความสั่นสะเทือนที่มี ต่อมนุษย์และสิ่งปลูก สร้าง ตามเกณฑ์ของ Whiffin and Leonard 2. มาตรฐานกำหนด ความสั่นสะเทือนเพื่อ ป้องกันผลกระทบต่อ อาคาร ตามประกาศ คณะกรรมาธิการ สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ 37 พ.ศ.2553	- การปฏิบัติตามมาตรการสำหรับโครงการ ยกเว้นมาตรการ เลือกใช้เครื่องมือ เครื่องจักรที่ทำให้เกิดแรงกระแทกน้อยที่สุดวิธี เรวพื้นที่รอบแนว ซึ่งบริเวณ รร. แก้วอินทร์ สุขาภิบาล หมู่บ้าน กาญจน์ หมู่บ้านร่มไม้ หมู่บ้านชีขากร และหมู่บ้านจันทรมานต์ ทางโครงการปรับวิธีการเจาะเสาเข็ม เพื่อลดแรงกระแทกน้อย ที่สุด สำหรับพื้นที่น้อย ใช้วิธีรถสว่านเจาะเข็ม ซึ่งทำให้เกิดแรง กระทบเล็กน้อย - มาตรการที่กำหนดไว้มีความเหมาะสมแล้ว เนื่องจากสามารถ เฝ้าระวังผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกิจกรรมของโครงการได้ จึง ไม่มีการเสนอแผนมาตรการเพิ่มเติมอีกในรายงานการติดตาม ตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม	- มีการปฏิบัติตามมาตรการตรวจสอบที่กำหนดไว้ ครบถ้วน รวมทั้งมีการเปลี่ยนแปลงสถานีตรวจวัดจาก วัดศรี วิสารวาจา เป็นโรงเรียนศรีวิสารวาจา โดยมีระยะทางที่ห่างจาก จุดเดิมประมาณ 50 เมตร และเปลี่ยนแปลงสถานีตรวจวัด บริเวณ หมู่บ้านจันทรมานต์ มายังบริเวณ อบต. มาบแค ระยะทางห่างจากจุดตรวจวัดเดิม 80 เมตร เนื่องจากไม่ สามารถดำเนินการตรวจวัดในบริเวณที่กำหนดไว้ได้ - มีความเหมาะสม โดยจุดตรวจวัดที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ ใกล้เคียงกับสถานีตรวจวัดเดิมที่กำหนดไว้ รวมทั้งอยู่ใกล้พื้นที่ ก่อสร้าง ซึ่งสามารถใช้เป็นตัวแทนการตรวจวัดความเสี่ยง ในบริเวณพื้นที่เดิมได้	-	

ตารางที่ 3.2-1 การประเมินความเหมาะสมของรายงานการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองหมายเลข 81 สายบางใหญ่-กาญจนบุรี ในระยะที่ผ่านมา (ต่อ)									
ปัจจัยสิ่งแวดล้อม	ข้อมูลพื้นฐาน	สถานีวิจัยวัด	ตัวแปรวิเคราะห์			มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม	มาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม	ข้อเสนอแนะ	
			ดัชนี	ความถี่	มาตรฐานที่ใช้เปรียบเทียบ				
4. น้ำผิวดิน	- เก็บตัวอย่างคุณภาพน้ำผิวดินในภาคสนาม และนำผลการตรวจวิเคราะห์ไปเปรียบเทียบกับค่ามาตรฐานและผลการตรวจวิเคราะห์ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม - มีความเหมาะสม และแสดงให้เห็นผลกระทบที่เกิดขึ้นจริง	- จำนวน 5 สถานี ได้แก่ 1) แม่น้ำนครชัยศรี (กม.21+650) 2) คลองชลประทาน (กม.47+900) 3) คลองหนองกร่าง (กม.57+358) 4) ห้วยกระบอก (กม.66+180) 5) คลองชลประทานบ้านกร่างทอง (กม.88+696) - มีความเหมาะสม เนื่องจากสามารถใช้ฝายวังผลกระทบจากกิจกรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้นบริเวณบ้านพักคนงานก่อสร้างโครงการฯ ตอน 3 ได้	- จำนวน 12 ดัชนี ประกอบด้วย 1) ความลึก 2) อุณหภูมิ 3) ความโปร่งแสง 4) ความเป็นกรด-ด่าง 5) ความนำไฟฟ้า 6) ออกซิเจนละลาย 7) บีโอดี 8) น้ำมันและไขมัน 9) ของแข็งละลายน้ำ 10) ของแข็งแขวนลอย 11) โคไลฟอร์มแบคทีเรีย 12) ฟิโคลไดลิฟอรัมแบคทีเรีย - มีความเหมาะสม เนื่องจากเป็นดัชนีที่นิยมรับของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตามประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2537)	- ปีละ 2 ครั้ง ในช่วงฤดูฝน (เดือนสิงหาคม) ฤดูแล้ง (เดือนธันวาคม) - มีความเหมาะสม เนื่องจากมีการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2537) - มีความเหมาะสม เนื่องจากเป็นการเปรียบเทียบกับค่ามาตรฐานของทางราชการ	- ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติตามมาตรการครบถ้วน ยกเว้น บริเวณโครงการตอน 6 ซึ่งในบริเวณที่มีกิจกรรมการก่อสร้างเสาตอม่อในลำน้ำ ระดับน้ำในบริเวณนั้นมีความลึกมาก จึงไม่สามารถดำเนินการติดตั้ง Sheet Pile ได้ ทำให้ในระหว่างการดำเนินงานก่อสร้างเสาตอม่อในลำน้ำ ผู้รับเหมาได้ใช้วิธีการก่อสร้างเสาเข็มแบบตีสานการถอดการปูกระดานของตะกอนดิน เพื่อทดแทนการติดตั้ง Sheet Pile ล้อมรอบเสาตอม่อสะพานในน้ำ สำหรับบริเวณริมลำน้ำได้ติดตั้ง Sheet Pile กันบริเวณริมลำน้ำซึ่งมีกิจกรรมการก่อสร้างสะพานและถมดิน - มาตรการที่กักกันไว้ และมาตรการที่เสนอแนะเพิ่มเติมมีความเหมาะสมแล้ว เนื่องจากสามารถเฝ้าระวังผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกิจกรรมของโครงการได้	- มีการปฏิบัติตามมาตรการตรวจสอบที่กำหนดไว้ครบถ้วน และเมื่อพิจารณาจากผลการตรวจคุณภาพน้ำในแม่น้ำนครชัยศรี พบว่าปริมาณตะกอนแขวนลอยทั้งหมดมีค่าต่ำกว่าผลการตรวจวัดเมื่อระยะก่อนเริ่มการก่อสร้าง นอกจากนี้ได้มีการเสนอแนะเพิ่มเติมให้ติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำในคลองประปาหน้าท่าสัสด์ ในช่วงที่มีกิจกรรมการก่อสร้างสะพานเพิ่มเติม - มีความเหมาะสม เนื่องจากเป็นข้อมูลที่ได้จากการตรวจวัดจริง ส่วนสถานีติดตามตรวจสอบที่เสนอแนะเพิ่มเติมนั้น พบว่า เป็นบริเวณที่มีกิจกรรมการก่อสร้างสะพานข้ามคลองประปาหน้าท่าสัสด์ ซึ่งเป็นคลองขนาดใหญ่ และมีการเจาะเสาเข็ม บริเวณริมตลิ่ง ซึ่งอาจจะก่อสร้างให้เกิดผลกระทบต่อนักดูคุณภาพน้ำได้	-		

ตารางที่ 3.2-1 การประเมินความเหมาะสมของรายงานการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองหมายเลข 81 สายบางใหญ่-กาญจนบุรี ในระยะที่ผ่านมา (ต่อ)									
ปัจจัยสิ่งแวดล้อม	ข้อมูลพื้นฐาน	สถานีวิจัยวัด	การประเมินความเหมาะสมของรายงานการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม			มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม	มาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม	ข้อเสนอแนะ	
			ดัชนี	ความถี่ที่วิเคราะห์	มาตรการที่ใช้เปรียบเทียบ				
5. มีคหวัตถุภาพน้ำ	-สำรวจข้อมูลตาม -มีความเหมาะสม และแสดงให้เห็นผลกระทบที่ชัดเจนจริง	จำนวน 5 สถานี - แม่น้ำนครชัยศรี (กม.21+650) - คลองชลประทาน (กม.47+900) - คลองหนองกร่าง (กม.57+358) - วิทยาลัยเกษตร (กม. 66+180) - วิทยาลัยเกษตร (กม. 66+180) - คลองชลประทาน บ้านราษฎร์ทอง (กม. 88+696) - มีความเหมาะสม และครอบคลุมพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากกิจกรรมต่างๆ ของการก่อสร้างโครงการ	- ความหลากหลายทางชีวภาพ - ปริมาณและชนิดของแหล่งกักเก็บน้ำ - ปริมาณและชนิดของสัตว์น้ำ - มีความเหมาะสมเนื่องจากแสดงให้เห็นข้อมูลของชนิดที่อยู่ที่อาศัย	- ปีละ 2 ครั้ง - มีความเหมาะสมเนื่องจากมีความครอบคลุมทั้ง 2 ช่วงฤดูกาล ตลอดระยะเวลาก่อสร้างโครงการ	-	- มีการปฏิบัติตามมาตรการอย่างครบถ้วน - มาตรการที่กำหนดไว้มีความเหมาะสมแล้ว เนื่องจากสามารถเฝ้าระวังผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นได้ตั้งแต่ระยะเริ่มต้นของการก่อสร้าง โดยมีการวางท่อส่งน้ำเพื่อไม่ให้กระทบต่อสิ่งแวดล้อม - มีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นได้ตั้งแต่ระยะเริ่มต้นของการก่อสร้าง โดยมีการวางท่อส่งน้ำเพื่อไม่ให้กระทบต่อสิ่งแวดล้อม	- มีการปฏิบัติตามมาตรการตรวจสอบที่กำหนดไว้ครบถ้วน - มีความเหมาะสม เนื่องจากสามารถเฝ้าระวังผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม		
6. การควบคุมพื้นที่น้ำท่วมและการระบายน้ำ	-ใช้ข้อมูลแผนที่ภูมิประเทศมาตราส่วน 1:50,000 ร่วมกับภาพถ่ายทางอากาศเพื่อหาพื้นที่น้ำท่วม - มีการสำรวจพื้นที่น้ำท่วม - มีความเหมาะสม เนื่องจากสามารถแสดงให้เห็นผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการก่อสร้างโครงการ	-ตลอดแนวเส้นทางโครงการ - มีความเหมาะสมและครอบคลุมพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากกิจกรรมต่างๆ ของการก่อสร้างโครงการ	- การเกิดปัญหาน้ำท่วม - มีความเหมาะสมเนื่องจาก เป็นพื้นที่น้ำท่วม - มีความเหมาะสมเนื่องจากมีความครอบคลุมตลอดแนวเส้นทางโครงการ	- เดือนละ 1 ครั้ง ตลอดระยะเวลาการก่อสร้าง และภายใน 24 ชั่วโมงในกรณีฝนตกหนัก - มีความเหมาะสมเนื่องจากมีความครอบคลุม ตลอดระยะเวลาการก่อสร้างโครงการ	-	-	- มีการปฏิบัติตามมาตรการตรวจสอบที่กำหนดไว้ครบถ้วน - มีความเหมาะสม เนื่องจากสามารถเฝ้าระวังผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม		
7. การควบคุมพื้นที่น้ำท่วมและการระบายน้ำ	-สภาพภูมิประเทศ - สภาพผิวทาง โครงสร้างทาง - เห็นข้อจำกัดของพื้นที่น้ำท่วม - มีความเหมาะสม เนื่องจากแสดงให้เห็นผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการก่อสร้างโครงการ	-ตลอดแนวเส้นทางโครงการ และจุดตัดทาง - บริเวณจุดตัดกับถนนสายอื่น (ทางหลวงหมายเลข 323 324 3453 3081 3084 และ 3394) - มีความเหมาะสมและครอบคลุมพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากกิจกรรมต่างๆ ของการก่อสร้างโครงการ	- สภาพการชำรุดเสียหายของเส้นทาง - สถิติการเกิดอุบัติเหตุ - มีความเหมาะสมเนื่องจากมีประวัติการเกิดอุบัติเหตุ - มีความเหมาะสมเนื่องจากมีประวัติการเกิดอุบัติเหตุ - มีความเหมาะสมเนื่องจากมีประวัติการเกิดอุบัติเหตุ	- เดือนละ 1 ครั้ง ตลอดระยะเวลาการก่อสร้าง - มีความเหมาะสมเนื่องจากมีความครอบคลุม ตลอดระยะเวลาการก่อสร้างโครงการ	-	- มีการปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดไว้ครบถ้วน - มีความเหมาะสม เนื่องจากสามารถเฝ้าระวังผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม	- มีการปฏิบัติตามมาตรการตรวจสอบที่กำหนดไว้ครบถ้วน - มีความเหมาะสม เนื่องจากสามารถเฝ้าระวังผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม		

ตารางที่ 3.2-1									
การประเมินความเหมาะสมของรายงานการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองหมายเลข 81 สายใหญ่-กาญจนบุรี ในระยะที่ผ่านมา (ต่อ)									
ปัจจัยสิ่งแวดล้อม	ข้อมูลพื้นฐาน	สถานีตรวจวัด	การประเมินความเหมาะสมของรายงานการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม			มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม	มาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม	ข้อเสนอแนะ	
			ดัชนี	ความถี่	มาตรฐานที่ใช้เปรียบเทียบ				
									ตัวแปรชี้วัดภาวะ
8. สภาพเศรษฐกิจ - สังคม	- รวบรวมข้อมูลสถิติภูมิสภาพเศรษฐกิจ - สังคม ในพื้นที่ศึกษาจากหน่วยงานต่างๆ ร่วมกับการใช้แบบสอบถามผู้เกี่ยวข้อง - มีความเหมาะสม เนื่องจากการรวบรวมข้อมูลด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่น - หน่วยงานต่างๆ ของรัฐที่มีความน่าเชื่อถือ ส่วนการสำรวจสภาพเศรษฐกิจ - สังคม โดยการค้นคว้าเป็นวิธีการที่ถูกต้องและเป็นไปตามหลักสถิติ	ในระยะ 500 เมตร เส้นทางโครงการ - กลุ่มผู้ค้าชุมชน - กลุ่มพื้นที่รอบนอก - กลุ่มครัวเรือนผู้ได้รับผลกระทบ - มีความเหมาะสมเนื่องจากเป็นชุมชนที่อาจได้รับผลกระทบจากกิจกรรมการก่อสร้าง และมีความครอบคลุมตลอดแนวเส้นทางช่วงที่มีกิจกรรมการก่อสร้าง	- การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการ - ผลกระทบและปัญหาที่เกิดขึ้น - ความคิดเห็นและทัศนคติต่อโครงการ - มีความเหมาะสมเนื่องจากเป็นดัชนีที่แสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงสภาพเศรษฐกิจ - สังคมของชุมชน ซึ่งอาจได้รับผลกระทบจากกิจกรรมของโครงการ	- ปีละ 1 ครั้ง ตลอดระยะเวลาก่อสร้าง - มีความเหมาะสมเนื่องจากมีความครอบคลุม ตลอดระยะเวลาก่อสร้างโครงการ	- มีการปฏิบัติตามมาตรการต่างๆ อย่างครบถ้วน - มาตรการที่กำหนดไว้มีความเหมาะสมแล้ว เนื่องจากสามารถเฝ้าระวังผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกิจกรรมของโครงการได้ จึงได้มีการเสนอแนะมาตรการเพิ่มเติมอีกในรายงานการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม	- มีการปฏิบัติตามมาตรการตรวจสอบที่กำหนดไว้ครบถ้วน - มาตรการที่กำหนดไว้มีความเหมาะสมแล้ว เนื่องจากเป็นการติดตามตรวจสอบผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกิจกรรมการก่อสร้างที่เกิดขึ้นจริงต่อชุมชน	- ข้อเสนอแนะ ดำเนินการติดตามตรวจสอบเพิ่มเติมจากรายงาน EIA เพื่อติดตามด้านสุขภาพของประชาชนที่อยู่ใกล้เคียงโครงการ รวมถึงพื้นที่อ่อนไหวด้านสิ่งแวดล้อมที่ใกล้เคียง - มีความเหมาะสม เนื่องจากสามารถเฝ้าระวังผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม		
9. สาธารณสุข	รวบรวมข้อมูลสาธารณสุขทั่วไป เช่น สถิติชีพ บุคลากรและสถานบริการสาธารณสุข ข้อมูลโรคประจำถิ่น และโรคระบาดตามฤดูกาล เป็นต้น จากหน่วยงานสาธารณสุขจังหวัดร่วมกับกรมสาธารณสุขจังหวัด - มีความเหมาะสมและครอบคลุมพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากกิจกรรมต่างๆ ของกลุ่มตัวอย่าง เป็นวิธีการที่ถูกต้องและใช้เป็นตามหลักสถิติ	โรงพยาบาล สถานีอนามัย และสาธารณสุขอำเภอตามแนวเส้นทางโครงการ - มีความเหมาะสมและครอบคลุมพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากกิจกรรมต่างๆ ของกลุ่มตัวอย่าง เป็นวิธีการที่ถูกต้องและใช้เป็นตามหลักสถิติ	- รวบรวมสถิติข้อมูลด้านสาธารณสุขและสุขภาพประชาชนในพื้นที่โครงการ - มีความเหมาะสมเนื่องจากดัชนีชี้วัดที่ตรวจวัดแสดงให้เห็นผลกระทบสุขภาพของประชาชน	- ปีละ 1 ครั้ง ตลอดเวลาก่อสร้าง - มีความเหมาะสมเนื่องจากมีความครอบคลุม ตลอดระยะเวลาก่อสร้างโครงการ	- มาตรการที่กำหนดไว้มีความเหมาะสม เนื่องจากสามารถเฝ้าระวังผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกิจกรรมของโครงการได้ จึงได้มีการเสนอแนะมาตรการเพิ่มเติมอีกในรายงานการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม	- มีการปฏิบัติตามมาตรการต่างๆ อย่างครบถ้วน - มาตรการที่กำหนดไว้มีความเหมาะสม เนื่องจากสามารถเฝ้าระวังผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกิจกรรมการก่อสร้างที่เกิดขึ้นจริงต่อชุมชน	- ข้อเสนอแนะ ดำเนินการติดตามตรวจสอบเพิ่มเติมจากรายงาน EIA เพื่อติดตามด้านสุขภาพของประชาชนที่อยู่ใกล้เคียงโครงการ รวมถึงพื้นที่อ่อนไหวด้านสิ่งแวดล้อมที่ใกล้เคียง - มีความเหมาะสม เนื่องจากสามารถเฝ้าระวังผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม		
10. อาชีวอนามัย	รวบรวมข้อมูลสาธารณสุขทั่วไป เช่น สถิติชีพ บุคลากรและสถานบริการสาธารณสุข ข้อมูลโรคประจำถิ่น และโรคระบาดตามฤดูกาล เป็นต้น จากหน่วยงานสาธารณสุขจังหวัดร่วมกับกรมสาธารณสุขจังหวัด - มีความเหมาะสมและครอบคลุมพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากกิจกรรมต่างๆ ของกลุ่มตัวอย่าง เป็นวิธีการที่ถูกต้องและใช้เป็นตามหลักสถิติ	- สถิติประชาชนในวัยหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน และประเภทและปริมาณขยะที่เกิดขึ้นตลอดระยะเวลาก่อสร้าง - มีความเหมาะสมเนื่องจากดัชนีชี้วัดที่ตรวจวัดแสดงให้เห็นผลกระทบด้านอาชีวอนามัยอย่างชัดเจน	-	-	- มีการปฏิบัติตามมาตรการต่างๆ อย่างครบถ้วน - มาตรการที่กำหนดไว้มีความเหมาะสม เนื่องจากสามารถเฝ้าระวังผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกิจกรรมของโครงการได้ จึงได้มีการเสนอแนะมาตรการเพิ่มเติมอีกในรายงานการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม	- มีการปฏิบัติตามมาตรการต่างๆ อย่างครบถ้วน - มาตรการที่กำหนดไว้มีความเหมาะสม เนื่องจากสามารถเฝ้าระวังผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกิจกรรมการก่อสร้างที่เกิดขึ้นจริงต่อชุมชน	- ข้อเสนอแนะ ดำเนินการติดตามตรวจสอบเพิ่มเติมจากรายงาน EIA เพื่อติดตามด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของชุมชนในพื้นที่โครงการในระยะก่อสร้าง - มีความเหมาะสม เนื่องจากสามารถเฝ้าระวังผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม		

3.3 การทบทวนการปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

บริษัทที่ปรึกษาจะดำเนินการศึกษาทบทวนการปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาโครงการ เพื่อประโยชน์ในการประเมินประสิทธิภาพหรือประสิทธิผลของการบังคับใช้กฎหมายต่อไป

3.3.1 วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อศึกษาและทบทวนการปฏิบัติตามกฎหมาย ประกาศ/ระเบียบ วิธีปฏิบัติ นโยบาย และมาตรฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาโครงการและการบังคับใช้ในปัจจุบันโดยหน่วยงานต่างๆ ที่มีหน้าที่รับผิดชอบ
- 2) เพื่อวิเคราะห์การบังคับใช้กฎหมาย ประกาศ/ระเบียบและมาตรฐานต่างๆ
- 3) จัดทำข้อเสนอแนะ

3.3.2 วิธีการศึกษา

- 1) รวบรวมข้อมูลและศึกษาทบทวนข้อกำหนดกฎหมาย ประกาศ/ระเบียบ วิธีปฏิบัติ นโยบายและมาตรฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาโครงการทางหลวงโดยเน้นเนื้อหา สำคัญและข้อควรปฏิบัติของกฎหมาย ประกาศ/ระเบียบสำคัญๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงหรือโดยอ้อมต่อการพัฒนาโครงการทางหลวง
- 2) สอบถามสัมภาษณ์หน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะหน่วยงานท้องถิ่นของกรมทางหลวงในประเด็นต่างๆ เช่น มีการปฏิบัติตามข้อกำหนดกฎหมาย ประกาศ/ระเบียบ วิธีปฏิบัติ และมาตรฐานต่างๆ หรือมีปัญหา/อุปสรรคในการก่อสร้าง หรือดำเนินการโครงการหรือไม่ โดยเน้นประเด็นของความชัดเจนหรือเหมาะสมของข้อกำหนดกฎหมายหรือกฎระเบียบต่างๆรวมทั้งจัดทำข้อเสนอแนะที่เหมาะสมหรือหาทางเลือกอื่นๆ เพื่อให้การดำเนินงานไม่ขัดต่อกฎหมายที่กำหนดไว้
- 3) ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลการพัฒนาโครงการ มีข้อขัดแย้งกับนโยบาย กฎหมาย หรือกฎระเบียบต่างๆ ที่มีอยู่หรือไม่และจัดทำข้อเสนอแนะที่เหมาะสม หรือหาทางเลือกอื่นๆ เพื่อให้การดำเนินงานไม่ขัดต่อกฎหมายที่กำหนดไว้
- 4) สรุปและประเมินสภาพปัญหาอุปสรรคในแต่ละหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อนำข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์ถึงประเด็นการบังคับใช้กฎหมาย ประกาศ ระเบียบ วิธีปฏิบัติ และมาตรฐานต่างๆ

3.3.3 ผลการศึกษา

ผลการทบทวนการปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องของการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อม โครงการทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองหมายเลข 81 สายบางใหญ่-กาญจนบุรี ประกอบด้วยกฎหมายของรัฐ และนโยบายของรัฐดังต่อไปนี้ (ตารางที่ 3.3-1)

1) กฎหมายของรัฐ

- 1.1) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2560
- 1.2) พระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ.2535 และพระราชบัญญัติทางหลวง (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2549
- 1.3) พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ.2535 และพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2561
 - 1.3.1) ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง หลักเกณฑ์ และวิธีการจัดทำรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดไว้ในรายงานการประเมินผลกระทบ

สิ่งแวดล้อม ซึ่งผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตจะต้องจัดทำเมื่อได้รับอนุญาตให้ดำเนินโครงการ หรือกิจการแล้ว พ.ศ.2561

- 1.3.2) ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง หลักเกณฑ์ และวิธีการจัดทำรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดไว้ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ซึ่งผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตจะต้องจัดทำเมื่อได้รับอนุญาตให้ดำเนินโครงการ หรือกิจการแล้ว (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2564
- 1.4) พระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืน และการได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ.2562
- 1.5) พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 พระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2550 และ พระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2560
- 1.6) พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ.2535 และพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2560
- 1.7) พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ.2541, พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2551, พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2551, พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2553, พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2560, พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ 6) พ.ศ.2560 และ พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ 7) พ.ศ.2562
 - 1.7.1) กฎกระทรวง เรื่อง กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ.2549
 - 1.7.2) กฎกระทรวง เรื่อง กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับความร้อน แสงสว่าง และเสียง พ.ศ.2549
 - 1.7.2) ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง ความปลอดภัยในการทำงานก่อสร้าง
- 1.8) พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ.2554
 - 1.8.1) กฎกระทรวง เรื่อง กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับความร้อน แสงสว่าง และเสียง พ.ศ.2559
 - 1.8.2) กฎกระทรวง เรื่อง กำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับงานก่อสร้าง พ.ศ.2564
 - 1.8.3) กฎกระทรวง เรื่อง กำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับนั่งร้านและค้ำยัน พ.ศ.2564
 - 1.8.4) กฎกระทรวง เรื่อง กำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ในสถานที่ที่มีอันตรายจากการตกจากที่สูงและที่ลาดชันจากวัสดุกระเด็น ตกหล่น และพังทลาย และจากการตกลงไปในภาชนะเก็บ หรือรองรับวัสดุ พ.ศ.2564
 - 1.8.5) กฎกระทรวง เรื่อง กำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร ปั่นจั่น และหม้อน้ำ พ.ศ.2564

- 1.9) พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522, พระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2522, พระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2529, พระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2535, พระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2538, พระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ 6) พ.ศ.2542, พระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ 7) พ.ศ.2550, พระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ 8) พ.ศ.2551, พระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ 9) พ.ศ.2557, พระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ 10) พ.ศ.2557, พระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ 11) พ.ศ.2559, พระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ 12) พ.ศ.2562 และ พระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ 13) พ.ศ.2565
- 1.10) พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2523, พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2530, พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2535, พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2538, พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ 6) พ.ศ.2542, พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ 7) พ.ศ.2550, พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ 8) พ.ศ.2551, พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ 9) พ.ศ.2557, พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ 10) พ.ศ.2557, พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ 11) พ.ศ.2559, พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ 12) พ.ศ.2562 และ พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ 13) พ.ศ.2557
- 1.11) พระราชบัญญัติการชลประทานหลวง พ.ศ.2485 พระราชบัญญัติการชลประทานหลวง (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2497 และพระราชบัญญัติการชลประทานหลวง (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2507
- 1.12) พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ.2456 พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ.2477 พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 14) พ.ศ.2535 และ พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 17) พ.ศ.2560
 - 1.12.1) กฎกระทรวงฉบับที่ 63 (พ.ศ.2537) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456
- 1.13) พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562
- 2) นโยบายของรัฐ ได้แก่ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ.2566-2570)
- 3) นโยบายระดับท้องถิ่น
 - 3.1) แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางปริมณฑล (พ.ศ.2566-2570)
 - 3.2) แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง (พ.ศ.2566-2570)
 - 3.3) แผนพัฒนาจังหวัดนนทบุรี 5 ปี (พ.ศ.2566-2570) ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ 2567
 - 3.4) แผนพัฒนาจังหวัดนครปฐม 5 ปี (พ.ศ.2566-2570)
 - 3.5) แผนพัฒนาจังหวัดราชบุรี 5 ปี (พ.ศ.2566-2570)
 - 3.6) แผนพัฒนาจังหวัดกาญจนบุรี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2566-2570
- 4) ข้อบังคับการประปานครหลวง ฉบับที่ 90
- 5) เงื่อนไขประกอบสัญญาโครงการทางหลวง

ตารางที่ 3.3-1				
การทบทวนการปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง				
ข้อมูลหมายเหตุ	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโครงการ	การปฏิบัติตามกฎหมาย	รายละเอียดการดำเนินการของโครงการ	เอกสารอ้างอิงภาพประกอบ
1. กฎหมายของรัฐ 1.1 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2560	มาตรา 57 รัฐต้องอนุรักษ์คุ้มครองบำรุงรักษาฟื้นฟูบริหารจัดการ และใช้หรือจัดให้มีการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพ ให้เกิดประโยชน์อย่างสมดุลและยั่งยืน โดยต้องไม่ประชาชนและชุมชนในท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมดำเนินการและได้รับประโยชน์จากการดำเนินการดังกล่าวด้วย ตามที่กฎหมายบัญญัติ มาตรา 58 การดำเนินการใดของรัฐ หรือที่รัฐจะอนุญาตให้ผู้อื่นดำเนินการ ถ้าการนั้นอาจมีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติคุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพ อนามัย คุณภาพชีวิต หรือส่วนได้เสียสำคัญอื่นใดของประชาชนหรือชุมชนหรือสิ่งแวดล้อมอย่างรุนแรง รัฐต้องดำเนินการให้มีการศึกษาและประเมินผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม และสุขภาพของประชาชนหรือชุมชน และจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและประชาชน และชุมชนที่เกี่ยวข้องก่อน เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาดำเนินการหรืออนุญาตตามที่กฎหมายบัญญัติ บุคคลและชุมชนย่อมมีสิทธิได้รับข้อมูล คำชี้แจง และเหตุผลจากหน่วยงานของรัฐก่อนการดำเนินการ หรืออนุญาตตามวรรคหนึ่ง ในการดำเนินการหรืออนุญาตตามวรรคหนึ่ง รัฐต้องระมัดระวังให้เกิดผลกระทบต่อประชาชน ชุมชน สิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพน้อยที่สุด และต้องดำเนินการให้มีการเฝ้าระวังความเดือดร้อนหรือเสียหายให้แก่ประชาชนหรือชุมชนที่ได้รับผลกระทบอย่างเป็นประจำเป็นระบบและโดยไม่ซ้ำ	●	<p>การพัฒนาโครงการลักษณะเป็นทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง ที่เชื่อมต่อกับกรุงเทพมหานคร สุภาคีตะวันตก ซึ่งเป็นภูมิภาคที่มีศักยภาพในการพัฒนาทั้งทางด้านเกษตรกรรม อุตสาหกรรม การค้า และการท่องเที่ยว รวมทั้งเป็นประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งกรมทางหลวงได้จัดทำการศึกษาความเป็นมาของการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตั้งแต่ในระยะศึกษาโครงการ เพื่อนำเสนอต่อสม. กายดำเนินการก่อสร้าง ซึ่งได้มีการดำเนินการตามลำดับดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none">ปี พ.ศ.2538 : กรมทางหลวงได้จ้างกลุ่มบริษัทที่ปรึกษา ประกอบด้วย บริษัท เอเชียน เอเจินซีรีง คอนซัลแตนต์ จำกัด และบริษัท ทีม คอนซัลติ้ง เอนจิเนียริ่ง คอมเมอร์เชียล คอร์ปอเรชั่น จำกัด และ บริษัท ทีม คอนซัลติ้ง เอนจิเนียริ่ง แอนด์ แมเนจเม้นท์ จำกัด ให้ดำเนินการศึกษาความเหมาะสมทางด้านเศรษฐกิจ วิศวกรรม และการทางหลวงพิเศษ สายบางใหญ่-บ้านโป่ง (กม.0+000 ถึง กม.51+000) และได้ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม พ.ศ.2541ปี พ.ศ.2543 : กรมทางหลวงได้จ้างกลุ่มบริษัทที่ปรึกษาประกอบด้วย บริษัท เอเชียน เอเจินซีรีง คอนซัลแตนต์ จำกัด บริษัท สิบเจอนเซสส์ คอนซัลแตนท์ส จำกัด และ บริษัท ทีม คอนซัลติ้ง เอนจิเนียริ่ง แอนด์ แมเนจเม้นท์ จำกัด ให้ดำเนินการศึกษาความเหมาะสมทางด้านเศรษฐกิจ วิศวกรรม และผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการทางหลวงพิเศษ สายบางใหญ่-บ้านโป่ง (กม.0+000 ถึง กม.96+410) และได้ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเมื่อวันที่ 25 สิงหาคม พ.ศ.2546ปี พ.ศ.2550 กรมทางหลวงได้จ้างกลุ่มบริษัทที่ปรึกษา ได้แก่ บริษัท เอ็ม เอ คอนซัลแตนท์ จำกัด บริษัท ทีม คอนซัลติ้ง เอนจิเนียริ่ง แอนด์ แมเนจเม้นท์ จำกัด และบริษัท เอพิลอน จำกัด ให้ดำเนินการสำรวจและออกแบบรายละเอียด โครงการทางหลวงพิเศษสายบางใหญ่-กาญจนบุรี (กม.0+000 ถึง กม.96+410) ซึ่งแล้วเสร็จในปี พ.ศ.2552 และคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 14 กรกฎาคม พ.ศ.2558 อนุมัติให้กรมทางหลวงดำเนินโครงการก่อสร้างทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง สายบางใหญ่-กาญจนบุรี โดยมีความเห็นให้กรมทางหลวงตรวจสอบสภาพพื้นที่ดังกล่าว และหากมีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงรายละเอียดโครงการ และ/หรือมาตรการป้องกันแก้ไข และลดผลกระทบ และมาตรการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อม ให้กรมทางหลวงเสนอรายละเอียดของการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมดำเนินการขั้นตอนต่อไปในปี พ.ศ.2559 กรมทางหลวงจึงได้จ้างกลุ่มบริษัทที่ปรึกษา ประกอบด้วย บริษัท เทสโก้ จำกัด และ บริษัท ธรรมชาติ คอนซัลแตนท์ จำกัด ให้ดำเนินการทบทวนการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง สายบางใหญ่-กาญจนบุรี และจัดทำรายงานการขอเปลี่ยนแปลงรายละเอียดโครงการ โดยรายงานดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานทางทะเลและอากาศในการประชุมครั้งที่ 24/2559 เมื่อวันที่ 5 สิงหาคม พ.ศ.2559 และได้เสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมเพื่อทราบ ในการประชุมครั้งที่ 4/2559 เมื่อวันที่ 21 กันยายน พ.ศ. 2559กรมทางหลวงได้รับงบประมาณในการก่อสร้างโครงการมาตั้งแต่ปี พ.ศ.2559 รวมทั้งได้จัดให้มีการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมมาตั้งแต่เดือนตุลาคม พ.ศ.2559 จึงถือว่ากว่าดำเนินการดำเนินการของกรมทางหลวงมีความสอดคล้องกับนโยบายของภาครัฐที่กำหนด	ภาพนก ก

ตารางที่ 3.3-1 การทบทวนการปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)				
ข้อมูลหมายเหตุ	สาระสำคัญที่เกี่ยวข้อง กับโครงการ	การปฏิบัติตามกฎหมาย	รายละเอียดการดำเนินการของโครงการ	เอกสารอ้างอิงภาพประกอบ
1.2 พระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ.2535 และพระราชบัญญัติทางหลวง (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2549		<p>มาตรา 19 ให้อธิบดีกรมทางหลวง เป็นเจ้าพนักงานที่กำกับ ตรวจสอบ และควบคุมทางหลวง และงานทางที่เกี่ยวข้องกับทางหลวงพิเศษ ทางหลวงแผ่นดิน และทางหลวงริมถนน</p> <p>มาตรา 25 ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับทางหลวงพิเศษ ทางหลวงแผ่นดิน และทางหลวงริมถนน ให้อธิบดีกรมทางหลวงมีอำนาจกำหนดมาตรฐานและลักษณะของทางหลวงและงานทางรวมทั้งกำหนดเขตทางหลวงที่จอดรถระยะยาวและแนวต้นไม้และเสาไฟฟ้า</p> <p>มาตรา 28 ในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการจราจรบนทางหลวงให้อำนาจกรมทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยความสะดวกมีอำนาจปิดการจราจรบนทางหลวงไม่ว่าทั้งสายหรือบางส่วนเป็นการชั่วคราวและวางระเบียบปฏิบัติสำหรับให้เจ้าพนักงานปิดการจราจรเป็นครั้งคราวเพื่อความปลอดภัยได้</p> <p>มาตรา 35 ในกรณีเห็นสมควร อธิบดีกรมทางหลวงมีอำนาจสร้างทางหลวงพิเศษ หรือทางหลวงแผ่นดิน เพื่อเชื่อม ผ่าน ทับข้าม หรือลดทางรถไฟหรือทางน้ำได้ แต่ต้องแจ้งเป็นหนังสือพร้อมทั้งส่งแบบก่อสร้างให้ผู้ควบคุมการรถไฟ หรือทางน้ำนั้นทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามสิบวัน</p> <p>มาตรา 37 ห้ามมิให้ผู้ใดสร้างทาง ถนน หรือสิ่งอื่นใดในเขตทางหลวง เพื่อเป็นทางข้ามทางหลวง เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อำนวยความสะดวก หรือ ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยความสะดวก ในการอนุญาตผู้อำนวยความสะดวก หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยความสะดวก จะกำหนดเงื่อนไขอย่างไรก็ได้ รวมทั้งมีอำนาจกำหนดมาตรการในการจัดการเพื่อรักษาสิ่งแวดล้อม การป้องกันอุบัติเหตุ และการติดตั้งของการจราจร</p> <p>การอนุญาตตามวรรคหนึ่ง เมื่อมีความจำเป็นแก่งานทางหรือเมื่อปรากฏว่าผู้ได้รับอนุญาตได้กระทำการผิดเงื่อนไขที่กำหนดในการอนุญาต ผู้อำนวยความสะดวกหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยความสะดวกจะเพิกถอนเสียก็ได้</p> <p>ทาง ถนน หรือสิ่งอื่นใดที่สร้างขึ้นโดยไม่ได้รับอนุญาต หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนด ให้ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยความสะดวกมีอำนาจสั่งให้ผู้กระทำการดังกล่าวหรือคนทำสลายภายในกำหนดเวลาอันสมควร ถ้าไม่ปฏิบัติตามให้ผู้อำนวยความสะดวก หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยความสะดวก รื้อถอนหรือทำลาย โดยผู้ใดจะเรียกร้องค่าเสียหายไม่ได้ และต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการนั้น</p> <p>มาตรา 48 ผู้ใดมีความจำเป็นต้องปักเสา พาดสาย วางท่อ หรือกระทำการใดๆ ในเขตทางหลวง จะต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อำนวยความสะดวก หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยความสะดวกก่อน</p> <p>ในการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ผู้อำนวยความสะดวกหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยความสะดวกจะกำหนดเงื่อนไขอย่างไรก็ได้ และผู้ได้รับอนุญาตต้องชำระค่าใช้จ่ายทางหลวงตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>ในกรณีที่มีการกระทำตามวรรคหนึ่งได้กระทำได้โดยไม่ได้รับอนุญาต หรือกระทำความผิดเงื่อนไขให้นับมาตรา 37 วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>มาตรา 68 เพื่อประโยชน์ในการสร้างหรือขยายทางหลวง ให้ผู้อำนวยการทางหลวง ให้ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยความสะดวกและผู้ซึ่งปฏิบัติงานร่วมกับบุคคลดังกล่าวมีอำนาจเข้าไปสำรวจเบื้องต้นในที่ดินหรือสิ่งทึบหรือสิ่งที่มีเชื้อเพลิงอยู่อาศัยของบุคคลใดเป็นคราวได้เท่าที่จำเป็นเพื่อการนั้นในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก โดยผู้อำนวยการทางหลวงต้องแจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินหรือสิ่งทึบหรือสิ่งทึบทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 15 วัน ก่อนวันเริ่มกระทำการนั้นถ้าไม่อาจติดต่อกับเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินหรือสิ่งทึบหรือสิ่งทึบได้ ให้ประกาศให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินหรือสิ่งทึบหรือสิ่งทึบทราบล่วงหน้า ไม่น้อยกว่า 30 วันการประกาศให้ทำเป็นหนังสือปิดไว้ ซึ่งที่ดินหรือสิ่งทึบหรือสิ่งทึบหรือสิ่งทึบนั้นตั้งอยู่ และ ณ ที่ทำการเขต หรืออำเภอ และที่ทำการองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งที่ดินหรือสิ่งทึบหรือสิ่งทึบนั้นตั้งอยู่ ทั้งนี้ใช้บังคับกันถ้วน เวลา และการที่ จะกระทำการนั้นไว้ด้วย</p> <p>ในกรณีที่มีการปฏิบัติตามมาตรานี้ก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของ หรือผู้ครอบครองที่ดินหรือสิ่งทึบหรือสิ่งทึบ หรือผู้ทรงสิทธิอื่น ให้นำบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดค่าทดแทนมาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	<p>กรมทางหลวงได้แจ้งให้มีการศึกษาตั้งแต่ขั้นการวางแผนโครงการ โดยมีการศึกษาความเหมาะสม เพื่อออกแบบรายละเอียด และศึกษารูปแบบที่เหมาะสม สำหรับการศึกษาโครงสร้างทางยกระดับ และองค์ประกอบอื่นๆ ให้ได้ตามมาตรฐานทาง ซึ่งอยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการกำกับการศึกษา และได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมทางหลวง</p>	-

ตารางที่ 3.3-1 การทบทวนการปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)				
ข้อมูลหมายเหตุ	สาระสำคัญที่เกี่ยวข้อง กับโครงการ	การปฏิบัติตามกฎหมาย	รายละเอียดการดำเนินการของโครงการ	เอกสารอ้างอิง/ภาพประกอบ
1.3 พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ.2535 และพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2561 (ต่อ)	<p>6. ให้สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด นำรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการไปใช้ในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการทำเหมืองโครงการหรือกิจการ และพัฒนาระบบการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่ของตน</p> <p>7. ให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด และจัดทำรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการหน่วยงานของรัฐและสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด และจัดทำรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการดังกล่าวในภาพรวม พร้อมข้อเสนอแนะและความเห็นเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง และนำความเห็นของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ถ้ามี) ไปใช้ประโยชน์ในการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อมและพัฒนาระบบการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม</p> <p>ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง หลักเกณฑ์ และวิธีการจัดทำรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดไว้ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ซึ่งดำเนินการหรือผู้ของอนุญาตจะต้องจัดทำเมื่อได้รับอนุญาตให้ดำเนินการ หรือกิจการแล้ว (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2564 อดีอันจากตามความในมาตรา 51/5 วรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ.2535 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2561 มีเนื้อหาโดยสรุปเกี่ยวกับบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง หลักเกณฑ์ และวิธีการจัดทำรายงานผลการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง หลักเกณฑ์ และวิธีการจัดทำรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดไว้ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ซึ่งผู้ดำเนินการหรือผู้ของอนุญาตจะต้องจัดทำเมื่อได้รับอนุญาตให้ดำเนินการหรือกิจการแล้ว พ.ศ.2561 ลงวันที่ 19 พฤศจิกายน 2561 ได้ออกร่างที่ดังนี้</p> <p>ข้อ 1 ยกเลิกความในข้อ 1 ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง หลักเกณฑ์ และวิธีการจัดทำรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดไว้ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ซึ่งผู้ดำเนินการหรือผู้ของอนุญาตจะต้องจัดทำเมื่อได้รับอนุญาตให้ดำเนินการหรือกิจการแล้ว พ.ศ.2561 ลงวันที่ 19 พฤศจิกายน 2561 และใช้ความตามนี้แทน</p> <p>“โครงการหรือกิจการ” หมายถึง โครงการ กิจการ หรือการดำเนินการใดของรัฐ หรือที่รัฐอนุญาต ซึ่งต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ตามที่กำหนดไว้ในประกาศของรัฐมนตรี โดยความเห็นชอบของกวล.</p> <p>“คณะกรรมการผู้ชำนาญการ” หมายถึง คณะกรรมการผู้ชำนาญการที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติแต่งตั้งเพื่อทำหน้าที่พิจารณาการรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ.2535 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2561</p> <p>“การอนุมัติ หรือการอนุญาตให้ดำเนินการหรือกิจการ” หมายถึง การที่เจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจตามกฎหมายหัวหน้าหรือผู้รักษากฎหมายหน่วยงานของรัฐซึ่งรับผิดชอบโครงการหรือกิจการ หรือการที่คณะกรรมการผู้ชำนาญการได้ให้ดำเนินการหรือกิจการระบุไว้ในหนังสืออนุญาตให้ดำเนินการ ผู้ของอนุญาต ดำเนินการก่อสร้าง ประกอบกิจการโครงการหรือกิจการที่ต้องมีการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม หรือวันที่หัวหน้า หรือผู้รักษากฎหมายหน่วยงานของรัฐซึ่งรับผิดชอบโครงการหรือกิจการ</p> <p>“มาตรการ” หมายความว่า มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่กำหนดไว้ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่คณะกรรมการผู้ชำนาญการหรือคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเห็นชอบ หรือให้ความเห็นหรือข้อเสนอแนะ</p> <p>“รายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการ” หมายความว่า รายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดไว้ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมของโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการใดของรัฐ หรือที่รัฐจะอนุญาตซึ่งต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและได้รับอนุญาตให้ดำเนินการโครงการหรือกิจการแล้ว”</p>			

ตารางที่ 3.3-1 การทบทวนการปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)				
ข้อมูลหมายเหตุ	สาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับโครงการ	การปฏิบัติตามกฎหมาย	รายละเอียดการดำเนินการของโครงการ	เอกสารอ้างอิงภาพประกอบ
1.3 พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ.2535 และพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2561 (ต่อ)	ข้อ 4 ให้ยกเลิกความในข้อ 5 (1) และ (4) ของประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการจัดการทำรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดไว้ ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมซึ่งผู้ดำเนินการ หรือผู้ชื้ออนุญาตจะต้องจัดทำเมื่อได้รับอนุญาตให้ดำเนินโครงการหรือกิจการแล้ว พ.ศ.2561 ลงวันที่ 19 พฤศจิกายน 2561 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน (1) กรณีผู้ดำเนินการ ผู้ชื้ออนุญาต หรือหน่วยงานของรัฐซึ่งรับผิดชอบโครงการหรือกิจการที่มีความสามารถเพียงพอจะจัดทำรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการของตนเองก็ได้ หรือจะจ้างให้บุคคลอื่นดำเนินการแทนก็ได้ แต่สำหรับการวิเคราะห์หรือผู้ชื้ออนุญาต จะต้องดำเนินการ ตรวจสอบวิเคราะห์โดยห้องปฏิบัติการที่ไม่ใช่ห้องปฏิบัติการที่ขึ้นผู้ดำเนินการ หรือผู้ชื้ออนุญาต ยกเว้น หน่วยงานของรัฐที่เป็นผู้รับผิดชอบโครงการหรือกิจการ และเป็นห้องปฏิบัติการที่ขึ้นทะเบียนกับ หน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย หรือเป็นห้องปฏิบัติการที่ได้รับรองมาตรฐานจากหน่วยงานของรัฐหรือจากองค์กร/สถาบัน อันเป็นที่ยอมรับตามมาตรฐานสากล หรือวิธีการ ครบถ้วนที่เป็นไปตามที่กฎหมายเฉพาะกำหนดไว้ (4) รูปแบบและลักษณะของการจัดทำ รวมทั้งการอธิบายเกี่ยวกับรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการจะต้องเป็นไปตามที่กำหนดไว้ ตามแบบ ดศ.3 ข้อ 5 ให้ยกเลิกเอกสารท้ายประกาศ แบบ ดศ.4 ถึงแบบ ดศ.19 ข้อ 6 ประกาศนี้ให้ใช้บังคับนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป	●	การพัฒนาโครงการมีส่วนของแนวเส้นทางที่จำเป็นต้องมีการจัดการกรณีที่ดิน ซึ่งส่วนใหญ่จัดการกรณีสิทธิ์ที่ดิน กรมทางหลวง เป็นผู้ดำเนินการในการจ่ายค่าชดเชยให้แก่ประชาชนผู้ได้รับผลกระทบภายใต้ข้อกำหนดของกฎหมาย จากการศึกษาพบว่า ปัจจุบันได้ดำเนินการจ่ายค่าชดเชยแล้วเสร็จ	
1.4 พระราชบัญญัติว่าด้วยการพนัน และการได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ.2562	มาตรา 7 เมื่อรู้มีความจำเป็นที่จะต้องใช้ที่ดินเพื่อการอื่นใดในกิจการสาธารณะ การโอนที่ดินไปเป็นกรรมสิทธิ์ของที่ดินที่ถูกเวนคืนตามพระราชบัญญัติ หรือเพื่อประโยชน์สาธารณะอย่างอื่น หรือเพื่อประโยชน์สาธารณะเป็นกรรมสิทธิ์ของประโยชน์ที่ดินตามพระราชบัญญัติ เมื่อมิได้ตกลงในเรื่องการโอนไว้เป็นอย่างอื่นให้เวนคืนตามหมวดนี้ ประโยชน์สาธารณะตามวรรคหนึ่ง ให้หมายความรวมถึงการผังเมือง การส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การพัฒนาเกษตร การปฏิรูปที่ดิน การจัดรูปที่ดิน การอนุรักษ์โบราณสถานและแหล่งทางประวัติศาสตร์ การอุตสาหกรรม และการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ มาตรา 8 เมื่อมีความจำเป็นต้องเวนคืนที่ดินตามมาตรา 7 และจำเป็นต้องสำรวจ เพื่อให้ทราบถึงที่ดินที่ต้องได้มาโดยมิขัดให้ตราพระราชบัญญัติกำหนดเขตที่ดินที่จะเวนคืน โดยในพระราชบัญญัติดังกล่าว อย่างน้อยต้องกำหนดรายละเอียดดังต่อไปนี้ (1) วัตถุประสงค์แห่งการเวนคืน (2) ระยะเวลาที่ใช้บังคับพระราชบัญญัติ (3) แนวเขตที่ดินที่จะเวนคืนเท่าที่จำเป็น (4) ระยะเวลาที่เริ่มดำเนินการสำรวจ (5) เจ้าหน้าที่เวนคืน (6) แผนที่หรือแผนผังแสดงแนวเขตที่ดินที่จะเวนคืน การกำหนดวัตถุประสงค์ตาม (1) จะกำหนดหลายวัตถุประสงค์ตามความจำเป็นก็ได้ ในกรณีมีเหตุจำเป็น จะแก้ไขเพิ่มเติมวัตถุประสงค์ตาม (1) ก็ได้ แต่ต้องตราเป็นพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม และต้องกระทำภายในกำหนดระยะเวลาตาม (2) ในการจัดทำแผนที่กำหนดแนวเขตที่ดินที่จะเวนคืน ให้กรมที่ดินส่งสำเนาแผนที่เวนคืนที่เกี่ยวข้องให้แก่เจ้าหน้าที่ตามที่ได้กำหนดไว้ โดยให้เจ้าหน้าที่ได้รับทราบวันค่าธรรมเนียมทั้งปวงที่เรียกเก็บตามประมวลกฎหมายที่ดิน เมื่อมีการตราพระราชบัญญัติกำหนดมาตรานี้แล้ว ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานประมาณที่ดินที่จะต้องจ่ายตามพระราชบัญญัตินี้ เสนอพร้อมกับการเสนอร่างพระราชบัญญัติต่อคณะรัฐมนตรี ทั้งนี้ การดำเนินการดังกล่าวจะต้องสอดคล้องกับแผนการดำเนินการที่เจ้าหน้าที่จัดทำ ระยะเวลาการใช้จ่าย และตามกำลังเงินของแผ่นดิน โดยให้นำเงินนอกงบประมาณ หรือเงินรายได้ มาประกอบการพิจารณาด้วย มาตรา 9 ระยะเวลาการใช้บังคับพระราชบัญญัติกำหนดมาตรา 8 (2) ให้กำหนดเท่าที่จำเป็น เพื่อการสำรวจที่ดินและอสังหาริมทรัพย์ และการรังวัดที่ดิน แต่จะกำหนดเกิน 5 ปี มิได้			

ตารางที่ 3.3-1 การพบพบรายงานการปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)				
ข้อมูลหมายเหตุ	สาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับโครงการ	การปฏิบัติตามกฎหมาย	รายละเอียดการดำเนินการของโครงการ	เอกสารอ้างอิงภาพประกอบ
1.4 พระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืน และการได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ.2562 (ต่อ)	<p>มาตรา 16 เมื่อพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา 8 ใช้บังคับแล้ว ให้เจ้าหน้าที่แจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับที่ดินที่อยู่ในแนวเขตที่ดินที่จะเวนคืนให้แก่ที่ดินที่คืนทราบ และให้พนักงานที่ดินของพนักงานเจ้าหน้าที่จดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ตามประมวลกฎหมายที่ดินในแนวเขตที่ดินตามพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวต้องแจ้งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องจะหาวิธีการใด ๆ เกี่ยวกับที่ดินนั้นทราบ โดยให้เอกสารอ้างอิง/ภาพประกอบไว้ในหนังสือแสดงสิทธิในที่ดิน ตามวิธีการที่อธิบดีกรมที่ดินกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>มาตรา 18 ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐประสงค์จะเข้าใช้อสังหาริมทรัพย์ของรัฐบาลเจ้าของกรรมสิทธิ์ทั้งในเฉพาะอสังหาริมทรัพย์ที่รัฐหรือหน่วยงานของรัฐได้มาโดยการเวนคืนและการเข้าใช้อสังหาริมทรัพย์นั้น ไม่ทำให้วัตถุประสงค์ของการเวนคืนดินต้องเสียไปโดยสิ้นเชิง และวัตถุประสงค์ในการใช้นั้น เป็นวัตถุประสงค์ที่ใช้เป็นเหตุในการเวนคืนได้ ให้นำงานของรัฐซึ่งอำนาจเข้าใช้อสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวได้ โดยทำการตกลงกับหน่วยงานของรัฐที่เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ หรือที่มีสิทธิใช้ประโยชน์ในอสังหาริมทรัพย์นั้น ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะรัฐมนตรีกำหนด</p> <p>มาตรา 19 เมื่อพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา 8 ใช้บังคับแล้ว ให้เจ้าหน้าที่แจ้งมติคณะกรรมการที่ดินคณะหนึ่ง ประกอบด้วยผู้แทนของเจ้าหน้าที่ ผู้แทนกรมธนารักษ์ ผู้แทนกรมที่ดิน นายอำเภอ หรือผู้อำนวยการเขต และผู้บริหารท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องเพื่อทำหน้าที่กำหนดราคาอสังหาริมทรัพย์เบื้องต้น และเงินค่าทดแทน</p> <p>ในกรณีที่มีความจำเป็น เจ้าหน้าที่อาจพิจารณาแต่งตั้งผู้แทนหน่วยงานอื่นของรัฐเข้าร่วมเป็นกรรมการด้วยผู้บริหารท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องตามวรรคหนึ่ง จนกว่าผู้บริหารท้องถิ่นหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีอสังหาริมทรัพย์อยู่ในแนวเขตพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา 8 ถ้าแนวเขตที่ดินที่จะเวนคืนครอบคลุมพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากกว่าหนึ่งแห่ง เมื่อจะพิจารณากำหนดเงินค่าทดแทน หรือปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับที่ดินและอสังหาริมทรัพย์ที่อยู่ในเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใด ให้ผู้บริหารท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง หมายถึงเฉพาะผู้บริหารท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น</p> <p>ในกรณีที่ความในวรรคสามมาใช้บังคับกับกรณีที่มีแนวเขตที่ดินที่จะเวนคืนครอบคลุมท้องถิ่นมากกว่าหนึ่งอำเภอโดยอัตโนมัติ</p> <p>มาตรา 20 การกำหนดราคาเบื้องต้นสำหรับที่ดินที่เวนคืน ให้คำนึงถึงราคา สภาพ เขต และวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้ประกอบกัน</p> <ul style="list-style-type: none">(1) ราคาที่ซื้อขายกันตามปกติในท้องตลาดของที่ดินในวันใช้บังคับพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา 8(2) ราคาประเมินที่ดินของทางราชการที่กำหนดขึ้น เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง(3) ราคาประเมินทุนทรัพย์เพื่อเรียกเก็บค่าธรรมเนียมในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดิน(4) สภาพและที่ตั้งของที่ดินนั้น และ(5) เขตและวัตถุประสงค์แห่งการเวนคืน <p>การกำหนดราคาเบื้องต้นตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>มาตรา 21 ให้คณะกรรมการตามมาตรา 19 กำหนดราคาอสังหาริมทรัพย์เบื้องต้นภายในแนวเขตที่ดินที่จะเวนคืนให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความแจ้ง และประกาศให้ประชาชนทราบ ณ สถานที่ที่กำหนดไว้ตามมาตรา 11</p> <p>ในกรณีที่ไม่มีเหตุจำเป็นและคณะกรรมการตามมาตรา 19 ไม่อาจกำหนดราคาอสังหาริมทรัพย์เบื้องต้นให้แล้วเสร็จได้ภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ รัฐมนตรีอาจอนุมัติให้ขยายระยะเวลาวรรคสองได้ไม่เกินเก้าสิบวัน โดยทำเป็นประกาศและระบุเหตุผลภายในระยะเวลาไว้ด้วย และให้ความในมาตรา 11 มาใช้บังคับกับการประเมินราคาอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวโดยอัตโนมัติ</p> <p>ในกรณีที่รัฐมนตรีเห็นว่าราคาอสังหาริมทรัพย์เบื้องต้นที่คณะกรรมการตามมาตรา 19 ได้กำหนดไว้ต่ำหรือสูงเกินไปก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรม รัฐมนตรีจะเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อกำหนดราคาใหม่ให้เกิดความเป็นธรรมขึ้นก็ได้ ราคาที่คณะรัฐมนตรีกำหนดดังกล่าวให้ถือว่าเป็นราคาอสังหาริมทรัพย์เบื้องต้นที่คณะกรรมการตามมาตรา 19 กำหนด</p>			

ตารางที่ 3.3-1 การพบหน่วยงานปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)					
ข้อมูลหมายเหตุ	สาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับโครงการ	การปฏิบัติตามกฎหมาย	รายละเอียดการดำเนินงานของโครงการ	เอกสารอ้างอิงภาพประกอบ	
1.4 พระราชบัญญัติว่าด้วยการพนัน และการเดิมพันของสัตว์พนัน พ.ศ.2562 (ต่อ)	<p>มาตรา 25 ในระหว่างการใช้บังคับพระราชบัญญัติตามมาตรา 8 เมื่อคณะกรรมการตามมาตรา 19 ประกาศกำหนดราคาของสัตว์พนันหรือสัตว์พนัน ให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการจัดจำหน่าย และกำหนดเงินค่าตอบแทน และกำหนดเงินค่าตอบแทนที่ไม่เกินราคาของสัตว์พนันหรือสัตว์พนันที่คณะกรรมการดังกล่าวกำหนด</p> <p>หากเจ้าพนักงานหรือเจ้าพนักงานพนัน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดทำสัญญาซื้อขายกับเจ้าพนักงานโดยเร็วตามแบบที่เจ้าหน้าที่กำหนด และให้พนักงานเจ้าหน้าที่จ่ายเงินค่าตอบแทนให้แก่เจ้าพนักงานในกรณีที่สัตว์พนันหรือสัตว์พนันที่จำหน่ายนั้น ให้ถือว่าได้มีการโอนกรรมสิทธิ์ในสัตว์พนันหรือสัตว์พนันดังกล่าว นับแต่วันชำระเงิน</p> <p>มาตรา 31 เมื่อมีการตราพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์สำหรับส่วหรือส่วนหนึ่งของอสังหาริมทรัพย์ใดแล้ว ให้กรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์นั้นตกเป็นของเจ้าพนักงานที่พระราชบัญญัติดังกล่าวใช้บังคับ แต่เจ้าพนักงานที่เจ้าพนักงานหรือเจ้าพนักงานหรือเจ้าพนักงานอื่นใด ที่ได้เมื่อได้ขายหรืออสังหาริมทรัพย์ตามพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์นั้น ให้พระราชบัญญัติแล้ว</p> <p>มาตรา 36 ให้เจ้าหน้าที่แผนหรือพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป และปิดประกาศสำเนาของพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ แผนที่ยกพระราชบัญญัติ และรายชื่อของอสังหาริมทรัพย์ที่ถูเวนคืนโดยเปิดเผย ณ สถานที่ตามมาตรา 11 และสถานที่อื่นตามความแก่กรณี</p> <p>มาตรา 37 เงินค่าตอบแทนสำหรับกรณีเวนคืนเฉพาะที่ดิน ให้ประกอบด้วยค่าที่ดิน ค่าร้อยละ ค่าขนย้าย ค่าปลูกสร้างโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างใหม่ และอสังหาริมทรัพย์อื่นอันติดอยู่กับที่ดิน และค่าเสียหายอื่นอันเนื่องจากการที่เจ้าของต้องออกจากที่ดินเป็นเวลา</p> <p>เงินค่าตอบแทนสำหรับกรณีเวนคืนที่ดินและโรงเรือน สิ่งปลูกสร้าง และอสังหาริมทรัพย์อื่นอันติดอยู่กับที่ดิน ให้ประกอบด้วยค่าที่ดิน ค่าโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้าง และอสังหาริมทรัพย์อื่นอันติดอยู่กับที่ดิน และค่าเสียหายอื่นอันเนื่องจากการที่เจ้าของต้องออกจากที่ดินเป็นเวลา</p> <p>ในการเวนคืนที่ดิน ถ้าเจ้าของประสงค์จะให้เวนคืนโรงเรือน สิ่งปลูกสร้าง และอสังหาริมทรัพย์อื่นอันติดอยู่กับที่ดิน ให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการตามความประสงค์ของเจ้าของ</p> <p>มาตรา 40 เงินค่าตอบแทนนั้น ให้กำหนดแก่บุคคล ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) เจ้าของที่ดินที่ต้องเวนคืน</p> <p>(2) เจ้าของโรงเรือน สิ่งปลูกสร้าง หรืออสังหาริมทรัพย์อื่น ซึ่งมีอยู่ในที่ดินที่ต้องเวนคืนนั้น ในวันใช้บังคับพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ หรือพระราชบัญญัติตามมาตรา 8 หรือได้ปลูกสร้างขึ้นภายหลังโดยได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่</p> <p>มาตรา 42 ผู้ซึ่งจะมีสิทธิได้รับเงินค่าตอบแทนตามมาตรา 40 (5) จะต้องเป็นผู้ได้รับความเสียหายจากการเวนคืน</p> <p>มาตรา 45 ในการจ่ายเงินค่าตอบแทน ให้เจ้าหน้าที่มีหนังสือแจ้งให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าตอบแทนตามมาตรา 40 ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน โดยแจ้งให้เจ้าของนำหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินฉบับเจ้าของมาเสนอให้แก่เจ้าหน้าที่ด้วย พร้อมทั้งแจ้งให้ทราบด้วยว่า หากเจ้าของไม่มารับเงินภายในกำหนดเวลา เจ้าหน้าที่จะดำเนินการกวาดเงินค่าตอบแทน</p> <p>การจ่ายเงินหรือวางเงินค่าตอบแทน ให้กระทำแล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์นั้นใช้บังคับ</p> <p>มาตรา 49 ผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าตอบแทนตามมาตรา 40 ผู้ใดไม่พอใจเงินค่าตอบแทนที่กำหนดไว้ในสัญญาซื้อขายตามมาตรา 25 และเงินค่าตอบแทนเพิ่มเติมตามมาตรา 26 วรรคสอง เงินค่าตอบแทนที่ได้รับหรือวางเงินค่าตอบแทนตามมาตรา 28 วรรคสอง ให้มีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับเงินจากเจ้าหน้าที่ หรือรับแจ้งแล้ว</p> <p>การพิจารณาอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิตามกฎหมาย และผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในการพิจารณาอสังหาริมทรัพย์จำนวนไม่น้อยกว่าห้าคน เป็นผู้พิจารณาและเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ และให้รัฐมนตรีวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เสร็จสิ้นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความเห็นจากคณะกรรมการดังกล่าว</p> <p>ในกรณีที่ไม่มีเหตุจำเป็น คณะกรรมการไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จ ภายในกำหนดระยะเวลาตามวรรคสอง ให้คณะกรรมการเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาขยายระยะเวลาออกไปอีกก็ได้ แต่ต้องเสนอต่อรัฐมนตรีก่อนสิ้นกำหนดระยะเวลาตามวรรคสอง และรัฐมนตรีจะอนุญาตให้ขยายครั้งเดียวหรือหลายครั้งก็ได้ แต่เมื่อรวมเวลาที่ขยายแล้วต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันสิ้นกำหนดระยะเวลาตามวรรคสอง</p>				

ตารางที่ 3.3-1 การพบหน่วยงานปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)				
ข้อมูลหมายเหตุ	สาระสำคัญที่เกี่ยวข้อง กับโครงการ	การปฏิบัติตามกฎหมาย	รายละเอียดการดำเนินการของโครงการ	เอกสารอ้างอิงภาพประกอบ
1.4 พระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืน และการได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ.2562 (ต่อ)	<p>ในการดำเนินการตามวรรคสอง รัฐมนตรีจะวางระเบียบกำหนดระยะเวลาปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในแต่ละขั้นตอนก็ได้</p> <p>มาตรา 50 ในกรณีที่เจ้าของไม่พอใจคำวินิจฉัยของรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีฟ้องคดีต่อศาลได้ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับคำวินิจฉัยของรัฐมนตรี หรือนับแต่วันที่มีการนัดตามมาตรา 49 วรรคสอง แล้วแต่กรณี</p> <p>ในกรณีที่รัฐมนตรีหรือศาลวินิจฉัยให้จ่ายค่าทดแทนเพิ่มขึ้น ให้เจ้าอาจะมีสิทธิโต้แย้งต่ออัยยในอธิการสูงสุดของกองอัยยเงินค่าทดแทนภายในจำนวนเงินที่เพิ่มขึ้น ทั้งนี้ นับแต่วันที่ยื่นคำขอทดแทนตามมาตรา 25 วรรคสอง หรือวันที่จ่ายหรือวางเงินค่าทดแทนตามมาตรา 28 วรรคสอง จนถึงวันที่จ่ายเงินค่าทดแทนที่เพิ่มขึ้น ในกรณีนี้ เจ้าของไม่ได้รับเงินค่าทดแทนเพิ่มขึ้นตามกำหนดเวลาที่ได้รับแจ้งจากเจ้าหน้าที่ ให้เจ้าหน้าที่วางเงินตามมาตรา 46 ในกรณีเช่นนี้ การคำนวณดอกเบี้ยให้คิดถึงวันที่เจ้าหน้าที่กำหนดให้เจ้าของมารับเงินค่าทดแทนนั้น</p> <p>ดอกเบี้ยที่ต้องชำระตามวรรคสอง ถ้าเป็นกรณีที่ดินและการจัดการมรดกหรือรัฐธรรมิได้เสนอความเห็น หรือส่งการภายในกำหนดเวลาตามมาตรา 49 วรรคสอง หรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมีมติดำเนินการภายในกำหนดเวลาตามมาตรา 49 วรรคสาม เมื่อชำระให้เจ้าของแล้วดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยความรับผิดชอบและผิดของเจ้าหน้าที่</p> <p>ปัจจุบันได้มีการออกพระราชกฤษฎีกา กำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืน เพื่อสร้างทางหลวงพิเศษหมายเลข 81 สายบางใหญ่-กาญจนบุรี พ.ศ.2560 ซึ่งมีสาระสำคัญดังนี้</p> <p>พระราชกฤษฎีกา กำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืน เพื่อสร้างทางหลวงพิเศษหมายเลข 81 สายบางใหญ่-กาญจนบุรี พ.ศ.2560 :</p> <p>มาตรา 3 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับได้มีกำหนดสี่ปี</p> <p>มาตรา 4 ที่ดินจะเวนคืนตามพระราชกฤษฎีกามีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการสร้างทางหลวงพิเศษหมายเลข 81 สายบางใหญ่-กาญจนบุรี</p> <p>มาตรา 6 เขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืนตามพระราชกฤษฎีกานี้ อยู่ในท้องที่อำเภอบางบัวทอง อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี อำเภอพองเมฆล อำเภอศรีชัยศรี อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี และอำเภอท่ามะกา อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี มีส่วนที่แคบที่สุดสี่ร้อยเมตร และส่วนกว้างที่สุดหนึ่งหมื่นหนึ่งพันเจ็ดร้อยเมตร ทั้งนี้ ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้</p>	<p>●</p>	<p>การดำเนินการก่อสร้างโครงการในระยะที่ผ่านมา กรมทางหลวงได้มีการกำหนดให้ผู้รับจ้างก่อสร้าง กำหนดให้ผู้รับจ้างก่อสร้างจัดการด้านสุขาภิบาลต่าง อย่างเพียงพอ ได้แก่ ห้องน้ำ-ห้องส้วม ถังบำบัดน้ำเสีย และถังขยะ และประสานงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามาดำเนินการจัดเก็บขยะมูลฝอย เป็นต้น รวมทั้งจัดให้มีคนงานก่อสร้างคอยดูแลรักษาความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ สำหรับกิจกรรมการก่อสร้าง และการขนส่งวัสดุอุปกรณ์ก่อสร้าง อาจก่อให้เกิดผลกระทบด้านฝุ่นละออง เสียงและความสั่นสะเทือน ต่อประชาชนที่อยู่บริเวณใกล้เคียงแนวเส้นทางโครงการ ทางโครงการได้กำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบ เช่น ติดผ้าเบรคบริเวณผิวถนนและพื้นที่ก่อสร้าง กำหนดให้กิจกรรมที่ก่อให้เกิดความสั่นสะเทือน ต้องดำเนินการในช่วงเวลากลางวันเท่านั้น (08.00-18.00 น.) เป็นต้น จึงถือว่า กรมทางหลวงได้ดำเนินการลดผลกระทบที่กฎหมายกำหนด</p>	
1.5 พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 พระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2550 และ พระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2560	<p>มาตรา 18 การเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในเขตราชการส่วนท้องถิ่นให้เป็นอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น</p> <p>ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ราชการส่วนท้องถิ่นอาจร่วมกับหน่วยงานของรัฐ หรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่นดำเนินการภายใต้ข้อตกลงร่วมกันก็ได้ แต่ในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะโดยส่วนรวม รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวง โดยคำแนะนำของคณะกรรมการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการดำเนินการร่วมกันได้</p> <p>ในกรณีที่ไม่มีเหตุอันสมควรราชการส่วนท้องถิ่นอาจมอบให้บุคคลใดดำเนินการตามวรรคหนึ่งแทนภายใต้การควบคุมดูแลของราชการส่วนท้องถิ่น หรืออาจอนุญาตให้บุคคลใดเป็นผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยตามมาตรา 19 ก็ได้</p> <p>บทบัญญัติตามมาตรานี้ และมาตรา 19 มิให้ใช้บังคับกับการจัดการของเสียอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน แต่ให้ผู้ดำเนินการโรงงานที่มีของเสียอันตราย และผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดของเสียอันตรายดังกล่าว แจ้งการดำเนินการเป็นหนังสือต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น</p> <p>มาตรา 19 ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินการรับทำการเก็บขนหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการเว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น</p>	<p>●</p>		<p>รณิติดรณน้ำ</p> <p>ระบบบำบัดน้ำเสีย</p>

ตารางที่ 3.3-1 การพบพบรายงานการปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)				
ข้อมูลหมายเหตุ	สาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับโครงการ	การปฏิบัติตามกฎหมาย	รายละเอียดการดำเนินการของโครงการ	เอกสารอ้างอิงภาพประกอบ
1.5 พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 พระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2550 และ พระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2560 (ต่อ)	<p>มาตรา 20 เพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาดและการจัดระเบียบในการเก็บขนและกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยให้</p> <p>ราชการส่วนท้องถิ่นอำนาจออกข้อกำหนดบังคับต่อไป</p> <p>(1) ห้ามการถ่าย เท ทิ้ง หรือทำให้มีขึ้นในที่หรือทางสาธารณะซึ่งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย นอกจากในที่ที่ราชการส่วนท้องถิ่นจัดไว้ให้</p> <p>(2) กำหนดให้มีหรือรับสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยตามที่หรือทางสาธารณะและสถานที่เอกชน</p> <p>(3) กำหนดวิธีการเก็บขนและกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยหรือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใดๆปฏิบัติให้ถูกต้องตามสุขลักษณะตามที่หรือลักษณะการใช้อาคารหรือสถานที่นั้นๆ</p> <p>(4) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการให้บริการของราชการส่วนท้องถิ่น หรือบุคคลอื่นที่ราชการส่วนท้องถิ่นมอบให้ดำเนินการแทน ในการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ไม่เกินอัตราตามที่กำหนดในกฎกระทรวงทั้งนี้ การจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ราชการส่วนท้องถิ่นนั้นจะต้องดำเนินการให้ถูกต้องตามสุขลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>(5) กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขในการเก็บขนและกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยเพื่อให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา 19 ปฏิบัติต้องกำหนดอัตราค่าบริการขั้นสุดตามลักษณะการให้บริการที่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา 19 จะพึงเรียกเก็บได้</p> <p>(6) กำหนดการอื่นใดที่จำเป็นเพื่อให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ</p> <p>มาตรา 25 ในกรณีที่มีเหตุอันอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียง หรือผู้ที่ต้องประสบกับเหตุอันน่ารำคาญได้ต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นเหตุรำคาญ</p> <p>(1) แหล่งน้ำ ทางระบายน้ำ ท่อระบายน้ำ หรือสถานที่อื่นใดซึ่งอยู่ในทำเลไม่เหมาะสม สภาพภูมิการสะสมหรือหมกหมวล มีกลิ่นเหม็นหรือมีสิ่งโสโครกหรือสิ่งสกปรกอันน่ารังเกียจเป็นเหตุให้กลิ่นเหม็นมาจะเป็นที่พาหะนำโรค หรือก่อให้เกิดความเสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ</p> <p>(2) การกระทำใดๆ อันเป็นเหตุให้เกิดกลิ่นเสียความรบกวนสิ่งมีชีวิตตามสันและเพื่อนมนุษย์และของหมักหรือการอื่นใดจนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ</p> <p>(3) เหตุอื่นใดที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>มาตรา 26 ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจห้ามผู้หนึ่งผู้ใดมิให้ออกเหตุรำคาญในที่หรือทางสาธารณะหรือสถานที่เอกชน รวมทั้งการรับเหตุรำคาญด้วยตลอดทั้งการดูแลปรับปรุงบำรุงรักษาบริเวณทางบกทางน้ำรวมทั้งเรือที่ทอดอู่และสถานที่ต่างๆ ในเขตของตนให้ปราศจากเหตุรำคาญในการนี้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเพื่อระงับกำจัดและควบคุมเหตุรำคาญต่างๆ ได้</p> <p>มาตรา 27 ในกรณีที่มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในที่หรือทางสาธารณะให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้บุคคลซึ่งเป็นคนเหตุหรือเกี่ยวข้องกับการก่อเหตุหรืออาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญนั้นระงับหรือป้องกันเหตุรำคาญภายในเวลาอันสมควรตามที่ระบุไว้ในคำสั่งและกำหนดสมควรจะให้การแก้ไขโดยวิธีใดที่ระงับหรือป้องกันเหตุรำคาญนั้นหรือสมควรกำหนดวิธีอื่นเพื่อป้องกันมิให้เกิดเหตุรำคาญเกิดขึ้นอีกในอนาคตได้ระงับไว้ในคำสั่งได้</p> <p>ในกรณีที่ปรากฏแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าไม่มีการปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นจนครบหนึ่งและเหตุรำคาญที่เกิดขึ้นอาจเกิดอันตรายร้ายแรงต่อสุขภาพให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจบังคับเหตุรำคาญนั้นและอาจจัดการตามความจำเป็นเพื่อป้องกันมิให้เกิดเหตุรำคาญนั้นขึ้นอีกโดยบุคคลซึ่งเป็นคนเหตุหรือเกี่ยวข้องกับเหตุหรืออาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการจัดการนั้น</p> <p>ปัจจุบันได้มีการกำหนดมาตรการและแนวปฏิบัติการจัดการสถานที่ก่อสร้างและที่พักชั่วคราวของคมนาคมก่อสร้าง กรณีการป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ซึ่งมีสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสุขอนามัยสิ่งแวดล้อมที่พิถีพิถันของหน่วยงานก่อสร้าง ดังนี้</p>			

ตารางที่ 3.3-1 การพบหน่วยงานปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)				
ข้อมูลหมายเหตุ	สาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับโครงการ	การปฏิบัติตามกฎหมาย	รายละเอียดการดำเนินการ	เอกสารอ้างอิงภาพ/ภาพประกอบ
1.5 พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 พระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2550 และ พระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2560 (ต่อ)	<p>การจัดการสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อมที่กักจัดการของคณงานก่อสร้าง ตามมาตรการและแนวปฏิบัติการจัดการสถานที่ก่อสร้างและที่ชั่วคราวของคณงานก่อสร้าง กรณีป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดต่อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) :</p> <p>1. การจัดการสุขาภิบาลสถานที่ : พื้นที่ส่วนกลางและบริเวณโดยรอบ</p> <p>1.1 การปรับปรุงอาคารที่พัก / ห้องพัก ในแนวทิศเหนือ-ใต้ ซึ่งเป็นทิศทางแสงแดด และลมธรรมชาติ เพื่อช่วยให้แสงแดดส่องถึง ไม่ให้เกิดการอับชื้น และมีการระบายอากาศที่ดี นอกจากนี้ ควรจัดแบ่งกลุ่มแรงงานที่มีการทำงานร่วมกัน ให้มีที่พักสถานที่พัก สถานที่รับประทานอาหาร สถานที่อาบน้ำของแรงงานเดียวกัน ตามจำนวนที่เหมาะสม เพื่อลดความแออัด</p> <p>1.2 จัดให้มีรั้วรอบสถานที่ก่อสร้าง (Site) และแผนผังคนงาน (Camp) ที่แข็งแรง มียานพาหนะที่ชัดเจน กำหนดทางเข้า-ออก และวางระบบรักษาความปลอดภัย ร่วมกับการตรวจสอบ / คัดกรองการเข้า-ออกประจำวัน การเคลื่อนย้ายแรงงาน เพื่อดำเนินการตามมาตรการควบคุมโรค และป้องกันผลกระทบระหว่างงานในแคมป์กับชุมชนโดยรอบ กรณีที่พักอาศัยอยู่ในเขตก่อสร้าง ต้องจัดให้มีทางเดินเข้า-ออกที่พิกัดชี้ที่ไม่ผ่านเขตอันตราย หรือติดตั้งอุปกรณ์กันรั้ว พร้อมแสดงป้าย / เครื่องหมายเตือนที่เข้าใจง่ายและเห็นได้ชัดเจน</p> <p>1.3 ติดตั้งอ่างล้างมือพร้อมสบู่ หรือเจลแอลกอฮอล์ พร้อมป้ายแสดงข้อความให้ล้างมือก่อนเข้าไปในพื้นที่ส่วนกลาง หรือก่อนการใช้อุปกรณ์ส่วนรวมให้ครอบคลุมทุกจุด เช่น ที่กินอาหาร ตู้แช่ตู้เย็นหยอดเหรียญ เครื่องซักผ้า ร้านค้า-ร้านขายอาหารในแคมป์ หน้าห้องน้ำ ห้องส้วม</p> <p>1.4 ทำความสะอาดเพื่อฆ่าเชื้อโรคด้วยน้ำยา / ผงซักฟอก น้ำยาล้างจาน หรือน้ำยาฆ่าเชื้อ เช็ด ทำความสะอาดอุปกรณ์ที่มีสัมผัสร่วมกัน บริเวณพื้นที่ส่วนกลาง ห้องน้ำ-ห้องส้วม และพื้นที่ที่ใช้ร่วมกัน เช่น พื้นที่ โต๊ะ ที่นั่งรับประทานอาหาร ลิฟต์ ลูกบิดประตู กลอนประตู ก๊อกน้ำ ราวจับ สวิตช์ไฟ พื้นผิว อย่างน้อยวันละ 2 ครั้ง หรือในกรณีที่มิคนใช้งานจำนวนมาก</p> <p>1.5 การกำหนดมาตรการ และดำเนินการคัดแยกขยะ การรวบรวมขยะ การแช่เชื้อโรค และเก็บขยะมูลฝอย หรือขยะติดเชื้อ (ในการมีมีการจัดทำสถานที่กักตัว Quarantine) ผู้มีความเสี่ยงสูง หรือสถานที่ Community Isolation ภายในสถานประกอบการ) เพื่อนำไปกำจัดทุกวัน</p> <p>1.6 สำนองสภาพการจัดการน้ำเสียและสิ่งปฏิกูล ให้มีการบำบัดอย่างถูกสุขลักษณะก่อนปล่อยออกสู่ชุมชน ไม่ให้มีน้ำท่วมขังเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของสัตว์แมลงพาหะนำโรค</p> <p>1.7 จัดให้มีสถานที่พักสำรอง ที่แยกต่างหากจากที่พักประจำ เพื่อใช้กักตัว (Quarantine) ผู้มีความเสี่ยงสูง หรือใช้สำหรับรับคนงานเข้ามาใหม่</p> <p>2. ห้องพัก</p> <p>2.1 พื้นที่ห้องพักมีขนาดไม่น้อยกว่า 3 ตารางเมตรต่อ 1 คน และให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร และจัดห้องพักให้มีขนาดเพียงพอกับจำนวนคนงาน</p> <p>2.2 ที่พักคนงานที่สร้างติดต่อกันทุกระยะ 45 เมตร ต้องเว้นให้มีช่องว่างขนาดไม่น้อยกว่า 2.50 เมตร คั่นลดความลึกของซีฟลัดท้าย</p> <p>2.3 จัดให้มีการระบายอากาศในห้องพัก โดยออกแบบประตู หน้าต่าง หรือช่องระบายอากาศ ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 10 ของพื้นที่ห้อง ทั้งนี้ห้อง ที่นี้อาจติดตั้งอุปกรณ์ช่วยในการระบายอากาศ เช่น พัดลม หรือพัดลมดูดอากาศ และเปิดประตู หน้าต่าง เพื่อให้อากาศถ่ายเท</p> <p>2.4 มีการทำความสะอาดที่พักเป็นประจำตามกำหนด และเปิดหน้าต่าง ประตู ให้แสงแดดส่อง เพื่อฆ่าเชื้อโรค</p>	<ul style="list-style-type: none">●	ผู้รับหมากก่อสร้างโครงการชั่วคราวตอน มีการจัดการสุขาภิบาลภายในบริเวณที่พักคนงานก่อสร้างอย่างถูกหลักสุขาภิบาล อาทิ การวางผังอาคารที่ไม่แออัด การจัดให้มีรั้วรอบที่พักคนงาน การจัดตั้งโรงรับขยะมูลฝอย รวมทั้งประสานงานให้้องค์การบริหารส่วนตำบลนาเก็บขนไปกำจัดอย่างสม่ำเสมอ	 รื้อถอนบ้านพักคนงาน ถังรองรับขยะมูลฝอย

ตารางที่ 3.3-1 การพบพบการปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)				
ข้อมูลหมายเหตุ	สาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับโครงการ	การปฏิบัติตามกฎหมาย	รายละเอียดการดำเนินการของโครงการ	เอกสารอ้างอิงภาพประกอบ
1.5 พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 พระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2550 และ พระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2560 (ต่อ)	3. ห้องส้วม 3.1 สภาพห้องส้วมมีความปลอดภัย แยกเพศชายและหญิง แข็งแรง สามารถใช้งานได้ ทำด้วยวัสดุที่สามารถรักษาความสะอาดได้ง่าย มีอ่างล้างมือหรือสบู่ และน้ำสะอาดใช้อย่างเพียงพอ 3.2 จำนวนห้องส้วมต้องเพียงพอกับจำนวนคนงานที่ใช้ ประมาณ 1 ห้องต่อ 25 คน มีบ่อการะบ่อซีม รองรับปริมาณการใช้ และมีการสูบล้างปฏิญ์ตามระยะเวลา ไม่ให้น้ำออกสู่ทางระบายน้ำทิ้ง 3.3 ขนาดของห้องส้วมแต่ละห้องไม่น้อยกว่า 1 ตารางเมตร พื้นห้องส้วมต้องมีความลาดเอียง เพื่อให้การระบายน้ำได้ดี ไม่เกิดการท่วมขัง กรณีมีถังขยะ ควรมีฝักปิด เก็บขยะแล้วถูกปากถุงให้แน่น นำไปทิ้งยังจุดรวมขยะทุกวัน โดยจะต้องมีการล้างทำความสะอาดถังขยะอย่างน้อย สัปดาห์ละ 1 ครั้ง 3.4 มีช่องระบายอากาศไม่น้อยกว่า ร้อยละ 10 ของพื้นที่ห้อง หรือมีพัดลมระบายอากาศ และมีแสงสว่างไม่น้อยกว่า 100 ลักซ์ หรือสว่างพอสมควรให้ลายมือได้ชัดเจน เพื่อป้องกันอุบัติเหตุขณะใช้ส้วม 3.5 ไม่มีการทำความสะอาดห้องส้วมเป็นประจำทุกวัน โดยเน้นให้มีการทำความสะอาดสุขภัณฑ์ที่ไว้รวมกันบ่อยๆ เช่น ถูบิด ถลอนประดู ถูกันน้ำ สวิตช์ไฟ ราวจับ อย่างน้อยวันละ 2 ครั้ง และดูแลไม่ให้มีน้ำเสีย หรือน้ำที่ขังแล้ว เอะอะและพื้นที่โดยรอบ 3.6 มีป้ายแสดงข้อความเตือน เรื่อง สวมหน้ากากผ้า หรือหน้ากากอนามัยตลอดเวลาในขณะที่ใช้งานในห้องส้วม และการล้างมือทุกครั้งหลังการใช้ห้องส้วม 4. สถานที่อาบน้ำ / ห้องอาบน้ำ 4.1 จัดให้มีสถานที่อาบน้ำแยกเป็นสัดส่วน ชาย-หญิง และมีน้ำใช้ที่สะอาดเพียงพอ และมีการทำความสะอาดเป็นประจำทุกวัน 4.2 พื้นสถานที่อาบน้ำทำด้วยวัสดุที่สามารถล้างทำความสะอาดง่าย มีความลาดเอียง ไม่น้อยกว่า 1 ใน 100 ส่วน และมี การรวบรวมน้ำเสีย หรือน้ำที่ใช้แล้ว ไม่ให้ท่วมขังในพื้นที่โดยรอบ 4.3 สนับสนุนให้คนงานใช้ของใช้ส่วนตัว ไม่ใช้สิ่งของร่วมกับผู้อื่น โดยการใช้ฝักบัว หรือการใช้ถังอาบน้ำส่วนตัว และงดเว้นการใช้ของคอนกรีตหรือน้ำให้คนงานดื่มกับตัวกัน เพื่อลดความเสี่ยงในการติดเชื้อจากน้ำสกุน น้ำลาย บนเสื้อผ้ากันน้ำที่ใช้ อาบ หรือการสัมผัสสิ่งใกล้ศีรษะระหว่างบุคคล หรือสิ่งของ 4.4 จัดให้มีการป้องกันการติดโรค ด้วยการเว้นระยะห่างระหว่างบุคคล การจำกัดจำนวนคน หรือเหลือเวลาในการเข้าไปใช้สถานที่อาบน้ำ 4.5 กรณีที่มีการจัดห้องน้ำหรือห้องอาบน้ำเป็นแต่ละห้อง ควรมีพัดพื้นที่ของห้องแต่ละห้องไม่น้อยกว่า 1 ตารางเมตร 5. การจัดการขยะ 5.1 จัดให้ถังขยะมูลฝอยแบบมีฝาปิด พร้อมใช้งาน มีการคัดแยกขยะ และมีการทำความสะอาดถังขยะและบริเวณจุดรวบรวมเป็นประจำ 5.2 การรวบรวมขยะมูลฝอยทั่วไปใส่ถังขยะ มีดปากถุงให้แน่น และนำไปทิ้งในจุดรวบรวมขยะที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดเตรียมไว้ เพื่อนำไปกำจัดอย่างถูกต้อง สำหรับขยะในบริเวณที่พักักตัว ผู้มีความเสี่ยงสูง หรือ สถานที่แยกกันในชุมชน ให้มีการดำเนินการป้องกันการกระจายเชื้อโรค ตามคำแนะนำ 5.3 จัดให้จุดรวบรวมขยะ และพักขยะ มีขนาดรองรับปริมาณที่เพียงพอ (3 เท่าของขยะที่เกิดขึ้นแต่ละวัน ไม่น้อยกว่า 2.40 ลิตร/คน/วัน) ตั้งอยู่ในบริเวณที่ขนถ่ายสะดวก และมีการจัดการให้มีการขนไปกำจัดทุกวัน ไม่ตกค้าง และดูแลไม่ให้มีน้ำขัง หรือน้ำไหลนองในพื้นที่โดยรอบจุดรวบรวมขยะ เพื่อป้องกันสัตว์เลงพาหะนำโรค และเหตุเดือดร้อนรำคาญ			

ตารางที่ 3.3-1 การทบทวนการปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)				
ข้อมูลหมายเหตุ	สาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับโครงการ	การปฏิบัติตามกฎหมาย	รายละเอียดการดำเนินการของโครงการ	เอกสารอ้างอิงภาพประกอบ
1.5 พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 พระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2550 และ พระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2560 (ต่อ)	6. น้ำเสียและสิ่งปฏิกูล 6.1 จัดให้มีการรวบรวมน้ำเสีย หรือน้ำที่ทิ้งแล้ว ไม่ให้ท่วมขังในพื้นที่โดยรอบ 6.2 ห่อและบ่อการก่อกองหรือถังเก็บสิ่งปฏิกูลอยู่ในสภาพดี ไม่แตก หรือรั่วซึม มีท่อระบายอากาศ 6.3 มีการสูบล้างตามระยะเวลาที่กำหนด ไม่ปล่อย หรือทิ้งอุจจาระ หรือน้ำจากภาชนะใส่ของสกปรกโดยตรง 6.4 การระบายน้ำที่เจือปนสิ่งของสิ่งสกปรกอันตราย ของบ้านพักคนงาน ซึ่งต้องมีทางระบายน้ำที่เพียงพอสำหรับจำนวนผู้ใช้น้ำแต่ละวัน ประมาณ 150 ลิตร/คน/วัน ระบบสุขาภิบาลจะได้นำน้ำเสียไปกักขยะเพื่อเก็บขยะออกด้วย 6.5 บริเวณอาคารสำนักงาน บ้านพักคนงาน ต้องไม่ให้มีน้ำท่วมขังใดอาคาร ซึ่งเป็นสาเหตุของน้ำเน่าเหม็น หรือเป็นทีเพาะพันธุ์ยุง อันเป็นพาหะของโรคภัยต่างๆ เช่น ไข้เลือดออก 7. การดูแลสุขอนามัยและพฤติกรรมที่เหมาะสม 7.1 ล้างมือก่อนการของตนเอง หากพบว่าไม่มีใช้ หรือวัตถุสกปรกไม่ได้ล้าง 37.5 องศาเซลเซียส หรือมีอาการไอ น้ำมูก เจ็บคอ จมูกไม่ได้กลิ่น ลิ้นไม่รับรส หายใจเร็ว หายใจเหนื่อย หรือหายใจลำบาก อย่างใดอย่างหนึ่ง และอาจมีอาการท้องเสียร่วมด้วย ให้หยุดปฏิบัติงาน แจ้งหัวหน้างาน และพบแพทย์ทันที 7.2 หลีกเลี่ยงไปในพื้นที่เสี่ยง หรือสถานที่ที่มีความเสี่ยงต่อการแพร่เชื้อ 7.3 สวมหน้ากากผ้า หรือหน้ากากอนามัย อุปกรณ์ป้องกันตนเองเพิ่มเติมสำหรับปฏิบัติงาน เช่น ถุงมือ แขนโศครอบ หน้า (Face Shield) ตลอดเวลาขณะปฏิบัติงาน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับลักษณะงานที่ทำ 7.4 หมั่นล้างมือด้วยสบู่และน้ำ หรือเจลแอลกอฮอล์บ่อยๆ หลังจากหยิบจับสิ่งของ หรือจุดที่มีการสัมผัสร่วมกัน ก่อนรับประทานอาหาร ภายหลังใช้ส้วม หลีกเลี่ยงการสัมผัสใบหน้า ตา ปาก จมูก โดยไม่จำเป็น ดูแลสุขภาพให้แข็งแรง และดูแลรักษาสุขอนามัยส่วนบุคคล เมื่อกลับถึงบ้านควรอาบน้ำและเปลี่ยนเสื้อผ้าทันที 7.5 ขณะปฏิบัติงานและระหว่างพัก ควรเว้นระยะห่างระหว่างบุคคลอย่างน้อย 1 เมตร จดหรือเสียง การพูด ตะโกน โดยเฉพาะการปฏิบัติงานในพื้นที่แคบ หรือมีการระบายอากาศไม่ดี 7.6 ไม่ควรรับประทานอาหารในพื้นที่ปฏิบัติงาน 7.7 ไม่ใช้อุปกรณ์หรือสิ่งของร่วมกัน เช่น แก้วน้ำ จาน ช้อน ผ้าเช็ดมือ จุดปฏิบัติงาน เป็นต้น 7.8 พนักงานทำความสะอาด พนักงานเก็บรวบรวมขยะ ต้องป้องกันตนเอง โดยสวมหน้ากากผ้า หรือหน้ากากอนามัย สวมถุงมือ ผ้ากันเปื้อน รองเท้าพื้นยางหุ้มแข้ง ใช้ที่จับยานเก็บขยะใส่ถุง มีดปากถุงให้มิดชิด นำไปรวบรวมไว้ที่ถังขยะ หลีกเลี่ยงการใช้มือสัมผัสถังขยะ หน้า ตา ปาก จมูก โดยไม่จำเป็น หลังจากเสร็จสิ้นการปฏิบัติงาน ล้างมือให้สะอาดด้วยสบู่และน้ำ และเมื่อปฏิบัติงานเสร็จในแต่ละวัน หากเป็นไปได้ ควรอาบน้ำและเปลี่ยนเสื้อผ้าทันที 7.9 ให้ปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถานประกอบการอย่างเคร่งครัด			

** สัญลักษณ์แสดงผลการปฏิบัติ: ปฏิบัติ ไม่ปฏิบัติตาม ไม่สามารถประเมินได้ ไม่เกี่ยวข้องกับโครงการในช่วงดังกล่าว

D:\data\Highway\2566\W81\Progress IN\3.3-1.docx

 รายงานความก้าวหน้า 1
 3-46

ตารางที่ 3.3-1 การทบทวนการปฏิบัติงานกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)				
ข้อมูลหมายเหตุ	สาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับโครงการ	การปฏิบัติตามกฎหมาย	รายละเอียดการดำเนินการของโครงการ	เอกสารอ้างอิงภาพประกอบ
1.7 พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ.2541 พรบ.คุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2551 พรบ.คุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2551 พรบ.คุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2553 พรบ.คุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2560 พรบ.คุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ 6) พ.ศ.2560 พรบ.คุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ 7) พ.ศ.2562	<p>มาตรา 23 ว่าด้วยการกำหนดเวลาการทำงาน โดยกำหนดเวลาเริ่มและสิ้นสุดการทำงานแต่ละวันของลูกจ้างไม่เป็นเวลาทำงานของแต่ละประเภทงาน ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ในหนึ่งวันไม่เกิน 8 ชั่วโมงและเมื่อรวมเวลาทำงานทั้งสิ้นแล้ว สัปดาห์หนึ่งต้องไม่เกิน 48 ชั่วโมง เว้นแต่งานที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพและความปลอดภัยของลูกจ้างตามที่กำหนดในกฎกระทรวง จะมีเวลาทำงานเกินวันหนึ่งต้องไม่เกิน 7 ชั่วโมง แต่เมื่อรวมเวลาทำงานทั้งสิ้นแล้ว สัปดาห์หนึ่งไม่เกิน 42 ชั่วโมง</p> <p>หมวด 8 ว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ตามมาตรา 103 ระบุว่า “ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานให้ยจ้างดำเนินการในการบริหารและการจัดการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน”</p> <p>ปัจจุบันได้มีการออกกฎกระทรวง เรื่อง กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับความร้อน แสงสว่าง และเสียง พ.ศ.2549 ซึ่งมีสาระสำคัญดังนี้</p> <p>กฎกระทรวง เรื่อง กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ.2549 ออกตามความในมาตรา 6 และมาตรา 103 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ.2541 และประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 123 ตอนที่ 65 ก เมื่อวันที่ 21 มิถุนายน พ.ศ.2549 มีสาระสำคัญที่เกี่ยวข้อง ดังนี้</p> <p>หมวด 1 บททั่วไป : กล่าวถึงกำหนดให้ยจ้างมีข้อบังคับและคู่มือว่าด้วยความปลอดภัยในการทำงานไว้ในสถานประกอบการ และจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน รวมทั้งกำหนดคุณสมบัติและหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานดังกล่าว</p> <p>หมวด 2 คณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบการ : ภารกิจการจัดตั้งหน่วยงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบการ รวมถึงการได้มา และหน้าที่ความรับผิดชอบของคณะกรรมการฯ ดังกล่าว</p> <p>หมวด 3 หน่วยงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบการ : กล่าวถึงการจัดตั้งหน่วยงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบการ รวมทั้งกำหนดหน้าที่ของหน่วยงานด้านความปลอดภัยดังกล่าว</p> <p>กฎกระทรวง เรื่อง กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับความร้อน แสงสว่าง และเสียง พ.ศ.2549 ซึ่งออกตามความในมาตรา 6 และมาตรา 103 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ.2541 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 123 ตอนที่ 23 ก วันที่ 6 มีนาคม พ.ศ.2549 และมีผลบังคับใช้ในวันที่ 6 กันยายน พ.ศ.2549 โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้</p> <p>หมวด 4 ว่าด้วยการคุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล ประกอบด้วยข้อ 13 อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล ต้องมีมาตรฐาน ดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none">(1) ชุดป้องกันอันตรายส่วนบุคคล สำหรับป้องกันความร้อน ต้องทำด้วยวัสดุที่มีน้ำหนักเหมาะสมกันความร้อนจากแสงอาทิตย์และความร้อนเพื่อให้อุ่นหุ้มอยู่ในร่างกายเกิน 38 องศาเซลเซียส(2) หมวกนิรภัย (Safety Hat) ต้องเป็นไปตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หมวกนิรภัยที่มีอุปกรณ์ส่องแสงสว่างจะต้องมีอุปกรณ์ที่ทำให้แสงสว่างส่องไปยังงานที่มีทัศนวิสัยต่ำและในระยะเวลา 3 เมตร ไม่น้อยกว่า 20 ลักซ์ ติดอยู่ที่หมวกด้วย(3) แว่นตาใสแสง (Safety Glasses) ต้องทำด้วยวัสดุซึ่งสามารถความจักษุของแสงเล็งให้อยู่ในระดับที่ไม่เป็นอันตรายต่อสายตา กรอบแว่นตาต้องมีน้ำหนักเบาและมีการบังแสงซึ่งมีลักษณะอ่อน(4) กระบังหน้าใสแสง (Face Shield) ต้องทำด้วยวัสดุที่สามารถลดความจ้าของแสงเล็งให้อยู่ในระดับที่ไม่เป็นอันตรายต่อสายตา กรอบกระบังหน้าต้องมีน้ำหนักเบาและไม่ติดไฟง่าย(5) ปลั๊กอุดเสียง (Ear Plugs) ต้องทำด้วยพลาสติก ยาง หรือวัสดุอื่นที่อ่อนนุ่มและไม่ระคายเคืองใช้ใส่ช่องหูทั้งสองข้าง และสามารถลดระดับเสียงลงได้ไม่น้อยกว่า 15 เดซิเบล	<ul style="list-style-type: none">●	<p>จากการก่อสร้างโครงการนี้ ในกาก่อสร้างโครงการได้กำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบเกี่ยวกับความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานต่างๆ เช่น กำหนดให้ผู้รับเหมาก่อสร้างได้จัดเตรียมอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลให้แก่คนงานอย่างเพียงพอตามเหมาะสมของงาน เช่น หมวกนิรภัย รองเท้าบู๊ต ยางหุ้มส้น ถุงมือยาง เข็มขัดนิรภัย เป็นต้น รวมทั้งจัดให้มีการอบรมผู้ปฏิบัติงานก่อนเริ่มปฏิบัติงาน เกี่ยวกับวิธีใช้ การดูแล บำรุงรักษา เครื่องจักรอุปกรณ์ต่างๆ ให้ถูกต้องและเข้าใจและหมกษสมกับประเภทของงานที่ได้รับมอบหมาย ก่อนเริ่มปฏิบัติงาน เพื่อป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน จึงถือว่ากรมทางหลวงได้ดำเนินการสอดคล้องตามที่กฎหมายที่กำหนด</p>	 <p>คนงานสวมใส่อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล</p>

ตารางที่ 3.3-1 การพบพบการปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)				
ข้อมูลหมายเหตุ	สาระสำคัญที่เกี่ยวข้อง กับโครงการ	การปฏิบัติตามกฎหมาย	รายละเอียดการดำเนินการของโครงการ	เอกสารอ้างอิง/ภาพประกอบ
1.7 พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ.2541 พรบ.คุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2551 พรบ.คุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2551 พรบ.คุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2553 พรบ.คุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2560 พรบ.คุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ 6) พ.ศ.2560 พรบ.คุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ 7) พ.ศ.2562 (ต่อ)	<p>(6) ครอบครัวเสียง (Ear Muffs) ต้องทำด้วยพลาสติก ยาง หรือวัสดุอื่นที่อ่อนนุ่มและไม่ระคายเคืองใช้ครอบบผู้ทำงานข้าง และสามารถลดระดับเสียงลงได้ไม่น้อยกว่า 25 เดซิเบลเอ</p> <p>ข้อ 14 นายจ้างต้องจัดให้มีการบริหารการจัดการเกี่ยวกับวิธีการเลือกและการใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล โดยต้องจัดให้ลูกจ้างได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับวิธีการใช้และการบำรุงรักษาอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล รวมทั้งระเบียบในการใช้ข้อจำกัดขึ้นเองและมีระบบและมาตรการให้พนักงานตรวจสอบได้ตลอดเวลาทำการ</p> <p>ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานก่อสร้าง: ออกตามความในประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ.2515 เพื่อกำหนดสวัสดิการเกี่ยวกับความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในการทำงานสำหรับลูกจ้าง โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ 10 มิถุนายน พ.ศ.2519 และมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 10 ธันวาคม พ.ศ.2519 โดยมีสาระสำคัญที่เกี่ยวข้อง ดังนี้</p> <p>หมวด 2: ว่าด้วยการคุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย</p> <p>1) ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับช่างไม้ สวมหมวกเหล็กและรองเท้าพื้นยางหุ้มสนตลอดเวลาล่าที่ลูกจ้างทำงาน</p> <p>3) ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับคอนกรีตสวมหมวกแข็ง ถุงมือยาง หรือวัสดุอื่นที่คล้ายกัน และรองเท้ายางหุ้มสน ตลอดเวลาที่ลูกจ้างทำงาน</p> <p>4) ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับงานก่ออิฐ ฉาบปูน หรือตักแถมฉาบปูน สวมหมวกแข็ง ถุงมือยาง และรองเท้าพื้นยางหุ้มสนตลอดเวลาที่ลูกจ้างทำงาน</p> <p>5) ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างซึ่งทำงานกรรมกรสวมหมวกแข็ง ถุงมือ และรองเท้าพื้นยางหุ้มสนตลอดเวลาที่ลูกจ้างทำงาน</p> <p>6) งานใดที่มีลักษณะไม่เหมาะสมแก่การที่จะให้ลูกจ้างใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล นายจ้างอาจผ่อนผันให้ลูกจ้างระงับการใช้อุปกรณ์นั้นเฉพาะกรณีปฏิบัติงานในลักษณะเช่นนี้เป็นกันชั่วคราวได้</p> <p>7) อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล จะต้องให้เป็นไปตามมาตรฐานดังต่อไปนี้</p> <p>(1) หมวกแข็ง จะต้องมีย่านหมวกไม่เกิน 424 กรัม ต้องทำด้วยวัสดุที่ไม่ใช้โลหะและมีความต้านทานสามารถทนแรงกระแทกได้ไม่น้อยกว่า 385 กิโลกรัม ภายในหมวกจะต้องมีร่องหมวกทำด้วยหนังพลาสติก น้ำ หรือวัสดุอื่นที่คล้ายกัน อยู่ห่างผนังหมวกไม่น้อยกว่า 1 ซม. จึงสามารถลดระดับระยะได้ตามมาตรฐานที่จะกระทบกับผนังหมวก</p> <p>(2) ถุงมือ ต้องมีความยาวหุ้มข้อมือ มีลักษณะใช้สามกับนิ้วมือได้ทุกนิ้ว</p> <p>(3) ถุงมือยาง ต้องทำด้วยยาง หรือวัสดุอื่นที่คล้ายคลึงกัน มีความยาวหุ้มข้อมือ มีลักษณะใช้สวมกับนิ้วมือได้ทุกนิ้ว มีความเหนียว ไม่ฉีกขาดง่าย และสามารถกันน้ำได้</p> <p>(4) รองเท้ายางหุ้มแข้ง ต้องทำด้วยยางหรือยางผสมวัสดุอื่น มีส้นและมีความสูงไม่น้อยกว่าครึ่งนิ้วสามารถกันน้ำได้</p> <p>(5) เข็มขัดนิรภัย และเชือกนิรภัย วัสดุที่ใช้ทำเข็มขัด จะต้องทำด้วยหนังไนลอน ผ้าใยถัก หรือวัสดุอื่นที่คล้ายกัน จะต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่า 5 ซม. และสามารถทนแรงดึงได้ไม่น้อยกว่า 1,150 กก.เชือกนิรภัยจะต้องมีความเหนียว ทนแรงดึงไม่น้อยกว่า 1,150 กก</p>			

ตารางที่ 3.3-1 การทบทวนการปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)				
ข้อมูลหมายเหตุ	สาระสำคัญที่เกี่ยวข้อง กับโครงการ	การปฏิบัติตามกฎหมาย	รายละเอียดการดำเนินการของโครงการ	เอกสารอ้างอิงภาพประกอบ
1.8 พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ.2554	<p>มาตรา 6 ให้นายจ้างมีหน้าที่จัดและดูแลความปลอดภัยให้สภาพการทำงานและสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ปลอดภัยและสุขภาพอนามัย รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนการปฏิบัติงานของลูกจ้างให้ลูกจ้างได้รับอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย จิตใจ และสุขภาพอนามัยให้ลูกจ้างมีหน้าที่ให้ความร่วมมือกับนายจ้างในการดำเนินการและส่งเสริมด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน เพื่อให้ได้ความปลอดภัแก่ลูกจ้างและสภาพปลอดภัยในการทำงาน</p> <p>มาตรา 8 ให้นายจ้างบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดในกฎกระทรวง การกำหนดมาตรฐานตามวรรคหนึ่ง ให้นายจ้างจัดทำเอกสารหรือรายงานใด โดยมีการตรวจสอบหรือรับรองโดยบุคคล หรือนิติบุคคลตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ให้ลูกจ้างมีหน้าที่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อม ในการทั้งงานตามมาตรฐานที่กำหนดในวรรคหนึ่ง</p> <p>มาตรา 13 ให้นายจ้างจัดทำเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานและบุคลากรตามวรรคหนึ่งจะต้องขึ้นทะเบียนต่อ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน</p> <p>ให้นายจ้างปฏิบัติตามตรา 9 วรรคสอง และมาตรา 10 มาใช้บังคับกับการขึ้นทะเบียนเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานโดยอนุโลม</p> <p>มาตรา 14 ในกรณีที่นายจ้างให้ลูกจ้างทำงานในสภาพการทำงานหรือสภาพแวดล้อมในการทำงานที่อาจทำให้ลูกจ้างได้รับอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย จิตใจ หรือสุขภาพอนามัย ให้นายจ้างแจ้งให้ลูกจ้างทราบถึงอันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากการทำงาน และเลิกปฏิบัติงานให้ลูกจ้างทุกคนเมื่อลูกจ้างจะเข้าทำงาน เปลี่ยนงาน หรือเปลี่ยนสถานที่ทำงาน</p> <p>มาตรา 16 ให้นายจ้างจัดทำผู้บริหาร หัวหน้างาน และลูกจ้างทุกคนได้รับการฝึกอบรม ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน เพื่อให้บริหารจัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานได้อย่างปลอดภัย</p> <p>ในกรณีที่นายจ้างรับลูกจ้างเข้าทำงาน เปลี่ยนงาน เปลี่ยนสถานที่ทำงาน หรือเปลี่ยนแปลงเครื่องจักรหรืออุปกรณ์ ซึ่งอาจทำให้ลูกจ้างได้รับอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย จิตใจ หรือสุขภาพอนามัยให้นายจ้างจัดทำมีภาคีความปลอดภัยจากหน่วยงานการเริ่มทำงาน</p> <p>การฝึกอบรมตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด</p> <p>มาตรา 17 ให้นายจ้างติดประกาศสัญลักษณ์เตือนอันตรายและเครื่องหมายเกี่ยวกับความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน รวมทั้งข้อความแสดงสิทธิและหน้าที่ของนายจ้างและลูกจ้างตามที่อธิบดีประกาศกำหนดในที่ที่เห็นได้ง่าย ณ สถานประกอบกิจการ</p> <p>มาตรา 19 ในกรณีที่นายจ้างเช่าอาคาร สถานที่ เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ หรือสิ่งอื่นใดที่นำมาใช้ในการประกอบกิจการ ให้นายจ้างมีอำนาจดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับอาคารสถานที่ เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์หรือสิ่งอื่นใดที่เช่านั้น ตามมาตรฐานที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 8</p> <p>การดำเนินการตามวรรคหนึ่งไม่ก่อให้เกิดสิทธิแก่ผู้ใช้บริการสิทธิในอาคาร สถานที่ เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์หรือสิ่งอื่นใดซึ่งให้เช่า หรือให้เช่าในอันที่จะเรียกร้องค่าเสียหายหรือค่าตอบแทนใด ๆ ตลอดจนการบอกเลิกสัญญาเช่า</p> <p>มาตรา 20 ให้ผู้บริหารหรือหัวหน้างานมีหน้าที่สนับสนุนและร่วมมือกับนายจ้างและบุคลากรอื่น เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามมาตรา 8 มาตรา 16 มาตรา 17 และมาตรา 22</p>	<ul style="list-style-type: none">●	โครงการที่กำหนดให้ผู้รับเหมาก่อสร้าง จัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย (อป.) เพื่อทำหน้าที่ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยให้แก่ผู้ปฏิบัติงานก่อนสร้าง รวมทั้งควบคุม/ดูแลการจัดเตรียมอุปกรณ์ความปลอดภัยต่างๆ ให้แก่ผู้ปฏิบัติงานก่อสร้างอย่างเหมาะสมกับลักษณะงานแต่ละประเภท ทั้งนี้โครงการได้ดำเนินการติดตามตรวจสอบการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมของตนที่กฎหมายที่กำหนด	-

รายงานความก้าวหน้า 1

3-49

D:\data\Highway\2566\WBTV\Progress\N3.3-1.docx

ตารางที่ 3.3-1 การพบพบหน่วยงานปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)				
ข้อมูลหมายเหตุ	สาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับโครงการ	การปฏิบัติตามกฎหมาย	รายละเอียดการดำเนินการของโครงการ	เอกสารอ้างอิงภาพประกอบ
1.8 พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ.2554 (ต่อ)	<p>มาตรา 21 ลูกจ้างมีหน้าที่ดูแลสุขภาพเพื่อการทำงานตามมาตรฐานที่กำหนด ในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 8 เพื่อให้เกิดความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย จิตใจ และสุขภาพอนามัย โดยคำนึงถึงสภาพของงานและพื้นที่ที่รับผิดชอบ ในการมีที่ลูกจ้างทราบถึงข้อบกพร่องหรือการชำรุดเสียหาย และไม่สามารแก้ไขได้ด้วยตนเอง ให้แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน หรือผู้บริหาร และให้เจ้าหน้าที่ ความปลอดภัยในการทำงาน หัวหน้างาน หรือผู้บริหารแจ้งเป็นหนังสือต่อนายจ้างโดยไม่ชักช้า</p> <p>ในกรณีที่หัวหน้างานทราบถึงข้อบกพร่องหรือการชำรุดเสียหายซึ่งอาจทำให้ลูกจ้างได้รับอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย จิตใจ หรือสุขภาพอนามัย ต้องดำเนินการป้องกันอันตรายนั้นภายในขณะใด ที่รับผิดชอบหรือที่ได้รับมอบหมายทันทีที่ทราบ กรณี ไม่อาจดำเนินการได้ ให้แจ้งผู้บริหารหรือนายจ้าง ดำเนินการแก้ไขโดยไม่ชักช้า</p> <p>มาตรา 22 ให้นายจ้างจัดและดูแลให้ลูกจ้างสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลที่ได้มาตรฐานตามที่อธิบดี ประกาศกำหนด</p> <p>ลูกจ้างมีหน้าที่สวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลและดูแลรักษาอุปกรณ์คุ้มครองหนึ่งไม่ให้อาการใช้งานได้ ตามสภาพและลักษณะของงานตลอดระยะเวลาทำงาน</p> <p>ในกรณีที่ลูกจ้างไม่สวมใส่อุปกรณ์ดังกล่าว ให้นายจ้างสั่งให้ลูกจ้างหยุดการทำงานนั้นจนกว่า ลูกจ้างจะสวมใส่อุปกรณ์ ดังกล่าว</p> <p>มาตรา 23 ให้ผู้รับเหมารับขึ้นและผู้รับเหมารับลงตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน มีหน้าที่ดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของลูกจ้าง เช่นเดียวกับนายจ้าง</p> <p>ในกรณีที่นายจ้างเป็นผู้รับเหมารับขึ้นและมีผู้รับเหมารับลง และมีผู้รับเหมารับลงตั้งขึ้นไป ให้ผู้รับเหมารับลงตั้งขึ้นไป ตลอดจนสายจนถึงผู้รับเหมารับขึ้นที่มีลูกจ้างทำงานในสถานประกอบการเดียวกัน มีหน้าที่ร่วมกันในการจัดสถานที่ทำงานให้มีสภาพการทำงานที่ ปลอดภัย และมีสภาพแวดล้อมในการทำงานที่สุขลักษณะเพื่อให้เกิดความปลอดภัยแก่ลูกจ้างทุกคน</p> <p>มาตรา 32 เพื่อประโยชน์ในการควบคุม กำกับ ดูแลการดำเนินงานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมใน การทำงาน ให้นายจ้างดำเนินการดังต่อไปนี้</p> <p>(1) จัดให้มีการประเมินอันตราย</p> <p>(2) ศึกษาผลกระทบของสภาพแวดล้อมในการทำงานที่มีผลต่อลูกจ้าง</p> <p>(3) จัดทำแผนการดำเนินงานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานและจัดทำแผนการ ควบคุมดูแลลูกจ้างและสถานประกอบการ</p> <p>(4) ส่งผลการประเมินอันตราย การศึกษาผลกระทบ แผนการดำเนินงานและแผนการควบคุมตาม (1) (2) และ (3) ให้อธิบดี หรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย</p> <p>หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ประเภทกิจการ ขนาดของกิจการที่ต้องดำเนินการ และ ระยะเวลาที่ต้องดำเนินการ ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง นายจ้างจะต้องปฏิบัติตามคำแนะนำและได้รับการรับรองจากผู้ชำนาญการด้านความ ปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน</p> <p>มาตรา 34 ในกรณีที่สถานประกอบการใดเกิดอุบัติเหตุร้ายแรง หรือลูกจ้างประสบอันตรายจากการทำงาน ให้นายจ้าง ดำเนินการดังต่อไปนี้</p> <p>(1) กรณีที่ลูกจ้างเสียชีวิต ให้นายจ้างแจ้งต่อพนักงานตรวจความปลอดภัยในพื้นที่ที่ทราบ โดยโทรศัพท์ โทรสาร หรือวิธี อื่นใดที่มีรายละเอียดพอสมควร และให้แจ้งรายละเอียดและสาเหตุ เป็นหนังสือภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ลูกจ้างเสียชีวิต</p> <p>(2) กรณีที่สถานประกอบการได้รับความเสียหายหรือต้องหยุดการผลิต หรือมีบุคคลในสถานประกอบการประกอบ อาชีพอันตรายหรือได้รับความเสียหาย อันเนื่องมาจากเพลิงไหม้ การระเบิด สารเคมีรั่วไหล หรืออุบัติเหตุร้ายแรงอื่น ให้นายจ้างแจ้ง ต่อพนักงานตรวจความปลอดภัยในพื้นที่ที่ทราบ โดยโทรศัพท์ โทรสาร หรือวิธีอื่นใด และให้แจ้งเป็นหนังสือโดยระบุสาเหตุ อันตรายที่เกิดขึ้น ความเสียหาย การแก้ไขและวิธีการป้องกันการเกิดซ้ำอีกภายในเจ็ดวันนับแต่วันเกิดเหตุ</p>			

ตารางที่ 3.3-1 การพบหน่วยงานปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)				
ข้อมูลหมายเหตุ	สาระสำคัญที่เกี่ยวข้อง กับโครงการ	การปฏิบัติตามกฎหมาย	รายละเอียดการดำเนินการของโครงการ	เอกสารอ้างอิงภาพประกอบ
1.8 พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ.2554 (ต่อ)	<p>(3) กรณีที่มีลูกจ้างประสบอันตราย หรือเจ็บป่วยตามกฎหมายด้วยเงินทดแทน เมื่อนายจ้างแจ้งการประสานอัตราหรือเจ็บป่วยต่อสำนักงานประกันสังคมตามกฎหมายดังกล่าวแล้ว ให้นายจ้างส่งสำเนาหนังสือแจ้งเหตุไปยังหน่วยงานตรวจสอบความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานเพื่อติดตามตรวจสอบ ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนดและเมื่อพนักงานตรวจสอบความปลอดภัยได้รับแจ้งแล้ว ให้ดำเนินการตรวจสอบและหามาตรการป้องกันอันตรายโดยเร็ว</p> <p>กฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับความร้อน แสงสว่าง และเสียง พ.ศ.2559 (ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 17 ตุลาคม พ.ศ.2559)</p> <p>หมวด 2 แสงสว่าง</p> <p>ข้อ 5 นายจ้างต้องใช้วิธีจัดให้มีฉาก แผ่นฟิล์มกรองแสง หรือมาตรการอื่นที่เหมาะสมและเพียงพอเพื่อป้องกันมิให้แสงตรงหรือแสงสะท้อนจากแหล่งกำเนิดแสงหรือดวงอาทิตย์ที่มีแสงจ้าส่องเข้ามายุ่งตาผู้ปฏิบัติงานโดยตรงในขณะทำงาน ในกรณีที่ไม่อาจป้องกันได้ ต้องจัดให้ลูกจ้างสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลตามที่กำหนดไว้ในหมวด 4 ตลอดเวลาทำงาน</p> <p>หมวด 3 เสียง</p> <p>ข้อ 7 นายจ้างต้องควบคุมระดับเสียงมิให้ลูกจ้างได้รับสัมผัสเสียงในบริเวณสถานที่ประกอบกิจการที่มีระดับเสียงสูงสุด (peak sound pressure level) ของเสียงกระแทกหรือเสียงกระทบ (impact or impulse noise) เกิน 140 เดซิเบล หรือได้รับสัมผัสเสียงที่มีระดับเสียงต่อเนื่องแบบคงที่ (continuous steady noise) เกินกว่า 115 เดซิเบล</p> <p>ข้อ 8 นายจ้างต้องควบคุมระดับเสียงที่ลูกจ้างได้รับเฉลี่ยตลอดเวลาการทำงานในแต่ละวัน (Time Weighted Average-TWA) มิให้เกินมาตรฐานตามที่อธิบดีประกาศกำหนด</p> <p>ข้อ 9 ภายในสถานที่ประกอบกิจการที่สภาวะการทำงานมีระดับเสียงเกินมาตรฐานที่กำหนดในข้อ 7 หรือมีระดับเสียงที่ลูกจ้างได้รับเกินมาตรฐานที่กำหนดในข้อ 8 นายจ้างต้องให้ลูกจ้างหยุดทำงานจนกว่าจะได้ปรับปรุงหรือแก้ไขให้ระดับเสียงเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด และให้นายจ้างดำเนินการปรับปรุงหรือแก้ไขทางด้านวิศวกรรม โดยการควบคุมระดับเสียงที่ต้นกำเนิดของเสียงหรือทางผ่านของเสียงหรือวิธีการเพื่อควบคุมระดับเสียงที่ลูกจ้างจะได้รับไม่เกินมาตรฐานที่กำหนด และให้มีการจัดประเภทและเอกสารหรือหลักฐานในการดำเนินการปรับปรุงหรือแก้ไขดังกล่าวไว้ เพื่อให้พนักงานตรวจสอบความปลอดภัยสามารถตรวจสอบได้</p> <p>ในกรณีที่ไม่สามารถดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้ นายจ้างต้องจัดให้ลูกจ้างสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลที่กำหนดไว้ในหมวด 4 ตลอดเวลาทำงาน เพื่อลดระดับเสียงที่สัมผัสในหูเมื่อสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลแล้ว โดยให้อยู่ในระดับไม่เกินมาตรฐานตามที่กำหนดไว้ในข้อ 7 และข้อ 8 การคำนวณระดับเสียงที่สัมผัสในหูเมื่อสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลควรตรวจสอบให้ไม่เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด</p> <p>ข้อ 10 ในบริเวณที่มีระดับเสียงเกินมาตรฐานที่กำหนดในข้อ 7 หรือข้อ 8 นายจ้างต้องจัดให้มีเครื่องหมายเตือนให้ใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลใดให้ลูกจ้างห่มได้โดยชัดเจน</p> <p>ข้อ 11 ในกรณีที่สภาวะการทำงานในสถานที่ประกอบกิจการมีระดับเสียงที่ลูกจ้างได้รับเฉลี่ยตลอดระยะเวลาการทำงานแปดชั่วโมงตั้งแต่ 85 เดซิเบลขึ้นไปให้นายจ้างจัดให้มีการอนุรักษ์การได้ยินในสถานที่ประกอบกิจการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด</p> <p>หมวด 4 อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล</p> <p>ข้อ 12 นายจ้างต้องจัดให้มีและดูแลให้ลูกจ้างใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลตามความเหมาะสมกับลักษณะงานตลอดเวลาที่ทำงาน ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) งานที่มีระดับเสียงรบกวนเกินมาตรฐานที่กำหนด ให้สวมใส่ชุดแต่งกาย รองเท้า และถุงมือสำหรับป้องกันความร้อน</p> <p>(2) งานที่มีแสงตรงหรือแสงสะท้อนจากแหล่งกำเนิดแสงหรือดวงอาทิตย์ที่มีแสงจ้าส่องเข้ามายุ่งตาโดยตรง ให้สวมใส่แว่นตาลดแสงหรือกระจังหน้าลดแสง</p> <p>(3) งานที่ทำในสถานที่มืด ทึบ และคับแคบ ให้สวมใส่หมวกกันน็อกที่มีอุปกรณ์ส่องแสงสว่าง</p> <p>(4) งานที่มีระดับเสียงเกินมาตรฐานที่กำหนด ให้สวมใส่ปลั๊กอุดเสียงหรือที่ครอบหูอุดเสียง</p>			

ตารางที่ 3.3-1 การพบหน่วยงานปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)					
ข้อมูลหมายเหตุ	สาระสำคัญที่เกี่ยวข้อง กับโครงการ	การปฏิบัติตามกฎหมาย	รายละเอียดการดำเนินการของโครงการ	เอกสารอ้างอิงภาพประกอบ	
1.8 พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ.2554 (ต่อ)	<p>ข้อ 13 ให้นายจ้างบำรุงรักษาอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ปลอดภัย รวมทั้งจัดให้ลูกจ้างได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับวิธีการใช้และบำรุงรักษาอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล และเก็บหลักฐานการฝึกอบรมไว้ ณ สถานที่ประกอบกิจการเพื่อให้พนักงานตรวจความปลอดภัยสามารถตรวจสอบได้</p> <p>กฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับยกของเคลื่อนย้าย พ.ศ.2564 (ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 2 มีนาคม พ.ศ. 2564) โดยมีสาระสำคัญที่เกี่ยวข้อง ดังนี้</p> <p>ข้อ 3 ก่อนเริ่มงานก่อสร้างไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน ให้นายจ้างแจ้งข้อมูลงานก่อสร้างดังต่อไปนี้ต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย</p> <p>(1) งานอาคารที่มีพื้นที่รวมกันทุกชั้นหรือขึ้นดินชั้นใหม่หลังเดียวกันเกิน 2,000 ตารางเมตรหรืออาคารที่มีความสูงตั้งแต่ 15 เมตรขึ้นไป และมีพื้นที่รวมกันทุกชั้น หรือชั้นใดชั้นหนึ่งในหลังเดียวกันเกิน 1,000 ตารางเมตร</p> <p>(2) งานอาคารที่มีความสูงตั้งแต่ 23 เมตรขึ้นไป</p> <p>(3) งานสะพานที่มีความยาวระหว่างกึ่งกลางตอม่อแรกถึงกึ่งกลางตอม่อสุดท้ายตั้งแต่ 30 เมตรขึ้นไป งานสะพานข้ามทางแยกหรือทางยกระดับ สะพานถ้ำลอด หรือทางแยกต่างระดับ</p> <p>(4) งานขุด งานซ่อมแซม หรืองานรื้อถอนระบบสาธารณูปโภคที่ลึกตั้งแต่ 3 เมตรขึ้นไป</p> <p>(5) งานอุโมงค์หรือทางลอด</p> <p>(6) งานก่อสร้างอื่นที่อธิบดีประกาศกำหนด</p> <p>การแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบและวิธีการที่อธิบดีกำหนด</p> <p>ซึ่งอย่างน้อยต้องกำหนดให้แจ้งวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ด้วย</p> <p>ข้อ 4 นายจ้างต้องดำเนินการให้พื้นที่ทำงานก่อสร้างมีความมั่นคงแข็งแรง สามารถรองรับน้ำหนักเครื่องจักร อุปกรณ์ และวัสดุในงานก่อสร้างได้อย่างปลอดภัย</p> <p>ข้อ 5 นายจ้างต้องจัดให้ผู้ควบคุมงานทำหน้าที่ตรวจความปลอดภัยในการทำงาน ก่อนการทำงาน และขณะทำงานทุกขั้นตอน เพื่อให้เกิดความปลอดภัย</p> <p>ข้อ 6 นายจ้างต้องจัดให้มีการรักษาความปลอดภัยในบริเวณเขตก่อสร้าง โดยจัดเก็บวัสดุและอุปกรณ์ก่อสร้างให้เรียบร้อย และแยกของเหลือใช้ หรือขยะทิ้งที่เป็นอันตรายและไม่เป็นอันตราย</p> <p>ข้อ 7 ในกรณีที่จะต้องมีการขุดดินหรือขุดออกจากเขตก่อสร้าง นายจ้างต้องจัดให้มีสถานที่เก็บของดินที่จะขนย้ายอย่างเหมาะสม และต้องกำหนดมาตรการป้องกันอันตรายอันเกิดจากการเก็บกองดิน รวมทั้งการฟุ้งกระจายของฝุ่นอันเกิดจากการทำงาน รวมทั้งการฟุ้งกระจายของฝุ่นอันเกิดจากดินดังกล่าวด้วย</p> <p>ข้อ 8 ในกรณีที่ถูkJ้างต้องทำงานก่อสร้างบนพื้นที่ต่างระดับที่มีความสูงตั้งแต่ 1.5 เมตร ขึ้นไป นายจ้างต้องจัดให้มีบันได หรือทางลาดพร้อมทั้งติดตั้งราวกันตกตามมาตรฐานของสมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ หรือมาตรการอื่นใด เพื่อให้เกิดความปลอดภัย</p> <p>ข้อ 9 นายจ้างต้องมิให้ลูกจ้างทำงานก่อสร้างในขณะที่เกิดภัยธรรมชาติ หรือมีเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติ หรือมีเหตุอื่นใดที่อาจจะทำให้เกิดความไม่ปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง เว้นแต่เพื่อให้เกิดความปลอดภัยในงานก่อสร้าง หรือเพื่อการช่วยเหลือหรือการบรรเทาเหตุ โดยให้นายจ้างแจ้งให้ลูกจ้างทราบถึงอันตรายที่จะเกิดขึ้นจากการทำงาน ก่อนเข้าทำงาน และกำหนดมาตรการป้องกันอันตรายของลูกจ้างนั้นด้วย</p> <p>ข้อ 10 นายจ้างต้องจัดให้มีแสงสว่างฉุกเฉินในเขตก่อสร้างให้เพียงพอ เพื่อใช้ในเวลาที่ไม่พอสว่าง และจัดให้มีผู้ให้สัญญาณในขณะที่มียานพาหนะเข้าออกเขตก่อสร้าง</p> <p>ข้อ 11 นายจ้างต้องติดป้ายเตือนอันตราย สัญญาณแสงสีส้ม ณ ทางเข้าออกของยานพาหนะทุกแห่ง และจัดให้มีผู้ให้สัญญาณในขณะที่มียานพาหนะเข้าออกเขตก่อสร้าง</p> <p>ข้อ 12 นายจ้างต้องติดป้ายแสดงหมายเลขโทรศัพท์ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อขอความช่วยเหลือในยามฉุกเฉิน เช่น โรงพยาบาล หน่วยยามดับเพลิง หน่วยงานบรรเทาสาธารณภัย ที่ใกล้ที่สุดไว้ ณ เขตก่อสร้างให้ทันได้อย่างชัดเจน</p> <p>ข้อ 13 นายจ้างต้องติดหรือตั้งป้ายสัญลักษณ์เตือนอันตราย และเครื่องหมายป้ายบังคับเกี่ยวกับความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานที่เหมาะสมกับลักษณะงาน เช่น ห้ามเข้า เขตอันตราย ระวางรัดชุดก่อนให้สวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล หรือข้อความอื่นที่ใช้ได้ง่าย และเห็นได้อย่างชัดเจน</p>				

ตารางที่ 3.3-1 การทบทวนการปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)				
ข้อมูลหมายเหตุ	สาระสำคัญที่เกี่ยวข้อง กับโครงการ	การปฏิบัติตามกฎหมาย	รายละเอียดการดำเนินการของโครงการ	เอกสารอ้างอิงภาพประกอบ
1.8 พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ.2554 (ต่อ)	<p>ข้อ 14 ในการนำลูกจ้างไประหว่างการทำงาน นายจ้างต้องให้ยานพาหนะที่เหมาะสมและปลอดภัย</p> <p>ข้อ 15 นายจ้างต้องกำหนดบริเวณเขตก่อสร้าง โดยทำรั้วสูงไม่น้อยกว่า 2 เมตร ที่มีโครงสร้างแข็งแรง วัสดุคอนกรีตแนวเขตก่อสร้าง หรือกันเขตด้วยวัสดุที่เหมาะสมตามลักษณะงาน และมีป้าย “เขตก่อสร้าง” แสดงให้เห็นได้อย่างชัดเจน และห้ามมิให้บุคคลสิ่งไม่เกี่ยวข้องเข้าไปในเขตก่อสร้างนั้น</p> <p>ข้อ 16 นายจ้างต้องกำหนดเขตอันตรายในเขตก่อสร้าง โดยจัดทำรั้วหรือรั้วกันเขตด้วยวัสดุที่เหมาะสมกับอันตรายนั้น และมีป้าย “เขตอันตราย” แสดงให้เห็นอย่างชัดเจน และในเวลากลางคืนต้องจัดให้มีสัญญาณไฟสีส้มตลอดเวลา และห้ามมิให้บุคคลสิ่งไม่เกี่ยวข้องเข้าไปในเขตอันตรายนั้น</p> <p>ข้อ 20 นายจ้างต้องจัดและดูแลให้ลูกจ้างใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลตลอดเวลาที่ทำงานก่อสร้าง</p> <p>หมวด 2 งานเจาะและงานขุด</p> <p>ข้อ 23 การเจาะหรือขุดรู หลุม บ่อ ดุ หรือสิ่งอื่นที่มีลักษณะเดียวกัน นายจ้างต้องจัดให้มีราวกันตกตามมาตรฐานของสมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ และป้ายเตือนอันตรายที่เห็นได้อย่างชัดเจนลักษณะของงานตลอดเวลากว่าทำงาน และในเวลากลางคืนต้องจัดให้มีสัญญาณแสงสีส้ม หรือป้ายสีสะท้อนแสงเตือนอันตรายให้เห็นได้อย่างชัดเจน และเหมาะสมกับสภาพของลักษณะงาน</p> <p>ข้อ 24 การเจาะหรือขุดรู หลุม บ่อ ดุ หรือสิ่งอื่นที่มีลักษณะเดียวกันที่ลูกจ้างอาจพลัดตก นายจ้างต้องจัดให้มีแผ่นโลหะหรือวัสดุอื่นที่มีความแข็งแรงเพียงพอปิดคลุมบริเวณดังกล่าว และทำการล้อมกันด้วยไม้ โลหะ หรือวัสดุอื่นที่มีคุณสมบัติทำให้เย็นเกิน</p> <p>ในการนี้ที่การเจาะหรือขุดรูนั้นไม่อาจทำการปิดคลุมได้ ให้ทำการล้อมกันตามวรรคหนึ่ง</p> <p>ข้อ 25 ในบริเวณที่มีการเจาะหรือขุดรู หลุม บ่อ ดุ หรือสิ่งอื่นที่มีลักษณะเดียวกัน นายจ้างต้องจัดให้มีบล็อกลูกเหล็ก แผ่นเหล็ก ค้ำยัน หรืออุปกรณ์อื่นที่มีความมั่นคงแข็งแรงเพื่อป้องกันอันตรายที่เกิดจากดินพังทลาย และต้องจัดให้มีการตรวจสอบความมั่นคงแข็งแรง เพื่อให้เกิดความปลอดภัย โดยได้รับความเห็นชอบจากวิศวกร</p> <p>ข้อ 26 การเจาะหรือขุดรู หลุม บ่อ ดุ หรือสิ่งอื่นที่มีลักษณะเดียวกันที่ลึกตั้งแต่ 2 เมตรขึ้นไป นายจ้างต้องจัดให้มีการคำนวณออกแบบ และกำหนดขั้นตอนการดำเนินการโดยวิศวกรก่อนลงมือปฏิบัติงาน และต้องปฏิบัติตามแบบและขั้นตอนดังกล่าว รวมทั้งต้องติดตั้งสิ่งป้องกันดินพังทลายไว้ด้วย</p> <p>ข้อ 27 ในกรณีที่ใช้ปั้นจั่น หรือเครื่องจักรหนักปฏิบัติงาน หรือมีกองวัสดุหรืออุปกรณ์หนักอยู่บริเวณใกล้ปากรู หลุม บ่อ ดุ หรือพื้นที่อื่นที่มีลักษณะเดียวกัน นายจ้างต้องตัดให้มีการป้องกันดินพังทลายโดยติดตั้งเสาเข็มพิค (Sheet pile) หรือโดยวิธีอื่นตามความเหมาะสม และมั่นคงแข็งแรงโดยได้รับความเห็นชอบเป็นหนังสือจากวิศวกร และให้ปิดประกาศนำหนังสือดังกล่าวไว้ ณ สถานที่ก่อสร้าง</p> <p>ข้อ 28 ในการมีให้ลูกจ้างต้องลงไปทำงานในรู หลุม บ่อ ดุ หรือสิ่งอื่นที่มีลักษณะเดียวกัน นายจ้างต้องจัดให้มีการและอุปกรณ์ป้องกันอันตรายที่อาจเกิดขึ้นได้ และต้องแจ้งให้ลูกจ้างทราบถึงอันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากการทำงานก่อนเข้าทำงาน หากลูกจ้างต้องทำงานในสถานที่ตามวรรคหนึ่งที่มีความลึกตั้งแต่ 2 เมตร ขึ้นไป นายจ้างต้องจัดให้</p> <p>(1) ทางขึ้นลงที่มีมั่นคงแข็งแรง สะดวกและปลอดภัย</p> <p>(2) เครื่องสูบน้ำที่มีประสิทธิภาพและปลอดภัย</p> <p>(3) ระบบการถ่ายเทอากาศและแสงสว่างที่เพียงพอและเหมาะสม</p> <p>(4) ผู้ควบคุมงานซึ่งมีประสบการณ์ด้านงานดิน และผ่านการอบรมหลักสูตรการช่วยเหลือ และการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ประจำบริเวณปากรู หลุม บ่อ ดุ หรือสิ่งอื่นที่มีลักษณะเดียวกัน เพื่อให้ความช่วยเหลือตลอดเวลาทำงาน</p> <p>(5) อุปกรณ์เพื่อทำการสื่อสาร หรือรับส่งสัญญาณในการมีฉุกเฉินระหว่างผู้ควบคุมงานกับลูกจ้าง ซึ่งต้องลงไปที่งานในรู หลุม บ่อ ดุ หรือสิ่งอื่นที่มีลักษณะเดียวกัน</p> <p>(6) สายหรือเชือกช่วยชีวิต และเข็มขัดนิรภัยที่เหมาะสมกับลักษณะงาน พร้อมอุปกรณ์ที่สามารถเกาะเกี่ยวได้ เพื่อช่วยเหลือกรณีฉุกเฉิน</p> <p>ข้อ 29 นายจ้างต้องมิให้ลูกจ้างลงไปทำงานในรู หลุม บ่อ ดุ หรือสิ่งอื่นที่มีลักษณะเดียวกันที่มีขนาดกว้างน้อยกว่า 75 เซนติเมตร และมีความลึกตั้งแต่ 2 เมตรขึ้นไป</p>			

ตารางที่ 3.3-1 การพบหน่วยงานปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)				
ข้อมูลหมายเหตุ	สาระสำคัญที่เกี่ยวข้อง กับโครงการ	การปฏิบัติตามกฎหมาย	รายละเอียดการดำเนินการของโครงการ	เอกสารอ้างอิงภาพประกอบ
1.8 พระราชบัญญัติความปลอดภัยแลสิ่งแวดล้อมและสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ.2554 (ต่อ)	<p>หมวด 3 งานก่อสร้างที่มีสภาพเสี่ยงแก่อันตราย</p> <p>ข้อ 30 ในการประกอบ ติดตั้ง ทดสอบ ใช้ ซ่อมบำรุง เคลื่อนย้าย และรื้อถอนเครื่องจักรกลกลึง หรือเครื่องทุ่นแรง นายจ้างต้องปฏิบัติตามรายละเอียดและคู่มือการใช้งานของผู้ผลิตที่กำหนดไว้ หากไม่มีรายละเอียดคู่มือลักษณะ และมีวิธีการใช้งานดังกล่าว นายจ้างต้องดำเนินการให้วิศวกรเป็นผู้จัดทำรายละเอียดคู่มือลักษณะ และคู่มือการใช้งานเป็นหนังสือ และต้องมีสำเนาเอกสารดังกล่าวไว้ที่สำนักงานตรวจความปลอดภัย หรือกองการศึกษา และคู่มือการใช้งานรายละเอียดและคู่มือการใช้งานตามวรรคหนึ่ง ต้องเป็นภาษาไทย หรือภาษาอื่น ที่ผู้ปฏิบัติงานสามารถศึกษาและปฏิบัติตามได้อย่างปลอดภัยในการทำงานได้</p> <p>ข้อ 31 เครื่องจักรกลกลึงต้องสร้างด้วยโลหะที่มีจุดคราก (yeld point) ไม่น้อยกว่า 2,400 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร</p> <p>(1) โครงสร้างเครื่องจักรกลกลึงต้องมีค่าความปลอดภัยไม่น้อยกว่า 2</p> <p>(2) โครงสร้างเครื่องจักรกลกลึงต้องมีค่าความปลอดภัยไม่น้อยกว่า 2</p> <p>(3) โครงสร้างเครื่องจักรกลกลึงต้องมีระยะยึดโยง ค้ำยัน หรือตรึงให้มั่นคง แข็งแรง และปลอดภัย</p> <p>(4) คานติดตั้งรถและฐานรองรับคานต้องสามารถรับน้ำหนักกรอก ลูกตุ้ม และน้ำหนักเสาเข็มรวมกัน โดยมีค่าความปลอดภัยไม่น้อยกว่า 5</p> <p>(5) รางเลื่อนเครื่องจักรกลกลึงต้องมีค่าความปลอดภัยไม่น้อยกว่าสองเท่าของน้ำหนักที่ใช้ในการทำงานจริง</p> <p>(6) ในกรณีที่ผู้ใช้เครื่องจักรกลกลึงใช้ระบบขับเคลื่อนแบบมอเตอร์ อุปกรณ์ที่ใช้ยึดกับโครงสร้างเสาเข็ม ต้องมีค่าความปลอดภัยไม่น้อยกว่า 6</p> <p>ข้อ 32 เมื่อติดตั้งเครื่องจักรกลกลึงแล้วเสร็จ นายจ้างต้องจัดให้มีวิศวกรตรวจสอบ และรับรองว่าถูกต้องเป็นไปตามรายละเอียดและคู่มือตามข้อ 31 แล้ว จึงใช้เครื่องจักรกลกลึงนั้นได้ และต้องมีสำเนาเอกสารดังกล่าวไว้ที่สำนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบไป</p> <p>ข้อ 33 ก่อนเริ่มงานเสาเข็ม งานกำแพงพืด และเครื่องทุ่นแรงในแต่ละวัน นายจ้างต้องจัดให้วิศวกรคุมงานทำหน้าที่ตรวจสอบความเรียบร้อยของชิ้นส่วนหรืออุปกรณ์การทำงานของเครื่องจักร เครื่องมือ อุปกรณ์ และพื้นที่การทำงาน ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) ตรวจสอบอุปกรณ์ รางเลื่อน แม่แรง และส่วนประกอบของเครื่องจักรกลกลึงให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้เป็นอย่างดี</p> <p>(2) ตรวจสอบอุปกรณ์และส่วนประกอบของเครื่องทุ่นแรงให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้เป็นอย่างดี</p> <p>(3) ตรวจสอบบริเวณพื้นที่การทำงานเสาเข็ม และกำแพงพืด ให้มีความมั่นคงแข็งแรงเพียงพอ</p> <p>ทั้งนี้ นายจ้างต้องเก็บเอกสารผลการตรวจสอบดังกล่าวไว้ที่สำนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบได้</p> <p>ข้อ 34 กรณีที่ต้องใช้เครื่องจักรกลกลึง หรือเครื่องทุ่นแรงที่มีตัวไถเสีย นายจ้างต้องจัดให้มีการป้องกันไม่ให้ตัวไถเสียของเครื่องจักรกลกลึง หรือเครื่องทุ่นแรงพุ่งกระเด็นเป็นอันตรายต่อลูกจ้าง</p> <p>ข้อ 35 ในกรณีที่มีการติดตั้ง เคลื่อนย้าย หรือการทำงานบนเครื่องจักรกลกลึง หรือ เครื่องทุ่นแรงอยู่ใกล้สายไฟฟ้า นายจ้างต้องดำเนินการให้มีระยะห่างและมาตรการป้องกันอันตรายตามมาตรฐานที่สมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ หรือการไฟฟ้าประจำท้องถิ่นกำหนด</p> <p>ข้อ 36 ในกรณีที่มีการติดตั้ง หรือการใช้เครื่องจักรกลกลึง หรือเครื่องทุ่นแรงก่อน ก่อนให้ลูกจ้างทำงาน นายจ้างต้องสาธิตวิธีนำตัวเครื่องจักรกลกลึง หรือเครื่องทุ่นแรง เพื่อให้ประจักษ์ไฟฟ้าไหลลงดิน ตามมาตรฐานการติดตั้งไฟฟ้าสำหรับประเทศไทย ที่สมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์กำหนด</p> <p>ข้อ 37 ในกรณีที่เครื่องจักรกลกลึง หรือเครื่องทุ่นแรงชำรุด ชำรุด หรืออยู่ในสภาพที่ไม่ปลอดภัย นายจ้างต้องไม่ให้ลูกจ้างใช้เครื่องจักรกลกลึง หรือเครื่องทุ่นแรงดังกล่าว และติดป้ายห้ามใช้จนแสดงให้เห็นอย่างชัดเจน จนกว่าจะซ่อมแซมแก้ไข ให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้เป็นอย่างดีปลอดภัยเสียก่อน</p>			

ตารางที่ 3.3-1 การทบทวนการปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)				
ข้อมูลหมายเหตุ	สาระสำคัญที่เกี่ยวข้อง กับโครงการ	การปฏิบัติตามกฎหมาย	รายละเอียดการดำเนินการของโครงการ	เอกสารอ้างอิงภาพประกอบ
1.8 พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ.2554 (ต่อ)	<p>ข้อ 38 การปฏิบัติงานเกี่ยวกับเครื่องตอกเสาเข็มระบบไฮดรอลิก ระบบไฮดรอลิก ระบบเครื่องยนต์เผาไหม้ภายในระบบดีเซลแอมเมอร์ หรือระบบอื่น รวมถึงเครื่องตอกเสาเข็ม นายจ้างต้องจัดให้มีการตรวจความปลอดภัยของลูกจ้างตามมาตรฐานที่สมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์กำหนด</p> <p>ข้อ 39 ในบริเวณที่มีการตอกเสาเข็ม หรือการทำงานตอกเสาเข็มสำหรับงานเสาเข็ม นายจ้างต้องดำเนินการให้มีสิ่งกีดขวางสายตาผู้บังคับเครื่องตอกเสาเข็ม หรือเครื่องตอกเสาเข็มที่จะมองเห็นการทำงานตอกเสาเข็มหรือจุดที่จะ</p> <p>ข้อ 40 นายจ้างต้องจัดให้มีป้ายกีดกันอันตราย และป้ายแนะนำการใช้เครื่องตอกเสาเข็มไว้ที่จุดหรือตำแหน่งที่ผู้บังคับเครื่องตอกเสาเข็มเห็นได้อย่างชัดเจน</p> <p>ข้อ 41 ในการทำงานกับตัวเครื่องตอกเสาเข็ม นายจ้างต้องจัดให้มีเครื่องหลักและหลังคาลาดตาข่ายกันตอกอยู่เหนือศีรษะของผู้บังคับเครื่องตอกเสาเข็ม โดยต้องมีขนาดช่องลาดตาข่ายแต่ละด้านไม่เกิน 20 มิลลิเมตร และขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางของเส้นสาดไม่น้อยกว่า 1.25 มิลลิเมตร</p> <p>ทั้งนี้ อย่างน้อยต้องเป็นไปตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เว้นแต่อุปกรณ์เครื่องตอกเสาเข็มนั้น จะมีหลังค้ำซึ่งมีความแข็งแรงปลอดภัย</p> <p>ข้อ 42 ในการใช้เสาเข็มที่มีรูกลวงตรงกลางด้านในเสาเข็ม หรือรูกลวงบนพื้นดินที่เกิดจากงานเสาเข็ม หรืองานตอกเสาเข็ม ขวดเส้นผ่าศูนย์กลางตั้งแต่ 15 เซนติเมตรขึ้นไป เมื่องานเสาเข็มหรืองานตอกเสาเข็มนั้นเสร็จแต่ละหลุม นายจ้างต้องจัดให้มีการปิดกั้นรูกลวงทันทีด้วยวัสดุที่มีความแข็งแรงที่สามารปกป้องกันมิให้สิ่งของหรือผู้ใดตกไปไม่ได้</p> <p>ข้อ 43 งานเสาเข็มเจาะขนาดใหญ่ที่มีเส้นผ่านศูนย์กลางตั้งแต่ 70 เซนติเมตรขึ้นไป นายจ้างต้องจัดให้มีวิศวกรที่มีประสบการณ์ด้านเสาเข็มเจาะประจำสถานที่ก่อสร้างตลอดเวลาทำงานของลูกจ้างและลูกจ้างซึ่งทำงานต้องมีความชำนาญงานเสาเข็มและงานขนาดใหญ่</p> <p>ข้อ 44 ในกรณีที่มีการทดสอบการรับน้ำหนักเสาเข็มเพื่อทำการก่อสร้าง นายจ้างต้องกำหนดพื้นที่การทดสอบการรับน้ำหนักเสาเข็มเป็นเขตอันตราย และจัดให้มีวิศวกรควบคุมดูแลการทดสอบการรับน้ำหนักเสาเข็มเป็นเขตอันตราย และจัดให้มีวิศวกรควบคุมดูแลการทดสอบการรับน้ำหนักบรรทุกของเสาเข็ม โดยจัดให้มีการตรวจสอบวิธีการ ขั้นตอน และอุปกรณ์ที่ใช้ในการทดสอบตามที่วิศวกรกำหนด เช่น แม่แรง มาตรการ การยึดกับเสาเข็มเสมอ แต่เว้นับน้ำหนักบรรทุก ค่าที่ใช้ทดสอบโดยแสดงรายการคำนวณความแข็งแรงของอุปกรณ์ทดสอบทั้งหมดให้สามารถรับรู้น้ำหนักทดสอบได้อย่างปลอดภัย</p> <p>ในกรณีที่สิ่งของเหตุที่อาจทำให้เกิดอันตรายในระหว่างการทำงานทดสอบการรับน้ำหนักบรรทุกทุกของเสาเข็ม ให้นายจ้างหยุดการทดสอบนั้นทันที</p> <p>ข้อ 45 นายจ้างต้องจัดให้มีวิศวกรซึ่งมีประสบการณ์ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถานที่ก่อสร้างตลอดเวลาทำงาน เพื่อให้เกิดความปลอดภัยแก่ลูกจ้าง</p> <p>หมวด 6 ทางเดินชั่วคราวยกระดับสูง</p> <p>ข้อ 56 ในงานก่อสร้างที่มีทางเดินชั่วคราวยกระดับสูงตั้งแต่ 1.50 เมตรขึ้นไป นายจ้างต้องจัดให้มีการสร้างทางเดินด้วยวัสดุที่มีความแข็งแรง สามารถรองรับน้ำหนักบรรทุกทั่วทั้งได้ ตามสภาพการใช้งานจริง แต่ต้องไม่น้อยกว่า 250 กิโลกรัมต่อตารางเมตร โดยความกว้างไม่น้อยกว่า 45 เซนติเมตร และต้องมีราวกันตกตามมาตรฐานของสมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ตลอดทางเดิน</p> <p>กฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับขุดเจาะดิน พ.ศ.2564 (ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 1 มีนาคม พ.ศ. 2564 และมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 1 มิถุนายน พ.ศ.2564) โดยมีสาระสำคัญที่เกี่ยวข้อง ดังนี้</p> <p>ข้อ 3 นายจ้างต้องจัดให้มีและดูแลให้ลูกจ้างสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลที่เหมาะสมกับสภาพของการทำงานกับขี้แร่ หรือค้ำยัน และลักษณะอันตรายที่อาจเกิดขึ้นตลอดระยะเวลาที่ลูกจ้างทำงาน</p> <p>ข้อ 4 นายจ้างต้องจัดให้มีข้อบังคับและขั้นตอนการปฏิบัติงานเพื่อความปลอดภัย ในการทำงานกับขี้แร่ หรือค้ำยัน รวมทั้งต้องอบรมหรือชี้แจงให้ลูกจ้างทราบก่อนเริ่มปฏิบัติงานและความดูแลให้ลูกจ้างปฏิบัติงานอย่างเคร่งครัด และต้องมีสำเนาเอกสารดังกล่าวไว้ที่พนักงานตรวจความปลอดภัยด้วย</p>			

ตารางที่ 3.3-1 การพบหน่วยงานปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)				
ข้อมูลหมายเหตุ	สาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับโครงการ	การปฏิบัติตามกฎหมาย	รายละเอียดการดำเนินการของโครงการ	เอกสารอ้างอิงภาพประกอบ
1.8 พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ.2554 (ต่อ)	<p>ข้อ 5 นายจ้างต้องกำหนดเขตอันตรายในบริเวณพื้นที่ที่มีการติดตั้งการใช้การเคลื่อนย้าย และการรื้อถอนนั่งร้าน หรือ ค้ำยัน โดยจัดทำรั้วหรือกั้นเขตด้วยวัสดุที่เหมาะสมกับอันตรายนั้น และมีป้าย “เขตอันตราย” แสดงให้เห็นได้ชัดเจน และในเวลาสถานที่ต้องจัดให้สัญญาณไฟสีแดงตลอดเวลา และห้ามไม่ให้บุคคลซึ่งไม่เกี่ยวข้องเข้าไปในเขตอันตรายนั้น</p> <p>ข้อ 6 นายจ้างต้องติด หรือตั้งป้ายสัญลักษณ์เตือนอันตราย และเครื่องหมายป้ายเกี่ยวกับความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานที่เหมาะสมกับลักษณะงาน เช่น ห้ามเข้า เขตอันตราย ระงับรถตกหล่น ให้สามล้อรถกลุ่มผู้ทรงความปลอดภัยส่วนบุคคล หรือข้อความอื่นที่เข้าใจง่าย และห้ามได้อย่างชัดเจน</p> <p>ข้อ 7 ในการสร้าง ประกอบ ติดตั้ง ทดสอบ ใช้ เคลื่อนย้าย และรื้อถอนนั่งร้าน นายจ้างต้องปฏิบัติตามรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานของผู้ผลิตกำหนดไว้ หากไม่มีรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานดังกล่าว นายจ้างต้องดำเนินการให้วิศวกรเป็นผู้จัดทำรายละเอียดคุณลักษณะ และคู่มือการใช้งานเป็นหนังสือ และต้องมีสำเนาเอกสารดังกล่าวไว้ให้พนักงานตรวจสอบตลอดทั้งตรวจสอบได้</p> <p>รายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานตามวรรคหนึ่ง ต้องเป็นภาษาไทย หรือภาษาอื่น ที่ลูกจ้างสามารถศึกษาและปฏิบัติตามเพื่อความปลอดภัยในการทำงานได้</p> <p>ข้อ 8 นายจ้างต้องจัดให้มีการคำนวณออกแบบและควบคุมการใช้นั่งร้านโดยวิศวกร ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด</p> <p>ข้อ 9 นายจ้างต้องมีลูกจ้างทำงานบนนั่งร้าน ในกรณีดังต่อไปนี้</p> <p>(1) นั่งร้านที่มีพื้นเส้น</p> <p>(2) นั่งร้านที่มีส่วนหนึ่งส่วนใดชำรุด หรืออยู่ในสภาพที่อาจก่อให้เกิดอันตราย</p> <p>(3) นั่งร้านที่อยู่ภายนอกอาคาร หรือส่วนอื่นที่อาจก่อให้เกิดอันตรายในขณะที่มีพายุฝน ผ่นตก หรือหิมะตกลง เว้นแต่เป็นการทำงานเพื่อให้เกิดความปลอดภัย หรือเพื่อการช่วยเหลือ หรือบรรเทาเหตุ โดยต้องคำนึงถึงความปลอดภัยของลูกจ้าง</p> <p>ข้อ 10 ในการทำงานบนนั่งร้านหลายชั้นพร้อมกัน นายจ้างต้องจัดให้มีมาตรการป้องกันวัสดุร่วงหล่นที่เหมาะสมกับสภาพงาน เพื่อให้ได้อันตรายต่อผู้ซึ่งทำงานอยู่ด้านล่าง</p> <p>ข้อ 11 นายจ้างต้องจัดให้มีการตรวจสอบนั่งร้านทุกครั้งก่อนการใช้งาน และทำรายงานผลการตรวจสอบไว้ด้วย และต้องมีสำเนาเอกสารดังกล่าวไว้ให้พนักงานตรวจสอบความปลอดภัยตรงเสมอได้</p> <p>ข้อ 12 ในการสร้าง ประกอบ ติดตั้ง ทดสอบ ตรวจสอบ ใช้ เคลื่อนย้าย และรื้อถอนค้ำยัน ให้น้ำข้อ 7 มาบังคับใช้โดยอนุโลม</p> <p>ข้อ 13 ในการสร้าง ประกอบ หรือ ติดตั้งค้ำยัน นายจ้างต้องจัดให้มีการคำนวณ ออกแบบ และควบคุมโดยวิศวกรดังต่อไปนี้</p> <p>(1) ค้ำยันที่ทำด้วยเหล็ก ต้องสามารถรับน้ำหนักบรรทุกที่ใช้งานได้ไม่น้อยกว่าสองเท่าของน้ำหนักบรรทุกที่ใช้งาน ในกรณีค้ำยันทำด้วยวัสดุอื่นที่ไม่ใช่เหล็ก ต้องสามารถรับน้ำหนักบรรทุกที่ใช้งานได้ไม่น้อยกว่าสี่เท่าของน้ำหนักบรรทุกที่ใช้งาน และต้องมีเอกสารแสดงกำลังวัสดุประกอบด้วย</p> <p>(2) ไม้ที่ใช้ทำค้ำยัน ต้องเป็นไม้เนื้อแข็ง หรือวัสดุทนทานที่ไม่เกิดความแข็งแรง ทนทาน และต้องมีหน่วยแรงดัดประลัย (ultimate bending stress) ไม่น้อยกว่า 300 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร และมีความปลอดภัยไม่น้อยกว่า 4</p> <p>(3) เหล็กที่ใช้ทำค้ำยัน ต้องเป็นเหล็กที่มีจุดคราก (yield point) ไม่น้อยกว่า 2,400 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร และมีความปลอดภัยไม่น้อยกว่า 2</p> <p>(4) ข้อต่อและจุดยึดต่างๆ ของค้ำยันต้องมั่นคงแข็งแรง</p> <p>(5) ในกรณีที่มีร่องรับค้ำยัน ต้องสามารถรับน้ำหนักบรรทุกที่ได้ไม่น้อยกว่าสองเท่าของน้ำหนักบรรทุกที่ใช้งาน</p> <p>(6) ค้ำยันต้องยึดโยงหรือตรึงกับพื้นดิน หรือส่วนต่อหลังสร้างให้มั่นคงแข็งแรง</p> <p>ข้อ 14 นายจ้างต้องจัดให้มีการตรวจสอบส่วนประกอบของค้ำยัน และที่รองรับค้ำยันทุกครั้งก่อนการใช้งาน และระหว่างใช้งาน หากพบว่าไม่มั่นคงแข็งแรงและปลอดภัย ให้นายจ้างดำเนินการซ่อมแซม หรือปรับปรุงส่วนประกอบของค้ำยัน และที่รองรับค้ำยันให้มั่นคงแข็งแรงและปลอดภัยอยู่เสมอ</p>			

ตารางที่ 3.3-1 การพบหน่วยงานปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)					
ข้อมูลหมายเหตุ	ข้อกฎหมาย	สาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับโครงการ	การปฏิบัติตามกฎหมาย	รายละเอียดการดำเนินการของโครงการ	เอกสารอ้างอิงภาพประกอบ
1.8 พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ.2554 (ต่อ)		<p>ข้อ 11 นายจ้างต้องให้ลูกจ้างทำงานในที่มีสุขอนามัย หรือพื้นที่เปิดโล่ง ในกรณีที่มิใช่พายุ ฝนตก หรือฟ้าคะนอง เว้นแต่มีเหตุจำเป็นที่จะต้องใช้ลูกจ้างทำงานเพื่อให้เกิดความปลอดภัย หรือบรรเทาเหตุอันตรายที่เกิดขึ้น โดยต้องจัดให้มีมาตรการเพื่อความปลอดภัยของลูกจ้าง</p> <p>ข้อ 12 ในกรณีที่ลูกจ้างต้องใช้บันไดชนิดเคลื่อนย้ายได้ เพื่อทำงานในที่สูง นายจ้างต้องดูแลการตั้งบันไดให้ระยะระหว่างฐานบันไดถึงผนังหรือกำแพงต้องมั่นคงพอรับน้ำหนักจากฐานจุดพาด มีอัตราส่วนหนึ่งต่อสี่ หรือมีมุมบันไดที่ตรงข้ามผนังตั้งชิดกับเสา</p> <p>บันไดตามราวหนึ่งจะต้องมีโครงสร้างที่มั่นคง แข็งแรง และปลอดภัยต่อการใช้งาน มีความกว้างของบันไดไม่น้อยกว่าสามสิบเซนติเมตร ทั้งนี้ บันไดต้องมั่นคงพอรับน้ำหนักได้หรือลื่นยึดเกาะป้องกันการลื่นไถลของบันไดได้</p> <p>ข้อ 13 ในกรณีที่ลูกจ้างต้องใช้บันไดชนิดติดตัวกับที่ที่มีความสูงเกินหกเมตรขึ้นไป เพื่อทำงานในที่สูง นายจ้างต้องดูแลบันไดชนิดติดตัวกับที่ให้มีโครงสร้างที่มั่นคง แข็งแรง และปลอดภัยต่อการใช้งาน และต้องจัดทำกรงบันไดเพื่อป้องกันการพลัดตกของลูกจ้าง</p> <p>ข้อ 14 ในกรณีที่ลูกจ้างต้องใช้พ้ายหรือม้ายืนเพื่อทำงานในที่สูง นายจ้างต้องดูแลให้พ้ายหรือม้ายืนนั้นมีโครงสร้างที่มั่นคง แข็งแรง และปลอดภัยต่อการใช้งาน และมีพื้นที่สำหรับยืนทำงานอย่างเพียงพอ</p> <p>ข้อ 15 ในกรณีที่มีการทำงานบนที่สูงเช่นที่ทำงานบนลิ้นชักหรือเสา แต่ไม่เก็บสายลือสจากแนวราบ และมีความสูงของพ้ายระดับที่เอียงนั้นตั้งเด่นสองเมตรขึ้นไป นายจ้างต้องจัดให้มีรั้วรั้วที่เหมาะสมกับสภาพของการทำงาน หรือเช่นที่ติดรั้วกับและเชือกนิรภัยหรือสายช่วยชีวิตหรืออุปกรณ์ หรือมาตรการป้องกันการพลัดตกอื่นใดที่เหมาะสมกับสภาพการทำงาน</p> <p>ในกรณีที่มีการทำงานบนที่สูงเช่นที่ทำงานบนลิ้นชักจากแนวราบ และมีความสูงของพ้ายระดับที่เอียงนั้นตั้งเด่นสองเมตรขึ้นไป นายจ้างต้องจัดให้มีรั้วรั้วที่เหมาะสมกับสภาพของการทำงาน หรือมาตรการป้องกันการพลัดตกอื่นใดที่เหมาะสมกับสภาพการทำงาน และเช่นที่ติดรั้วและเชือกนิรภัยหรือสายช่วยชีวิตหรืออุปกรณ์</p> <p>หมวด 3 การป้องกันอันตรายจากสภาวะดิน ดกหล่น และพายุ</p> <p>ข้อ 16 ในกรณีที่มีการลำเลียงวัสดุสิ่งของขึ้นหรือลงจากที่สูง หรือลำเลียงวัสดุสิ่งของบนที่สูง นายจ้างต้องจัดให้มีรางปล่อง เครื่องจักร หรืออุปกรณ์ที่เหมาะสมในการลำเลียง เพื่อป้องกันอันตรายจากวัสดุสิ่งของสารพัดชนิดหรือตกลง</p> <p>ข้อ 17 นายจ้างต้องกำหนดเขตอันตรายในบริเวณพื้นที่ที่อาจมีการกระเด็น ตกหล่น หรือพังทลายของวัสดุสิ่งของ และติดป้ายเตือนอันตรายบริเวณพื้นที่ดังกล่าว พร้อมทั้งจัดให้มีมาตรการควบคุมดูแลเพื่อให้เกิดความปลอดภัยกับงานที่มากกว่างานแล้วเสร็จ</p> <p>ข้อ 18 ในกรณีที่วัสดุสิ่งของอยู่บนที่สูงหรือจากกระเด็น ตกหล่น หรือพังทลายลงมาได้ นายจ้างต้องจัดทำขอบกันของตกหรือมาตรการป้องกันอื่นใดที่เหมาะสม กับสภาพของการทำงาน</p> <p>ข้อ 19 ในกรณีที่นายจ้างให้ลูกจ้างทำงานบริเวณใกล้เคียงหรือทำงานในสถานที่ที่อาจมีการกระเด็น ตกหล่น หรือพังทลายของวัสดุสิ่งของ นายจ้างต้องจัดให้มีมาตรการควบคุมดูแลเพื่อให้เกิดความปลอดภัยกับลูกจ้างตลอดระยะเวลาการทำงาน</p> <p>ข้อ 20 ในบริเวณที่เก็บหรือกองวัสดุสิ่งของที่อาจทำให้เกิดอันตรายจากการตกหล่น หักพังกัน หรือใช้วิธีการอื่นใด เพื่อป้องกันอันตรายจากการตกหล่นหรือพังทลายของวัสดุสิ่งของที่จะทำการเคลื่อนย้ายขึ้นด้วย</p> <p>ข้อ 21 ในกรณีที่นายจ้างให้ลูกจ้างทำงานในท่อ ช่อง โหลรง บ่อ หรือสถานที่อื่นใด ที่อาจเกิดการพังทลายได้ ให้นายจ้างจัดทำกันผนังกัน ค้ำยัน หรือใช้วิธีการอื่นใดที่สามารถป้องกันอันตรายจากการพังทลายที่อาจเกิดขึ้นนั้นได้</p>			

ตารางที่ 3.3-1 การทบทวนการปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)				
ข้อมูลหมายเหตุ	สาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับโครงการ	การปฏิบัติตามกฎหมาย	รายละเอียดการดำเนินการของโครงการ	เอกสารอ้างอิง/ภาพประกอบ
1.8 พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ.2554 (ต่อ)	<p>กฎหมายอาชีวอนามัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ.2554 (ต่อ)</p> <p>หมวด 1 เครื่องจักร</p> <p>ข้อ 6 นายจ้างต้องดูแลให้ลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักรปฏิบัติตามต่อไปนี้</p> <p>(1) สวมใส่เครื่องคุ้มครองให้เรียบร้อยรัดกุม</p> <p>(2) ไม่สวมใส่เครื่องประดับที่อาจเกี่ยวโยงกับสิ่งที่ไม่ได้</p> <p>(3) รวมนวมที่ปล่อยยาวเกินความยาวหรือทำอย่างใดให้อยู่ในลักษณะที่ปลอดภัย</p> <p>ข้อ 7 ในบริเวณที่มีการติดตั้ง การซ่อมแซม หรือการตรวจสอบเครื่องจักร หรือเครื่องป้องกันอันตรายจากเครื่องจักร นายจ้างต้องชี้แจงแสดงการดำเนินการดังกล่าว โดยใช้เครื่องหมายหรือข้อความที่เข้าใจง่าย และเห็นได้ชัดเจน รวมทั้งจัดให้มีระบบ วิธีการ หรืออุปกรณ์ป้องกันมิให้เครื่องจักรนั้นทำงาน และให้แนวป้าย หรือแสดงเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ห้ามเปิดสวิตช์ไว้ที่สวิตช์ของเครื่องจักรด้วย</p> <p>ข้อ 8 ในการประกอบ การติดตั้ง การทดสอบ การใช้ การซ่อมแซม การบำรุงรักษา การตรวจสอบ การรื้อถอน หรือการเคลื่อนย้ายเครื่องจักร รถยก ลิฟต์ เครื่องจักรสำหรับใช้ในการยกคนขึ้นทำงานบนที่สูง นายจ้างต้องปฏิบัติตามรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานของผู้ผลิตกำหนดไว้ หากไม่มีรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานดังกล่าว นายจ้างต้องดำเนินการให้วิศวกรเป็นผู้จัดทำรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานเป็นหนังสือ และต้องมีสำเนาเอกสารดังกล่าวไว้ให้พนักงานตรวจสอบความปลอดภัย</p> <p>รายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานตามวรรคหนึ่ง ต้องเป็นภาษาไทย หรือภาษาอื่นที่ลูกจ้างสามารถศึกษาและปฏิบัติตามได้อย่างปลอดภัยในการทำงานได้</p> <p>ในกรณีที่มีการเคลื่อนย้ายเครื่องจักรที่มีน้ำหนักตั้งแต่ 1 ตันขึ้นไป ที่อาจก่อให้เกิดอันตราย โดยสภาพของเครื่องจักร นายจ้างต้องจัดให้แผนป้องกันอันตรายจากการเคลื่อนย้ายดังกล่าว และปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด</p> <p>ข้อ 9 นายจ้างต้องดูแลให้ลูกจ้างซึ่งทำงานกับเครื่องจักรตรวจสอบเครื่องจักรนั้นให้อยู่ในสภาพใช้งานได้และปลอดภัยก่อนการใช้งาน โดยเครื่องจักรดังต่อไปนี้ นายจ้างต้องจัดให้มีการตรวจสอบประจำปี</p> <p>(1) เครื่องจักรที่ใช้ในงานยกและขนย้าย ได้แก่ รถยก ระบบสายพานลำเลียง</p> <p>(2) เครื่องจักรที่ใช้ในงานดินและงานถนน ได้แก่ รถแทรกเตอร์ รถตัก เครื่องจักรกลสำหรับงานขุด รถขุด รถขุดถมดิน (scraper) รถเกรด (grader) รถไถสฟัลต์ค้อนกรีด (asphaltic concrete paver) รถบ่มยาง (bitumen distributor หรือ sprayer)</p> <p>(3) เครื่องจักรที่ใช้ในงานคอนกรีต ได้แก่ เครื่องผสมคอนกรีต (concrete mixer) เครื่องสั่นคอนกรีต (concrete vibrator) เครื่องปั๊มคอนกรีต (concrete pumping machine) เครื่องอัดคอนกรีต (shotcrete machine) เครื่องพ่นปูนทราย (mortar sprayer) รถคอนกรีตผสมเสร็จ (transit-mixer truck)</p> <p>(4) เครื่องจักรที่ใช้ในงานฐานราก ได้แก่ เครื่องตอกเสาเข็ม เครื่องจักรที่ใช้สำหรับงานเจาะเสาเข็มและกำแพงพืดเครื่องอัดน้ำปูน (cement grouting machine) เครื่องทำเสาเข็มดินผสมซีเมนต์ (soil cement column machine)</p> <p>(5) เครื่องจักรที่ใช้ในงานขุด งานเจาะ หรืองานขุดเจาะอุโมงค์ ได้แก่ เครื่องอัดลม (air compressor) เครื่องเจาะหิน (drilling rock machine) เครื่องเจาะอุโมงค์ (tunnel boring machine) เครื่องดันท่อ (pipe jacking machine) แบ็กโฮ (backhoe) แกร็กโฮ (dragline) รถตักหน้า-ขุดหลัง (front-end loader)</p> <p>(6) เครื่องจักรที่ใช้ในงานรื้อถอนทำลาย ได้แก่ เครื่องสับตี (jack hammer) ค้อนมือตีเบรกเกอร์ (concrete breaker) เครื่องตัดทำลายโครงสร้าง (demolition shears)</p> <p>(7) เครื่องจักรอื่นที่อาจก่อให้เกิดอันตรายจากการใช้งานตามข้อนี้ที่อธิบดีประกาศกำหนด</p> <p>การตรวจสอบตามวรรคหนึ่ง ต้องมีสำเนาเอกสารการตรวจสอบไว้ให้พนักงานตรวจสอบความปลอดภัยตรวจสอบได้</p>			

ตารางที่ 3.3-1 การพบพบหน่วยงานปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)				
ข้อมูลหมายเหตุ	สาระสำคัญที่เกี่ยวข้อง กับโครงการ	การปฏิบัติตามกฎหมาย	รายละเอียดการดำเนินการของโครงการ	เอกสารอ้างอิงภาพประกอบ
1.8 พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ.2554 (ต่อ)	<p>ข้อ 10 นายจ้างต้องไม่ใช้หรือยอมให้ลูกจ้างใช้เครื่องจักรทำงานเกินกำหนด หรือขีดความสามารถที่กำหนดไว้ในรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานตามข้อ 8</p> <p>ข้อ 11 ในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องปั๊มโลหะ เครื่องขัด เครื่องกัด เครื่องตัด เครื่องเลึง เครื่องเจีย เครื่องเจาะ เครื่องพับ เครื่องม้วน หรือเครื่องจักรอื่นที่อาจก่อให้เกิดอันตรายจากการใช้งานโดยสภาพตามที่อธิบดีประกาศกำหนด นายจ้างต้องจัดให้ข้อความเกี่ยวกับวิธีการทำงานกับเครื่องจักรนั้นติดไว้บริเวณที่ลูกจ้างทำงาน</p> <p>ข้อ 12 นายจ้างต้องจัดให้มีการบำรุงรักษาของเครื่องจักรที่อาจก่อให้เกิดอันตรายจากการใช้งานซึ่งสูญเสียอย่างกะทันหันได้แก่ เครื่องจักรประเภทเครื่องบด เครื่องโม่ เครื่องตบดน้ำแข็ง เครื่องเลื่อยสายพาน เครื่องเลื่อยวงเดือน เลื่อยยนต์ หรือเครื่องจักรอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด โดยอย่างน้อยต้องประกอบด้วยการป้องกันอันตราย การประเมินความเสี่ยง และแผนบริหารจัดการความเสี่ยง</p> <p>ข้อ 13 ในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องปั๊มโลหะ เครื่องเชื่อมไฟฟ้า เครื่องเชื่อมก๊าซ หรือเครื่องจักรชนิดอื่นที่อาจก่อให้เกิดอันตรายจากการใช้งานโดยสภาพ นายจ้างต้องใช้ลูกจ้างซึ่งผ่านการอบรมเกี่ยวกับขั้นตอนและวิธีการทำงานที่ปลอดภัยไม่เป็นการทำงานของเครื่องจักร การป้องกันอันตรายจากเครื่องจักรรายละเอียดเกี่ยวกับโครงสร้างอุปกรณ์ การตรวจสอบและบำรุงรักษาอุปกรณ์ของเครื่องจักรนั้น โดยวิธีการซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักรแต่ละประเภท ตามหลักสูตรหรือวิธีปฏิบัติที่กำหนด</p> <p>ข้อ 14 นายจ้างต้องดูแลให้พื้นที่บริเวณรอบเครื่องจักรมีความปลอดภัยจากความร้อน แสงสว่าง เสียง ฝุ่น พุ่มโลหะ สารเคมีอันตราย หรือสิ่งกีดขวาง ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อลูกจ้างหรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้อง</p> <p>ข้อ 15 นายจ้างต้องจัดให้มีวิธีการดำเนินการป้องกันมิให้ลูกจ้างได้รับอันตรายจากการทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักรดังต่อไปนี้</p> <p>(1) เครื่องจักรที่ใช้พลังงานไฟฟ้า ต้องมีระบบหรือวิธีการป้องกันกระแสไฟฟ้ารั่วเข้าตัว ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องกับเครื่องจักรและต้องต่อสายดิน ทั้งนี้ การติดตั้งระบบป้องกันกระแสไฟฟ้ารั่วให้เป็นไปตามมาตรฐานของสมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์</p> <p>(2) เครื่องจักรที่ใช้พลังงานไฟฟ้า สายไฟฟ้าที่ต่อเข้าเครื่องจักรต้องเดินมาจากที่สูง กรณีเดินสายไฟฟ้าบนพื้นดินหรือฝังดินต้องให้อยู่ระยะห่างจากพื้นฟ้าที่ต่ำที่ต่ำไม่ถึงแรงและปลอดภัย</p> <p>(3) เครื่องจักรชนิดอัตโนมัติต้องมีเครื่องหนายปิด-เปิด ที่สวิตช์อัตโนมัติตามหลักสากล และไม่มีเครื่องป้องกันไม่ให้สิ่งสิ่งใดกระทบเสววิตช์อันเป็นเหตุให้เครื่องจักรทำงาน</p> <p>(4) เครื่องจักรที่มีการถ่ายทอดพลังงานโดยใช้เฟลา สายพาน รอก เครื่องอุปกรณ์ล้อคั่นกำลัง ต้องมีตะแกรงหรือที่ครอบปิดคลุมส่วนที่หมุนได้และส่วนล่างใกล้ให้มีติดขัด ถ้าส่วนที่หมุนได้หรือส่วนล่างใกล้สูงกว่า 2 เมตร ต้องมีรั้วหรือตะแกรงสูงไม่น้อยกว่า 2 เมตร ถ้าเครื่องมือได้บุคคลเข้าไปได้โดยขณะเครื่องจักรกำลังทำงาน สำหรับสายพานเชวลมอเตอร์หรือสายพานโซ่ นายจ้างต้องจัดให้มีเครื่องป้องกันอันตรายจากเครื่องจักรนั้น</p> <p>(5) เครื่องจักรที่มีใบเลื่อยวงเดือนหรือใบเลื่อยสายพาน ต้องจัดให้เครื่องป้องกันอันตรายจากใบเลื่อยของเครื่องจักรนั้น</p> <p>(6) เครื่องจักรที่ใช้เป็นเครื่องลับ ฝน หรือแต่งผิวโลหะแล้วก่อให้เกิดประกายไฟในขณะทำงาน ต้องมีเครื่องปิดบังประกายไฟหรือเครื่องดูดไขโลหะไว้ขณะใช้งานและต้องจัดให้อยู่ห่างจากวัตถุเชื้อเพลิง</p> <p>(7) เครื่องจักรที่ใช้ในการขึ้นรูปพลาสติกหรือวัสดุอื่นโดยลักษณะฉีด เป่า หรือวิธีการอื่น ต้องมีเครื่องป้องกันอันตรายจากเครื่องจักรนั้น</p> <p>ข้อ 16 นายจ้างต้องบำรุงรักษาและดูแลเครื่องป้องกันอันตรายจากเครื่องจักรให้อยู่ในสภาพที่สมารถป้องกันอันตรายได้</p> <p>ข้อ 17 นายจ้าง ต้องจัดให้ทางเดินเข้าออกจากพื้นที่สำหรับปฏิบัติงานเกี่ยวกับเครื่องจักรมีความกว้างไม่น้อยกว่า 80 เซนติเมตร</p> <p>ข้อ 18 นายจ้างต้องจัดที่รั้ว คอกกัน หรือเส้นแสดงเขตอันตราย ณ บริเวณที่ตั้งของเครื่องจักรให้ลูกจ้างเห็นได้ชัดเจนและต้องดูแลไม่ให้ลูกจ้างซึ่งไม่เกี่ยวข้องเข้าไปในบริเวณดังกล่าว</p>			

ตารางที่ 3.3-1 การพบพบการปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)				
ข้อมูลหมายเหตุ	สาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับโครงการ	การปฏิบัติตามกฎหมาย	รายละเอียดการดำเนินการของโครงการ	เอกสารอ้างอิงภาพประกอบ
1.8 พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ.2554 (ต่อ)	<p>ข้อ 19 นายจ้างต้องติดตั้งเครื่องป้องกันโรคจากหล่นบริเวณสายพานเข้าสู่สิ่งที่ไม่เกิดความปลอดภัยแก่ลูกจ้าง และต้องมีอุปกรณ์ฉุกเฉินที่สามารถหยุดการทำงานของสายพานได้ทันทีติดตั้งไว้ในตำแหน่งที่เหมาะสม พร้อมใช้งาน และทำให้สังเกตเห็น</p> <p>ส่วนที่ 3 เครื่องเชื่อมไฟฟ้าและเครื่องเชื่อมก๊าซ</p> <p>ข้อ 26 ก่อนใช้งานเครื่องเชื่อมไฟฟ้าและเครื่องเชื่อมก๊าซ นายจ้างต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) จัดให้มีเครื่องดับเพลิงแบบเคลื่อนย้ายได้ติดตั้งไว้ในบริเวณใกล้เคียที่สามารถนำมาใช้ได้ทันทีได้ทันที</p> <p>(2) จัดให้มีอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลให้ลูกจ้างสวมใส่</p> <p>(3) จัดบริเวณที่ปฏิบัติงานไม่ให้วัสดุที่ติดไฟง่ายวางอยู่</p> <p>(4) จัดให้มีฉากกันหรืออุปกรณ์ป้องกันอันตรายอื่นๆ ที่เหมาะสมเพื่อป้องกันอันตรายจากประกายไฟและแสงจ้า</p> <p>(5) จัดสถานที่ปฏิบัติงานให้มีแสงสว่างและการระบายอากาศอย่างเหมาะสม</p> <p>ข้อ 27 นายจ้างต้องควบคุมดูแลไม่ให้ลูกจ้างหรือผู้ที่ไม่เกี่ยวข้องเข้าไปในบริเวณที่มีการทำงานด้วยเครื่องเชื่อมไฟฟ้าหรือเครื่องเชื่อมก๊าซ</p> <p>ข้อ 28 นายจ้างต้องจัดให้มีการด้านความปลอดภัยและควบคุมดูแลให้ลูกจ้างปฏิบัติตามกฎระเบียบเคร่งครัด เมื่อใช้เครื่องเชื่อมไฟฟ้าหรือเครื่องเชื่อมก๊าซกับภาชนะบรรจุสารไวไฟ หรือในบริเวณที่อาจก่อให้เกิดอันตรายจากกากระเบิด เพลิงไหม้หรือไฟลามจากก๊าซนั้น หรือวัตถุไวไฟอื่น</p> <p>ข้อ 29 ในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องเชื่อมไฟฟ้า นายจ้างต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) จัดให้มีการใช้สายดินของวงจรเชื่อม หัวจับสายดินวงจรเชื่อม สายเชื่อม และหัวจับลวดเชื่อมตามขนาดและมาตรฐานที่กำหนดไว้ในรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานตามข้อ 8</p> <p>(2) จัดสายไฟฟ้าและสายดินให้ห่างจากการแตะของยานพาหนะ น้ำ หรือที่ชื้นแฉะ หากไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ต้องจัดให้มีอุปกรณ์เพื่อป้องกันความเสียหาย และไม่ให้ติดอันตรายจากอุปกรณ์ดังกล่าว</p> <p>ความไม่ระมัดระวังมีได้มาน่าใช้บังคับแก่การทำงานเกี่ยวกับเครื่องเชื่อมไฟฟ้าที่ต้องปฏิบัติงานได้น่า</p> <p>ข้อ 30 ในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องเชื่อมก๊าซ นายจ้างต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) ติดตั้งและตรวจสอบอุปกรณ์ควบคุมความดัน และมาตรวัดความดันที่เหมาะสมถูกต้องกับชนิดของก๊าซตามที่กำหนดไว้ในรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานตามข้อ 8</p> <p>(2) ตรวจสอบการรั่วไหล การหลุดหลวม การสึกหรอของอุปกรณ์ หรือสภาพที่ไม่ปลอดภัยทุกครั้งที่ก่อนการใช้งาน หากพบว่าไม่ปลอดภัยต้องทำการแก้ไข</p> <p>(3) จัดทำเครื่องหมาย สี หรือสัญลักษณ์ที่ท่สังเกตเห็นง่าย หัวเชื่อม หรือหัวตัดให้เป็นแบบ และชนิดเดียวกัน</p> <p>ข้อ 31 นายจ้างต้องจัดให้มีอุปกรณ์กันเปลวไฟย้อนกลับติดไว้ระหว่างหัวเชื่อม หัวตัด หรือหัวมันกับถังบรรจุก๊าซออกซิเจนและถังบรรจุก๊าซไวไฟผสมใช้งาน</p> <p>ในการต่อถังบรรจุก๊าซไวไฟหลายถังเข้าด้วยกัน นายจ้างต้องจัดให้มีอุปกรณ์กันเปลวไฟย้อนกลับติดไว้ระหว่างท่อร่วมกับอุปกรณ์ควบคุมความดัน</p> <p>ข้อ 32 นายจ้างต้องจัดให้มีการด้านความปลอดภัยเกี่ยวกับถังบรรจุก๊าซ ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) จัดให้มีการยึดป้องกันแก๊สรั่ว เช่น คล้องโซ่</p> <p>(2) มีอุปกรณ์ป้องกันภาั่ว เช่น โกร่งกันบั้ง หรือฝาครอบบวาล์วปิดขณะไม่ได้ใช้ก๊าซ</p> <p>(3) ป้องกันมิให้ส่งเกิดการสั่นสะเทือนอันอาจก่อให้เกิดอันตรายได้</p> <p>(4) การจัดเก็บถังบรรจุก๊าซให้เป็นไปตามกฎกระทรวงว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานในการบริหารจัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับการป้องกันและระงับอัคคีภัย</p> <p>ข้อ 33 นายจ้างต้องให้ถังบรรจุก๊าซที่มีการติดฉลากอุปกรณ์นิรภัยแบบระบบระบายตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม รวมทั้งดูแลให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งานได้อย่างปลอดภัย</p>			

ตารางที่ 3.3-1 การพบพบงานการปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)				
ข้อมูลหมายเหตุ	สาระสำคัญที่เกี่ยวข้อง กับโครงการ	การปฏิบัติตามกฎหมาย	รายละเอียดการดำเนินการของโครงการ	เอกสารอ้างอิงภาพประกอบ
1.8 พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ.2554 (ต่อ)	<p>(5) จัดให้มีอุปกรณ์ตัดระบบการทำงานเมื่อมีการใช้งานเกินที่ผู้ผลิตกำหนด และต้องตรวจสอบให้อุปกรณ์ดังกล่าวอยู่ในสภาพที่สามารถทำงานได้ตามเวลา</p> <p>ข้อ 50 นายจ้างต้องไม่ดัดแปลงหรือกระทำกับเครื่องจักรสำหรับการใช้ใ้การยกคนขึ้นทำงานบนที่สูงซึ่งมีผลทำให้ความปลอดภัยในการทำงานลดลง</p> <p>ข้อ 51 นายจ้างต้องควบคุมดูแลบริเวณที่มีการเดินประจุไฟฟ้าแบบเคลื่อนที่หรือเครื่องจักรที่ใช้ในการยกคนขึ้นทำงานบนที่สูงที่ใช้ไฟฟ้าให้อยู่ห่างจากบริเวณที่ลูกจ้างได้ขยับขี้ออกด้วย และจัดให้มีมาตรการเกี่ยวกับภาวะบาดเจ็บของขาเพื่อป้องกันการสะสมของโรค และอะไหล่ของไฮดรอลิกจากอุปกรณ์ไฟฟ้า</p> <p>ข้อ 52 ในการทำงานบนเครื่องจักรสำหรับใช้ในการยกคนขึ้นทำงานบนที่สูงที่มีการเคลื่อนย้ายเครื่องจักรนั้นไปตามแนวระนาบ นายจ้างต้องจัดให้พื้นที่ที่เป็นเส้นทางเคลื่อนย้ายมีความแข็งแรง ราบเรียบ ไม่ต่างระดับ และปรับระดับของเครื่องจักรดังกล่าวให้อยู่ในตำแหน่งที่ผู้ผลิตกำหนดหรือในตำแหน่งที่ปลอดภัย</p> <p>ข้อ 53 นายจ้างต้องจัดให้มีการอบรมลูกจ้างเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามรายละเอียดคุณลักษณะ และคู่มือการใช้งานเครื่องจักรสำหรับใช้ในการยกคนขึ้นทำงานบนที่สูงเพื่อความปลอดภัยในการทำงาน</p> <p>ข้อ 54 ในการใช้เครื่องจักรสำหรับใช้ในการยกคนขึ้นทำงานบนที่สูงแบบแขน นายจ้างต้องปฏิบัติตาม ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) จัดให้มีการทดสอบชิ้นส่วนและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องภายหลังการติดตั้ง และต้องมีสำเนาเอกสารการทดสอบไว้ให้พนักงานตรวจสอบความปลอดภัยด้วย</p> <p>(2) ต้องใช้วัสดุสิ่งที่มีค่าความปลอดภัยไม่น้อยกว่า 10 และไม่เป็นวัสดุสิ่งที่มีลักษณะตามข้อ 86</p> <p>หมวด 2 บันล้น</p> <p>ข้อ 56 ในการประกอบ การติดตั้ง การตรวจสอบ การใช้ การซ่อมแซม การบำรุงรักษา การตรวจสอบ การรื้อถอนบันล้นหรืออุปกรณ์อื่นของบันล้น นายจ้างต้องปฏิบัติตามรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานของผู้ผลิตกำหนดไว้ หากไม่มีรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานดังกล่าว นายจ้างต้องดำเนินการให้วิศวกรเป็นผู้จัดทำรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานเป็นหนังสือ และต้องส่งสำเนาเอกสารดังกล่าวไว้ให้พนักงานตรวจสอบความปลอดภัย</p> <p>รายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานตามวรรคหนึ่งต้องเป็นภาษาไทย หรือภาษาอื่นที่ลูกจ้างสามารถศึกษาและปฏิบัติตามได้อย่างปลอดภัยในการทำงานได้</p> <p>ข้อ 57 นายจ้างต้องจัดให้มีการทดสอบการติดตั้งบันล้นเมื่อติดตั้งเสร็จตามรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานตามข้อ 56 ตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด และต้องมีสำเนาเอกสารการทดสอบไว้ให้พนักงานตรวจสอบความปลอดภัย</p> <p>ในกรณีที่มีการหยุดใช้งานบันล้นตั้งแต่หกเดือนขึ้นไป ก่อนนำบันล้นมาใช้งานใหม่ นายจ้างต้องดำเนินการตามวรรคหนึ่งด้วย</p> <p>ข้อ 58 นายจ้างต้องจัดให้มีการทดสอบส่วนประกอบและอุปกรณ์ของบันล้นอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ตามประเภทและลักษณะของงาน ตามที่กำหนดไว้ในรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานตามข้อ 56 ตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด และต้องมีสำเนาเอกสารการทดสอบไว้ให้พนักงานตรวจสอบความปลอดภัย</p> <p>ข้อ 59 ในการทำงานเกี่ยวกับบันล้น นายจ้างต้องปฏิบัติตาม ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) ควบคุมให้วัสดุสิ่งเหลืออยู่ในมวลวัสดุสิ่งไม่ย่อยกว่าสองรอบตลอดเวลาที่บันล้นทำงาน</p> <p>(2) จัดให้มีชุดล็อกป้องกันวัสดุสิ่งเหลือของบันล้นและทำการตรวจสอบให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้อย่างปลอดภัย</p> <p>(3) จัดให้มีที่ครอบปิดหรือกันส่วนที่หมุนรอบตัวเอง ส่วนที่เคลื่อนไม่ได้ หรือส่วนที่อาจเป็นอันตรายของบันล้น และให้ส่วนที่เคลื่อนที่ของบันล้นหรือส่วนที่หมุนได้ของบันล้นอยู่ห่างจากสิ่งก่อสร้างหรือวัตถุในระยะที่ปลอดภัย</p> <p>(4) จัดให้ลูกจ้างสวมใส่เข็มขัดนิรภัยและสายชะเชิ่วตลอดเวลาที่ทำงานบนแขนบันล้นหรือชุดสะพาน</p> <p>(5) จัดให้มีพื้นที่ขึ้นดักนั้น ลากันตก และแผนกติดกระดับพื้น สำหรับเป็นบันล้นชนิดที่ต้องมีการจัดพื้นที่และทางเดิน</p> <p>(6) จัดให้มีเครื่องดับเพลิงที่เหมาะสมและพร้อมใช้งานไว้ที่ห้องบังคับบันล้นหรือตำแหน่งที่สามารถใช้งานได้สะดวก</p>			

ตารางที่ 3.3-1 การพบพบรายงานการปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)			
ข้อมูลหมายเหตุ	สาระสำคัญที่เกี่ยวข้อง กับโครงการ	การปฏิบัติตามกฎหมาย	รายละเอียดการดำเนินการของโครงการ เอกสารอ้างอิง/ภาพประกอบ
1.8 พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ.2554 (ต่อ)	<p>(2) ในกรณีที่ต้องย้ายไปยังชนิดเครื่องใช้ที่ไม่ปลอดภัยและไม่ปลอดภัยระหว่างสายไฟฟ้าหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีแรงดันไฟฟ้า กับส่วนหนึ่งส่วนใดของบัสบาร์ ดังต่อไปนี้</p> <p>(ก) สายไฟฟ้าหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีแรงดันไฟฟ้าไม่เกิน 69 กิโลโวลต์ ต้องห่างไม่น้อยกว่า 1.3 เมตร</p> <p>(ข) สายไฟฟ้าหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีแรงดันไฟฟ้าเกิน 69 กิโลโวลต์แต่ไม่เกิน 230 กิโลโวลต์ ต้องห่างไม่น้อยกว่า 3 เมตร</p> <p>(ค) สายไฟฟ้าหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีแรงดันไฟฟ้าเกิน 230 กิโลโวลต์แต่ไม่เกิน 500 กิโลโวลต์ ต้องห่างไม่น้อยกว่า 5 เมตร</p> <p>ในกรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติตาม (1) และ (2) ได้ นายจ้างต้องจัดให้มีการความปลอดภัยที่เพียงพอและได้รับการอนุญาตจากไฟฟ้าประจำท้องถิ่นที่ได้รับอนุญาตของสายไฟฟ้านั้น ก่อนการดำเนินการ</p> <p>ข้อ 69 ในกรณีที่มีการติดตั้งหรือใช้บัสบาร์สายส่งลิ้นโทรคมนาคมที่อาจมีกระแสไฟฟ้าผ่านย่นำ นายจ้างต้องต่อสายดินกับบัสบาร์หรือวัสดุที่จะยกเพื่อประจุไฟฟ้าให้ลงดิน ทั้งนี้ การต่อลงดินให้เป็นไปตามมาตรฐานการติดตั้งทางไฟฟ้าสำหรับประเทศไทย ที่กำหนดโดยสมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์</p> <p>ข้อ 70 นายจ้างต้องปฏิบัติตามวิธีการทำงานเกี่ยวกับบัสบาร์บริเวณที่ติดตั้งสายหรือสายอื่นที่ติดตั้งเข้าไปได้ โดยอย่างน้อยต้องมีรายละเอียดเกี่ยวกับการใช้งาน การบำรุงรักษา และการใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล</p> <p>ข้อ 71 ในกรณีที่ผู้บังคับบัสบาร์ไม่สามารถมองเห็นจุดที่ทำการยกลิ้นของหรือเคลื่อนย้ายวัสดุ นายจ้างต้องจัดให้ผู้ให้สัญญาณแก่ผู้บังคับบัสบาร์ตลอดระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน</p> <p>ข้อ 72 นายจ้างต้องจัดให้ลูกจ้างซึ่งเป็นผู้บังคับบัสบาร์ ผู้ให้สัญญาณผู้บังคับบัสบาร์ ผู้ถือป้ายหรือผู้ควบคุมการใช้บัสบาร์ผ่านการอบรมเกี่ยวกับข้อเตือนและวิธีการทำงานที่ปลอดภัยในการทำงานของบัสบาร์ การป้องกันอันตรายจากบัสบาร์ รายละเอียดเกี่ยวกับโครงสร้างอุปกรณ์ การตรวจสอบและบำรุงรักษาอุปกรณ์ของบัสบาร์ รวมทั้งการฝึกอบรมทบทวนการทำงานเกี่ยวกับบัสบาร์แต่ละประเภท โดยวิทยากรซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับบัสบาร์แต่ละประเภท ตามหลักสูตรที่อธิบดีประกาศกำหนด</p> <p>ส่วนที่ 2 บัสบาร์ที่มีอัตราและบัสบาร์สูง</p> <p>ข้อ 73 บัสบาร์เหนือศีรษะหรือบัสบาร์สูงที่เคลื่อนที่บนราง นายจ้างต้องจัดให้มีวัสดุขจัดขยะการทำงานของบัสบาร์ด้วยอัดเม็ด และให้มีคนหรือกั้นกระแทกที่ปลายทั้งสองข้างของราง</p> <p>ข้อ 74 นายจ้างต้องควบคุมดูแลให้มีสิ่งกีดขวางการเคลื่อนของบัสบาร์</p> <p>ข้อ 75 ในกรณีที่นายจ้างให้ลูกจ้างขึ้นไปทำงานบนบัสบาร์หรืออุปกรณ์อื่นของบัสบาร์ที่มีความสูงเกิน 2 เมตร นายจ้างต้องจัดให้มีบันไดพร้อมราวจับและโครงสร้างในการบริหาร จัดการและดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ในสถานที่ที่มีอันตรายจากการตกจากที่สูงและที่ลาดชันจากวัสดุกระเด็น ตกหล่น และพังทลายและจากการตกลงไปในลักษณะกึ่งหรือรองรับวัสดุ</p> <p>ส่วนที่ 3 บัสบาร์สูง</p> <p>ข้อ 76 ในกรณีที่ลูกจ้างปฏิบัติงานบนแท่นบัสบาร์ นายจ้างต้องจัดให้มีการป้องกันการป้องกันการลื่นตกของลูกจ้าง และให้ลูกจ้างสวมใส่เข็มขัดนิรภัยและสายช่วยชีวิตตลอดเวลาที่ลูกจ้างทำงาน</p> <p>ข้อ 77 บัสบาร์ที่มีรางล้อเลื่อนที่อยู่บนแท่นบัสบาร์ นายจ้างต้องจัดให้มีวัสดุขจัดขยะการทำงานของบัสบาร์โดยอัตโนมัติ และให้มีคนหรือกั้นกระแทกที่ปลายทั้งสองข้างของราง</p> <p>ข้อ 78 บัสบาร์ที่มีแท่นเลื่อนที่ขยับได้ นายจ้างต้องจัดให้มีวัสดุควบคุมองศาการทำงานของแท่นบัสบาร์ ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในรายละเอียดคุณลักษณะและผู้ถือการใช้งานตามข้อ 56</p>		

ตารางที่ 3.3-1 การพบหน่วยงานปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)					
ข้อมูลหมายเหตุ	สาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับโครงการ	การปฏิบัติตามกฎหมาย	รายละเอียดการดำเนินการของโครงการ	เอกสารอ้างอิง/ภาพประกอบ	
1.8 พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ.2554 (ต่อ)	<p>ข้อ 92 นายจ้างต้องไม่ใช้ตะขอที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) มีการปิดตัวของขอ</p> <p>(2) มีการถ่วงของปากตะขอเกินร้อยละ 5</p> <p>(3) มีการสึกหรอที่ห้อยตะขอเกินร้อยละ 10</p> <p>(4) มีการแตกหรือร้าวส่วนหนึ่งส่วนใดของตะขอ</p> <p>(5) มีการเสียนูปรหรหรือสึกหรอของท่วงตะขอ</p> <p>หมวด 4 การคุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล</p> <p>ข้อ 119 นายจ้างต้องจัดสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบการให้อยู่ในลักษณะที่ไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพและความปลอดภัยของลูกจ้าง หากนายจ้างไม่สามารถดำเนินการป้องกันหรือแก้ไขเพื่อไม่ให้เกิดอันตรายได้ นายจ้างต้องจัดหาอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยที่สามารถป้องกันอันตรายนั้นให้ลูกจ้างสวมใส่</p> <p>ข้อ 120 นายจ้างต้องจัดให้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลที่ได้มาตรฐานตามประเภทและชนิดของงานดังต่อไปนี้</p> <p>(1) งานเชื่อมหรือตัดชิ้นงานด้วยไฟฟ้า ก๊าซ หรือพลังงานอื่น ให้สวมถุงมือหนังหรือถุงมือผ้า กระบังหน้าลดแสงหรือแว่นตาลดแสง รองเท้านิรภัย และแผ่นปิดหน้าอกกันประกายไฟ ทั้งนี้ ต้องเป็นชนิดที่สามารถป้องกันประกายไฟหรือความร้อนได้ดี</p> <p>(2) งานลับ ฝน หรือแตงผิวโลหะด้วยหินเจีย ให้สวมแว่นตาชนิดโลหะหรือพลาสติกทนไฟ ถุงมือผ้า และรองเท้าพื้นยางหุ้มเส้น</p> <p>(3) งานกลึงโลหะ งานกลึงไม้ งานไสโลหะ งานไสไม้ หรืองานตัดโลหะ ให้สวมแว่นตาชนิดโลหะหรือพลาสติกใส ถุงมือผ้า และรองเท้าพื้นยางหุ้มเส้น</p> <p>(4) งานปั๊มโลหะ ให้สวมแว่นตาชนิดโลหะหรือพลาสติกใส ถุงมือผ้า และรองเท้าพื้นยางหุ้มเส้น</p> <p>(5) งานชุบโลหะ ให้สวมถุงมือยาง และรองเท้าพื้นยางหุ้มเส้น</p> <p>(6) งานพ่นสี ให้สวมที่ครอบอากาศสำหรับใช้ครอบจมูกและปากกันสารเคมี ถุงมือผ้า และรองเท้าพื้นยางหุ้มเส้น</p> <p>(7) งานยก ขนย้าย หรือติดตั้ง ให้สวมหมวกนิรภัย ถุงมือผ้า และรองเท้าพื้นยางหุ้มเส้น</p> <p>(8) งานควบคุมเครื่องจักร ให้สวมหมวกนิรภัยและรองเท้าพื้นยางหุ้มเส้น</p> <p>(9) งานปั้น ลั่น ให้สวมหมวกนิรภัย ถุงมือผ้า หรือถุงมือหนัง และรองเท้าพื้นยางหุ้มเส้นเป็นชั้นสูง เป็นชั้นกลางสูง หรือชั้นต่ำ</p> <p>(10) งานหมอน้ำ หม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อ น้ำความร้อน หรือภาชนะรับความดัน ให้สวมแว่นตาชนิดโลหะหรือพลาสติกใส ปลั๊กอุดเสียงหรือครอบหูอุดเสียงที่เหมาะสมกับสภาพงาน ชุดป้องกันความร้อนหรืออุปกรณ์ป้องกันความร้อน และรองเท้าพื้นยางหุ้มเส้น เว้นแต่กรณีที่เป็นหมอน้ำหรือภาชนะรับความดันตามข้อ 93 นายจ้างอาจจัดให้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลให้ลูกจ้างใช้ตามความเหมาะสมกับลักษณะงานและอันตรายที่อาจเกิดขึ้นกับลูกจ้างได้ นายจ้างต้องดูแลให้ลูกจ้างใช้อุปกรณ์ตามวรรคหนึ่งและวรรคสองตลอดการทำงาน</p>				

ตารางที่ 3.3-1 การพบพบหน่วยงานการปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)				
ชื่อกฎหมาย	สาระสำคัญที่เกี่ยวข้อง กับโครงการ	การปฏิบัติตามกฎหมาย	รายละเอียดการดำเนินการโครงการ	เอกสารอ้างอิง/ภาพประกอบ
1.9 พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 พรบ.จราจรทางบก (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2522 พรบ.จราจรทางบก (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2529 พรบ.จราจรทางบก (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2535 พรบ.จราจรทางบก (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2538 พรบ.จราจรทางบก (ฉบับที่ 6) พ.ศ.2542 พรบ.จราจรทางบก (ฉบับที่ 7) พ.ศ.2550 พรบ.จราจรทางบก (ฉบับที่ 8) พ.ศ.2551 พรบ.จราจรทางบก (ฉบับที่ 9) พ.ศ.2557 พรบ.จราจรทางบก (ฉบับที่ 10) พ.ศ.2557 พรบ.จราจรทางบก (ฉบับที่ 11) พ.ศ.2559 พรบ.จราจรทางบก (ฉบับที่ 12) พ.ศ.2562 พรบ.จราจรทางบก (ฉบับที่ 13) พ.ศ.2565	กฎหมายฉบับนี้มีการระบุข้อกำหนดหลายประการให้ผู้ขับขี่รถยนต์ต้องปฏิบัติตามเพื่อความปลอดภัยในการเดินทาง ได้แก่ การกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับลักษณะของรถที่ใช้ในทาง การใช้ไฟหรือเสียงสัญญาณรถ การบรรทุก สัญญาณจราจรและเครื่องหมายจราจร การใช้ทางเดินรถ การจำกัดความเร็วรถ การขับรถ ลักษณะรถฉุกเฉิน การลากจูงหรือจูงรถ อุบัติเหตุ นอกจากนี้ กฎหมายฉบับนี้ยังได้กำหนดลักษณะและการใช้รถประเภทต่างๆ ได้แก่ รถจักรยาน รถบรรทุกคันโดยสาร รถแท็กซี่ รวมถึงคนเดินเท้า สัตว์และสิ่งของในทาง รถม้า เกวียนและเลื่อน บทกำหนดโทษ และอื่นๆ	<ul style="list-style-type: none">	จากกิจกรรมการก่อสร้างที่ผ่านมา ทางโครงการได้กำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบเกี่ยวกับจราจร การบรรทุก การควบคุมให้พนักงานขับรถบรรทุกที่ใช้ขนส่งวัสดุและอุปกรณ์ก่อสร้างโครงการให้ปฏิบัติตามกฎจราจรอย่างเคร่งครัด และขับที่ยานพาหนะด้วยความระมัดระวังเพื่อป้องกันอันตรายต่อการใช้ทาง จึงถือว่ากรมทางหลวงได้ดำเนินการสอดคล้องตามที่กฎหมายที่กำหนด	 <p>ป้ายจำกัดความเร็ว 30 กม./ชม.</p>
1.10 พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ.2522 และ พ.ศ.2529 พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ.2522 และ พ.ศ.2529 พรบ.การขนส่งทางบก (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2530 พรบ.การขนส่งทางบก (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2535 พรบ.การขนส่งทางบก (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2535 พรบ.การขนส่งทางบก (ฉบับที่ 6) พ.ศ.2537 พรบ.การขนส่งทางบก (ฉบับที่ 7) พ.ศ.2537 พรบ.การขนส่งทางบก (ฉบับที่ 8) พ.ศ.2542 พรบ.การขนส่งทางบก (ฉบับที่ 9) พ.ศ.2542 พรบ.การขนส่งทางบก (ฉบับที่ 10) พ.ศ.2546 พรบ.การขนส่งทางบก (ฉบับที่ 11) พ.ศ.2550 พรบ.การขนส่งทางบก (ฉบับที่ 12) พ.ศ.2557 พรบ.การขนส่งทางบก (ฉบับที่ 13) พ.ศ.2557	พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ.2522 นี้ได้มีการระบุข้อกำหนดหลายประการที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งทางบก ได้แก่ การกำหนดคณะกรรมการนโยบายการขนส่งทางบก คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบก การประกอบการขนส่ง การใช้ค่าเสียหายที่เกิดจากการขนส่ง การรับจัดการขนส่งรายละเอียดของการใช้ในการขนส่ง การตรวจสอบสภาพรถ ผู้โดยสาร ผู้โดยสาร สถานีขนส่ง และการกำหนดโทษ	<ul style="list-style-type: none">	จากกิจกรรมการก่อสร้างโครงการที่ผ่านมา โครงการได้กำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบเกี่ยวกับการจราจร การบรรทุก การขับที่ การตรวจสอบสภาพรถ และการซ่อมแซมผิวทางที่ชำรุดเสียหาย รวมทั้งควบคุมและจัดอบรมพนักงานขับรถที่ใช้ในการขนส่งวัสดุก่อสร้าง ให้ปฏิบัติตามกฎจราจรอย่างเคร่งครัด เพื่อป้องกันการเกิดอุบัติเหตุทั้งต่อผู้ขับขี่และผู้รับใช้ทาง จึงถือว่ากรมทางหลวงได้ดำเนินการสอดคล้องตามที่กฎหมายที่กำหนด	 <p>การจัดอบรมพนักงานขับรถ</p>

ตารางที่ 3.3-1 การพบหน่วยงานปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)				
ข้อมูลหมายเหตุ	สาระสำคัญที่เกี่ยวข้อง กับโครงการ	การปฏิบัติตามกฎหมาย	รายละเอียดการดำเนินการของโครงการ	เอกสารอ้างอิงภาพประกอบ
1.12 พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 14) พ.ศ.2535 พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 17) พ.ศ.2560 (ต่อ)	เมื่อผู้ขออนุญาตยื่นคำขออุทธรณ์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และลักษณะที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงตามวรรคสองแล้ว เจ้าท่าต้องอนุญาตภายในระยะเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวงดังกล่าว มาตรา 117 ผู้รับอนุญาตปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดตามมาตรา 117 ต้องเสียค่าตอบแทน เป็นรายปี ตามวิธีการและอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าตารางเมตรละสิบบาท และถ้าเป็นอาคารหรือสิ่งอื่นใดซึ่งมีลักษณะหรือวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการประกอบธุรกิจให้เสียเป็นสองเท่า ของอัตราดังกล่าว การกำหนดค่าตอบแทนตามวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงสภาพของแต่ละท้องที่ และประโยชน์ที่ผู้ปลูกสร้างหรือผู้ครอบครองพึงได้รับ ค่าตอบแทนที่เก็บได้ตามวรรคหนึ่ง ให้ตกเป็นของกรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด สุขาภิบาล หรือองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ซึ่งมีกฎหมายจัดตั้งขึ้น แล้วแต่กรณี ที่อาคารหรือสิ่งอื่นใดนั้นอยู่ในเขตในกรณีที่มีเขตอภัยสมควร จะออกกฎกระทรวงยกเว้น หรือลดหย่อนค่าตอบแทนให้หน่วยงานหรือบุคคลก็ได้ มาตรา 118 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 117 หรือผู้ใดได้รับอนุญาตตามมาตรา 117 แล้ว ปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดไม่ไปตามที่ได้รับอนุญาต ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับ โดยคำนวณตามพื้นที่ของอาคารหรือสิ่งอื่นใดในอัตราไม่น้อยกว่าตารางเมตรละหนึ่งพันบาท แต่ไม่เกินตารางเมตรละสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และต้องระวางโทษปรับรายวันละไม่เกินตารางเมตรละ สองหมื่นบาท ตลอดเวลาที่ฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าท่า ตามมาตรา 118 ทวิ วรรคหนึ่ง หรือจนกว่าจะได้ปฏิบัติตามถูกต้อง โดยคำนวณตามพื้นที่ของอาคาร หรือสิ่งปลูกสร้างดังกล่าว มาตรา 118 ทวิ ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนมาตรา 117 หรือผู้ใดได้รับอนุญาตตามมาตรา 117 แล้ว ปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดไม่ไปตามที่ได้รับอนุญาต ให้เจ้าท่ามีคำสั่งเป็นหนังสือแจ้งให้เจ้าของ หรือผู้ครอบครองอาคารหรือสิ่งอื่นใดดังกล่าว รื้อถอนหรือแก้ไขอาคาร หรือสิ่งอื่นใดนั้นให้เสร็จสิ้นโดยถูกต้อง ภายในระยะเวลาที่กำหนด ทั้งนี้ ต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวัน แต่ไม่เกินหนึ่งปี เว้นแต่ศาลจะสั่งเป็นอย่างอื่น ในกรณีที่ไม่มีปรากฏตัวเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสิ่งอื่นใด ให้เจ้าท่าปิดคำสั่งดังกล่าวไว้ ณ อาคาร หรือสิ่งอื่นใดนั้น เมื่อพ้นระยะเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่งแล้ว ถ้าเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร หรือสิ่งอื่นใดดังกล่าว ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าท่า ให้เจ้าท่ามีอำนาจรื้อถอน หรือแก้ไขอาคาร หรือสิ่งอื่นใดนั้นได้ทันที และห้ามมิให้ ผู้ใดเข้าอาคารหรือสิ่งอื่นใดนั้นแห่งหนึ่งหรือบางส่วน จนกว่าจะได้รื้อถอนหรือแก้ไขแล้วเสร็จ โดยเจ้าของ หรือผู้ครอบครองอาคารหรือสิ่งอื่นใดนั้นต้องเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการดำเนินการทั้งหมดของเจ้าท่า ในกรณีที่ต้องรื้อถอนเพียงบางส่วน หากการรื้อถอนนั้นมีผลให้ส่วนที่ไม่ต้องรื้อถอนได้รับความเสียหาย ด้วยประการใด ถ้าการรื้อถอนนั้นได้กระทำตามวิธีที่วิญญูชนพึงกระทำแล้ว เจ้าท่าไม่ต้องรับผิดชอบในความเสียหายดังกล่าว เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวรรคสอง ให้เจ้าท่ามีอำนาจเข้าไปในสถานที่ของเจ้าของ หรือผู้ครอบครองที่อยู่ต่อเนื่องกับอาคารหรือสิ่งอื่นใดที่ต้องรื้อถอนหรือแก้ไขได้ในระหว่างเวลากระทำการที่ยื่น ถึงพระอาทิตย์ตก เว้นแต่ในกรณีที่มีการดำเนินการไปแล้วเสร็จ ก็ให้อำนาจดำเนินการต่อไปภายหลังพระอาทิตย์ตกได้ ในกรณีที่ไม่มีปรากฏตัวเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร หรือสิ่งอื่นใดตามวรรคหนึ่ง เมื่อเจ้าท่าได้ดำเนินการรื้อถอนหรือแก้ไขอาคารหรือสิ่งอื่นใดนั้นแล้ว ให้เจ้าท่ามีอำนาจยึดและเก็บรักษาไว้ หรือขายและถือเงินไว้แทนได้ เมื่อหักค่าใช้จ่ายในการรื้อถอนหรือแก้ไข และการขายแล้วเสร็จได้ ให้ตกเป็นรายได้ของแผ่นดิน ในการดำเนินการของเจ้าท่าตามมาตรานี้ หากเจ้าท่าได้ปฏิบัติหน้าที่โดยสุจริต เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสิ่งอื่นใดนั้น จะเรียกร้องค่าเสียหายจากเจ้าท่ามิได้ และเจ้าท่าไม่ต้องรับผิดชอบ ทั้งทางแพ่ง ทางอาญา หรือทางวินัย แต่ทั้งนี้ ไม่ได้ลิดลียผู้ได้รับความเสียหายที่จะเรียกร้องค่าเสียหาย จากทางการตามกฎหมายว่าด้วยความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ มาตรา 118 ครี ในกรณีที่มิใช่ข้าราชการแผ่นดินที่กำหนดในกฎกระทรวงที่อัตราตามมาตรา 117 ทวิ ให้เสียเบี้ยปรับอีกหนึ่งเท่าของเงินค่าตอบแทนดังกล่าว			

ตารางที่ 3.3-1 การพบพบหน่วยงานปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)				
ข้อมูลหมายเหตุ	สาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับโครงการ	การปฏิบัติตามกฎหมาย	รายละเอียดการดำเนินการของโครงการ	เอกสารอ้างอิงภาพประกอบ
1.12 พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 14) พ.ศ.2535 พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 17) พ.ศ.2560 (ต่อ)	ข้อ 4 ลักษณะของอาคารและการวางลำที่ซึ่งอนุญาตได้ มีดังต่อไปนี้ 1) ท่าเทียบเรือ ก. ต้องมีโครงสร้างที่ไม่ทำให้ทิศทางทางไหลของน้ำเปลี่ยนแปลง มีช่องโปร่งระหว่าง เสาไม่น้อยกว่า 3 เมตร ข. พื้นท่าเทียบเรือในแม่น้ำ ลำคลอง บึง อ่างเก็บน้ำ ทะเลสาบ อันเป็นทางสัญจรของประชาชนหรือที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกันต้องมีลักษณะเป็นแนวนอนกริดปิดตลอด ให้มีช่องว่างเพื่อให้แสงแดดส่องผ่านถึงพื้นน้ำได้ทั่วได้ และไม่มีสิ่งก่อสร้างอื่นใดบดบังพื้นท่าเทียบเรือ นอกจากนี้สิ่งก่อสร้างที่จำเป็นเป็นส่วนประกอบของท่าเทียบเรือมีดังนี้ ค. ป้ายสุดของท่าเทียบเรือต้องไม่เด่นเกินกว่าเล็กน้อยเมื่อใกล้ที่สุด ลักษณะคร่าว ๆ ของเรือที่เข้าเทียบท่าตามความจำเป็น โดยคำนึงถึงขนาดเรือและ ลักษณะภูมิประเทศ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกิน 1 ใน 3 ของความกว้างของแม่น้ำ ง. ต้องสร้างตามแนวเขตที่ดินที่ผู้อนุญาตมีกรรมสิทธิ์ หรือสิทธิครอบครองเป็น แนวตรงขึ้นจากฝั่ง จ. ท่าเทียบเรือที่ผ่านชายหาดต้องไม่ขัดกับการที่ประชาชนจะใช้สอย หรือเดินผ่านชายหาด 2) สะพานรับระดับและโป๊ะเทียบเรือ ก. สะพานรับระดับต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับโป๊ะเทียบเรือ มีราวลูกกรงที่แข็งแรง ทั้งสองด้าน และความลาดชันของสะพานต้องไม่มากกว่า 1:2 เมื่อน้ำลงต่ำสุด ข. โป๊ะเทียบเรือต้องมีโครงสร้างที่แข็งแรง ทนทาน และมีความปลอดภัย มีอัตราการลอยตัวสูง โดยเมื่อรับน้ำหนักสูงสุดแล้วพื้นของโป๊ะเทียบเรือต้องอยู่สูงกว่ากระดับน้ำไม่น้อยกว่า 40 เซนติเมตร และมีราวลูกกรงที่แข็งแรงทุกด้าน ยกเว้นด้านที่เรือเทียบและส่วนที่ติดกับสะพานปรับระดับ 3) สะพานข้ามแม่น้ำหรือสะพานข้ามคลอง ก. ต้องมีโครงสร้างที่ไม่ทำให้ทิศทางทางไหลของน้ำเปลี่ยนแปลง ข. ต้องมีความสูงและความกว้างของช่องลอดได้สะพานตามข้ออธิบติกรมเจ้าท่ากำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา 4) ท่าเรือสายเคเบิล ก. การวางท่อหรือสายเคเบิลผ่านชายหาดของทะเลหรือชายตลิ่ง ต้องฝังท่อหรือสายเคเบิลใต้พื้นดินไม่น้อยกว่า 50 เซนติเมตร โดยมีใส่ปูนโสรน้ำวนหรือท่อหุ้มสายเคเบิลที่ขึ้นมเหนือพื้นดิน ข. การปักเสาไฟฟ้าพาดสายเพื่อจ่ายกระแสไฟฟ้า หรือเพื่อการอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน และการปักเสาวางท่อนับประปาหรือเพื่อการอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน ให้ปักเสาให้ชิดแนวขอบฝั่งมากที่สุด เพื่อมิให้กีดขวางทางเดินเรือ 5) เขื่อนกันน้ำทะเล ก. ต้องมีรูปแบบที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อน้ำ คลื่น และบริเวณข้างเคียง ข. ต้องมีโครงสร้างที่แข็งแรงและอยู่ในแนวฝั่งเดิมมากที่สุด หากมีส่วนที่ยื่นเข้าไปใน น้ำให้มีเฉพาะส่วนที่จำเป็น ค. ความลาดชันของเขื่อนกันน้ำทะเลไม่เกิน 1:3 โดยแนวสันเขื่อนด้านบนต้องอยู่ที่แนวกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองที่ดิน สำหรับบริเวณลำน้ำที่แคบหรืออาจเป็น อันตรายต่อการเดินเรือ เขื่อนต้องมีลักษณะตั้งตรงและไม่มีความลาดชันอื่นออกมา 6) คนเรือ แนวรางรองรับเรือต้องยาวเกินจากฝั่งเพียงพอที่จะชักลากเรือขนาดใหญ่ที่สุดที่ด้านเรือนั้นจะสามารถรับซ่อมทำได้ในเวลาน้ำลดต่ำสุด 7) โรงสูบน้ำ ก. โรงที่ตั้งเครื่องสูบน้ำ ต้องอยู่บนฝั่งหรืออยู่ใกล้ฝั่งมากที่สุด ข. การต่อท่อสูบน้ำ เมื่อต่อเชื่อมกับเครื่องสูบน้ำแล้วต้องวางขนานกับแนวเสาของโรงสูบน้ำจนถึงพื้นดิน แล้วจึงวางนอนไปตามแนวพื้นดินได้ น้ำ และปลายท่อต้องอยู่ต่ำกว่าระดับน้ำลงต่ำสุดไม่น้อยกว่า 1 เมตร ข้อ 5 เจ้าท่าอนุญาตให้ปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำแม่น้ำในที่ที่ไม่มีลักษณะตามข้อกำหนดในข้อ 4 เป็นการเฉพาะรายได้ และเมื่อเจ้าท่าได้อนุญาตแล้ว ให้ประกาศลักษณะของอาคารหรือลักษณะของการล่วงล้ำลำแม่น้ำนั้นในราชกิจจานุเบกษาและให้ถือเป็นหลักเกณฑ์ในการอนุญาตต่อไป			

ตารางที่ 3.3-1 การทบทวนการปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)				
ข้อมูลหมายเหตุ	สาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับโครงการ	การปฏิบัติตามกฎหมาย	รายละเอียดการดำเนินการของโครงการ	เอกสารอ้างอิง/ภาพประกอบ
1.12 พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ.2536 พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 14) พ.ศ.2535 พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 17) พ.ศ.2560 (ต่อ)	ข้อ 6 อาคารและการลงลำลำน่าน้ำ นอกจากที่กำหนดไว้ในข้อ 4 และข้อ 5 จะอนุญาตไม่ได้ เว้นแต่เป็นของทางราชการ หรือรัฐวิสาหกิจและปลูกสร้างขึ้นเพื่อประโยชน์ของทางราชการ ข้อ 7 หลักเกณฑ์ในการพิจารณาอนุญาตให้ปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดลงลำลำน่าน้ำมีดังต่อไปนี้ (1) ลักษณะหรือสภาพของอาคารหรือสิ่งอื่นใดลงลำลำน่าน้ำต้องไม่เป็นอันตรายต่อการเดินเรือ หรือทำให้ทางน้ำเปลี่ยนแปลงไป หรือก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (2) อาคารหรือสิ่งอื่นใดลงลำลำน่าน้ำที่จะอนุญาตให้ปลูกสร้างได้ ต้องมีลักษณะของ อาคารและการลงลำที่ทั้งอนุญาตได้ตามข้อ 4 และข้อ 5 (3) อาคารหรือสิ่งอื่นใดลงลำลำน่าน้ำที่จะอนุญาตให้ปลูกสร้างได้ ต้องไม่อยู่ในเขตที่น้ำ			
1.13 พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562	<p>มาตรา 22 การเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล ให้เก็บรวบรวมได้เท่าที่จำเป็นภายใต้วัตถุประสงค์อันชอบด้วยกฎหมายของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล</p> <p>มาตรา 23 ในการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลจะต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบก่อนหรือนัดแนะแก่การรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลถึงรายละเอียด ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) วัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวมเพื่อการนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้ หรือเปิดเผยซึ่งรวมถึงวัตถุประสงค์ที่มีมาตรา 25ให้อำนาจในการเก็บรวบรวมได้โดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล</p> <p>(2) แหล่งที่มาของข้อมูลส่วนบุคคล ต้องให้ข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อปฏิบัติตามกฎหมาย หรือสัญญา หรือมีความจำเป็นต่อข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อจัดทำสัญญา รวมทั้งแจ้งถึงผลกระทบที่ไปไม่ได้จากการไม่ให้ข้อมูลส่วนบุคคล</p> <p>(3) ข้อมูลส่วนบุคคลที่จะมีการเก็บรวบรวมและระยะเวลาในการเก็บรวบรวมไว้ ทั้งนี้ ในกรณีที่ไม่สามารถกำหนดระยะเวลาดังกล่าวได้ชัดเจน ให้กำหนดระยะเวลาที่อาจคาดหมายได้ตามมาตรฐานของการเก็บรวบรวม</p> <p>(4) ประมาทของบุคคลหรือหน่วยงานซึ่งใช้ข้อมูลส่วนบุคคลที่เก็บรวบรวมอาจถูกเปิดเผย</p> <p>(5) ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล สถานะติดต่อ และวิธีการติดต่อในกรณีที่มีตัวแทน หรือเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ให้แจ้งข้อมูล สถานะติดต่อ และวิธีการติดต่อของตัวแทน หรือเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลด้วย</p> <p>มาตรา 24 ห้ามมิให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลทำการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล เว้นแต่</p> <p>(1) เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวกับการจัดทำเอกสารประวัติศาสตร์ หรือเอกสารอ้างอิง/ภาพประกอบ เพื่อประโยชน์สาธารณะ หรือที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาวิจัย หรือสถิติ ซึ่งได้จัดให้มีการการปกป้องที่เหมาะสม เพื่อคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด</p> <p>(2) เพื่อป้องกันหรือระงับอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย หรือสุขภาพของบุคคล</p> <p>(3) เป็นการจำเป็นเพื่อการปฏิบัติตามสัญญา ซึ่งเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเป็นผู้สัญญา หรือ เพื่อใช้ในการดำเนินการตามคำขอของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลก่อนทำสัญญานั้น</p> <p>(4) เป็นการจำเป็นเพื่อการปฏิบัติหน้าที่ในการดำเนินภารกิจเพื่อประโยชน์สาธารณะของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล หรือปฏิบัติหน้าที่ในการใช้อำนาจรัฐที่มอบให้ให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล</p> <p>(5) เป็นการจำเป็นเพื่อประโยชน์โดยชอบด้วยกฎหมายของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล หรือนิติบุคคลอื่น ที่ไม่ใช่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล เว้นแต่ประโยชน์ดังกล่าวมีความสำคัญยิ่งกว่าสิทธิขั้นพื้นฐานในข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล</p> <p>(6) เป็นการปฏิบัติตามกฎหมายของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล</p>	<ul style="list-style-type: none">● <p>กิจกรรมการก่อสร้างโครงการที่ผ่านมา ในระยะก่อสร้างโครงการได้มีการรวบรวมข้อมูลบุคคลอื่นเฉพาะที่ร้องเรียนว่าได้รับผลกระทบจากกิจกรรมการก่อสร้างเท่านั้น รวมถึงมีการปกป้องข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าว ตามที่กฎหมายกำหนด</p>		

ตารางที่ 3.3-1 การทบทวนการปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)				
ข้อมูลหมายเหตุ	สาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับโครงการ	การปฏิบัติตามกฎหมาย	รายละเอียดการดำเนินการของโครงการ	เอกสารอ้างอิงภาพประกอบ
1.1.3 พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 (ต่อ)	<p>มาตรา 25 ห้ามมิให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลจากแหล่งอื่นที่ไม่ใช่จากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล เว้นแต่</p> <p>(1) ได้แจ้งถึงการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลจากแหล่งอื่น ให้แก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบโดยไม่ชักช้า แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับวันที่เก็บรวบรวมและได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล</p> <p>(2) เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องขอความยินยอมตามมาตรา 24 หรือมาตรา 26</p> <p>ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการแจ้งวัตถุประสงค์ใหม่ตามมาตรา 21 และการแจ้งรายละเอียดตามมาตรา 23 มาใช้บังคับกับการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องได้รับความยินยอมตามมาตรา 21 และมาตรา 23 เว้นแต่กรณีดังต่อไปนี้</p> <p>(1) เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบวัตถุประสงค์ใหม่ หรือรายละเอียดนั้นอยู่แล้ว</p> <p>(2) ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลพิสูจน์ได้ว่า การแจ้งวัตถุประสงค์ใหม่หรือรายละเอียดดังกล่าวไม่สามารถทำได้ หรือจะเป็นอุปสรรคต่อการใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการศึกษา วิจัยทางวิทยาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ หรือสถิติ ในกรณีนี้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล ต้องจัดให้มีการที่เหมาะสมเพื่อคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ และประโยชน์ของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล</p> <p>(3) การใช้หรือการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลต้องกระทำโดยเร่งด่วนตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งได้จัดให้มีการที่เหมาะสมเพื่อให้ผู้คุ้มครองประโยชน์ของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล</p> <p>(4) เมื่อผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลเป็นผู้ส่งหรือได้มาซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลจากเจ้าหน้าที่ หรือจากการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพ และต้องรักษาวัดรูปประสงค์ใหม่ หรือรายละเอียดบางประการ ตามมาตรา 23 ว่าเป็นความลับตามที่กฎหมายกำหนด</p> <p>การแจ้งรายละเอียดตามวรรคสอง ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล ต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เก็บรวบรวมตามมาตรา 21 เว้นแต่กรณีนี้ที่ข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้ในการติดต่อกับเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ต้องแจ้งในการติดต่อครั้งแรก และกรณีนี้จะนำข้อมูลส่วนบุคคลไปเปิดเผย ต้องแจ้งก่อนที่จะนำข้อมูลส่วนบุคคลไปเปิดเผยเป็นครั้งแรก</p> <p>มาตรา 26 ห้ามมิให้เก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับเชื้อชาติ เผ่าพันธุ์ ความคิดเห็นทางการเมือง ความเชื่อในลัทธิ ศาสนาหรือปรัชญา พฤติกรรมทางเพศ ประวัติอาชญากรรม ข้อมูลสุขภาพ ความพิการ ข้อมูลสุขภาพแรงงาน ข้อมูลพันธุกรรม ข้อมูลชีวภาพ หรือข้อมูลอื่นใด ซึ่งกระทบต่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลในทำนองเดียวกันตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด โดยไม่ได้รับความยินยอมโดยชัดแจ้งจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล เว้นแต่</p> <p>(1) เพื่อป้องกันหรือระงับอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย หรือสุขภาพของบุคคล ซึ่งเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลไม่สามารถให้ความยินยอมได้ ไม่ว่าด้วยเหตุใดก็ตาม</p> <p>(2) เป็นการดำเนินการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่มีการคุ้มครองที่เหมาะสมของมูลนิธิ สมาคม หรือองค์กรที่ไม่แสวงหากำไรที่มีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการเมือง ศาสนา ปรัชญา หรือสุขภาพแรงงาน ให้เหมาะสมกับ ผู้ซึ่งเคยเป็นสมาชิกหรือผู้ซึ่งมีการติดต่ออย่างสม่ำเสมอกับมูลนิธิ สมาคม หรือองค์กรที่ไม่แสวงหากำไรตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว โดยไม่ได้เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลนั้นออกไปภายนอกมูลนิธิ สมาคม หรือองค์กรที่ไม่แสวงหากำไรนั้น</p> <p>(3) เป็นข้อมูลที่เกิดโดยสาธารณะด้วยความยินยอมโดยชัดแจ้งของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล</p> <p>(4) เป็นการจำเป็นเพื่อการก่อสร้างหรือการก่อสร้างตามกฎหมาย การปฏิบัติตามหรือการใช้สิทธิหรือการร้องเรียนตามกฎหมาย หรือการกีดกันต่อผู้สิทธิหรือตามกฎหมาย</p> <p>(5) เป็นการจำเป็นในการปฏิบัติตามกฎหมาย เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์เกี่ยวกับ</p> <p>(ก) เวชศาสตร์ป้องกัน หรือเวชศาสตร์ การประเมินความสามารถในการทำงานของลูกจ้าง การวินิจฉัยโรคทางกายภาพ การให้บริการด้านสุขภาพหรือด้านสังคม การรักษาทางการแพทย์ การจัดการด้านสุขภาพ หรือระบบและการให้บริการด้านสังคมสงเคราะห์ ทั้งนี้ ในกรณีที่มิใช่การปฏิบัติตามกฎหมาย และข้อมูลส่วนบุคคลนั้นไม่มีความลับตามกฎหมาย ต้องเป็นการปฏิบัติตามสัญญาหรือการจ้างของข้อมูลส่วนบุคคลกับผู้ประกอบการแพทย์</p>			

ตารางที่ 3.3-1 การทบทวนการปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)				
ข้อมูลหมายเหตุ	สาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับโครงการ	การปฏิบัติตามกฎหมาย	รายละเอียดการดำเนินการของโครงการ	เอกสารอ้างอิงภาพประกอบ
1.11 พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 (ต่อ)	<p>(ข) ประโยชน์สาธารณะด้านการสาธารณสุข เช่น การป้องกันสุขภาพจากโรคติดต่ออันตราย หรือโรคระบาดที่อาจติดต่อหรือแพร่เข้ามาในราชอาณาจักร หรือการควบคุมมาตรฐานหรือคุณภาพของยา เวชภัณฑ์ หรือเครื่องมือแพทย์ ซึ่งได้จัดให้มีการกำกับดูแลและแจกจ่ายเพื่อคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล โดยเฉพาะการรักษาพยาบาล ความลับของข้อมูลส่วนบุคคลตามหน้าที่ หรือคณริยธรรมแห่งวิชาชีพ</p> <p>(ค) การคุ้มครองแรงงาน การประกันสังคม หลักประกันสุขภาพแห่งชาติ สวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลของผู้มีสิทธิตามกฎหมาย การคุ้มครองผู้ประกอบการ หรือการคุ้มครองทางสังคม ซึ่งการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลเป็นสิ่งที่จำเป็นในการปฏิบัติงานหรือหน้าที่ของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล หรือเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล โดยได้จัดให้มีการมาตรการที่เหมาะสมเพื่อคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐาน และประโยชน์ของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล</p> <p>(ง) การศึกษาวิจัยทางวิทยาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ หรือสถิติ หรือประโยชน์สาธารณะอื่น ทั้งนี้ ต้องกระทำเพื่อประโยชน์วัตถุประสงค์ที่จำเป็นเท่าจำเป็น และได้จัดให้มีการที่มุ่งประโยชน์สาธารณะที่คุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐานและประโยชน์ของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด</p> <p>(จ) ประโยชน์สาธารณะที่สำคัญ โดยได้จัดให้มีการที่เหมาะสม เพื่อคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐานและประโยชน์ของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล</p> <p>มาตรา 27 ห้ามมิให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล โดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล เว้นแต่เป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่เก็บรวบรวมได้โดยได้รับยกเว้นไม่ต้องขอความยินยอมตามมาตรา 24 หรือ มาตรา 26</p> <p>บุคคลหรือนิติบุคคลที่ได้รับข้อมูลส่วนบุคคลมาจากการเปิดเผยตามวรรคหนึ่ง จะต้องไม่ใช่หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อวัตถุประสงค์อื่นนอกเหนือจากวัตถุประสงค์ที่ได้แจ้งไว้กับผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลในการขอรับข้อมูลส่วนบุคคลนั้น</p> <p>ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องขอความยินยอมตามวรรคหนึ่ง ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องบันทึกการใช้หรือเปิดเผยนั้นไว้ในรายการตามมาตรา 39</p> <p>มาตรา 30 เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิเข้าถึง และขอรับสำเนาข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับตน ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล หรือขอให้เปิดเผยถึงการได้มาซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวที่ตนไม่ได้ให้ความยินยอม</p> <p>ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องปฏิบัติตามคำขอวรรคหนึ่ง จะปฏิเสธคำขอใดเฉพาะในกรณีที่เป็นการปฏิเสธตามกฎหมายหรือคำสั่งศาล และการเข้าถึงและขอรับสำเนาข้อมูลส่วนบุคคลนั้น จะส่งผลกระทบต่อโอกาสให้เกิดความเสียหายต่อสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอื่น ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลปฏิเสธคำขอตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลบันทึกการปฏิเสธคำขอดังกล่าวพร้อมด้วยเหตุผลไว้ในรายการตามมาตรา 39</p> <p>เมื่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีคำขอตามวรรคหนึ่ง และเป็นกรณีที่มิอาจปฏิเสธคำขอได้ตามวรรคสอง ให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลดำเนินการตามคำขอโดยไม่ชักช้า แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำขอ</p> <p>คณะกรรมการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเข้าถึง และการขอรับสำเนาตามวรรคหนึ่ง รวมทั้งการขยายระยะเวลาตามวรรคสี่หรือหลักเกณฑ์อื่นตามความเหมาะสมก็ได้</p> <p>มาตรา 31 เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิขอรับข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับตน จากผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลได้ ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลได้ทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลนั้นอยู่ในแบบที่สามารถอ่านหรือใช้งานโดยทั่วไปได้ด้วยเครื่องมือ หรืออุปกรณ์ที่ทำงานได้โดยอัตโนมัติและสามารถใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลได้ด้วยวิธีการอัตโนมัติ รวมทั้งมีสิทธิ ดึงข้อมูลไป</p> <p>(1) ขอให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลในรูปแบบดังกล่าวไปยังผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลอื่นเมื่อสามารถทำได้โดยวิธีอัตโนมัติ</p> <p>(2) ขอรับข้อมูลส่วนบุคคลที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลในรูปแบบดังกล่าวไปยังผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลอื่นโดยตรง เว้นแต่โดยสภาพทางเทคนิคไม่สามารถทำได้</p> <p>ข้อมูลส่วนบุคคลตามวรรคหนึ่งต้องเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ให้ความยินยอมในการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักเกณฑ์แห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้รับการยินยอมไม่ต้องขอความยินยอมตามมาตรา 24 (3) หรือเป็นข้อมูลส่วนบุคคลอื่นที่กำหนดในมาตรา 24 ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด</p>			

ตารางที่ 3.3-1 การทบทวนการปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)				
ข้อมูลหมายเหตุ	สาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับโครงการ	การปฏิบัติตามกฎหมาย	รายละเอียดการดำเนินการของโครงการ	เอกสารอ้างอิง/ภาพประกอบ
1.11 พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 (ต่อ)	<p>การใช้สิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลตามวรรคหนึ่งจะเกี่ยวกับการส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคล ของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งเป็นการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์สาธารณะ หรือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายไม่ได้ หรือการใช้สิทธินั้นต้องไม่ละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลอื่น ทั้งนี้ ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลปฏิบัติตามกฎหมายแล้ว ให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลบันทึกการปฏิเสธคำขอพร้อมด้วยเหตุผลไว้ในรายการตามมาตรา 39</p> <p>มาตรา 32 เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิคัดค้านการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องเมื่อใดก็ได้ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) กรณีที่เป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่เก็บรวบรวมได้โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมตามกฎหมายมาตรา 24 (4) หรือ (5) เว้นแต่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลพิสูจน์ได้ว่า</p> <p>(ก) การเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลนั้น ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลได้แสดงให้เห็นถึงเหตุอันชอบด้วยกฎหมายที่สำคัญยิ่งกว่า</p> <p>(ข) การเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลนั้นเป็นไปเพื่อองค์สิทธิหรือเสรีภาพตามกฎหมาย การปฏิบัติตามหรือการใช้สิทธิหรือเสรีภาพตามกฎหมาย หรือการยกขึ้นต่อสู้สิทธิหรือเสรีภาพตามกฎหมาย</p> <p>(2) กรณีที่เป็นการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการศึกษา วิจัยทางวิทยาศาสตร์ (3) กรณีที่เป็นการรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการศึกษา วิจัยทางวิทยาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ หรือสถิติ เว้นแต่เป็นการจำเป็นเพื่อการดำเนินการซึ่งประโยชน์สาธารณะของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล</p> <p>ในกรณีที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลใช้สิทธิคัดค้านการดำเนินการดังกล่าว ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลไม่สามารถเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลต่อไปได้ ทั้งนี้ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขอย่างชัดเจน</p> <p>ในกรณีที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้แจ้งการคัดค้านให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลทราบ</p> <p>ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลปฏิเสธการคัดค้านด้วยเหตุผลตาม (1) (ก) หรือ (ข) หรือ (3) ให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลบันทึกการปฏิเสธการคัดค้านพร้อมด้วยเหตุผลไว้ในรายการตามมาตรา 39</p> <p>มาตรา 32 เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิคัดค้านการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องเมื่อใดก็ได้ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) กรณีที่เป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่เก็บรวบรวมได้โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมตามกฎหมายมาตรา 24 (4) หรือ (5) เว้นแต่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลพิสูจน์ได้ว่า</p> <p>(ก) การเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลนั้น ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลได้แสดงให้เห็นถึงเหตุอันชอบด้วยกฎหมายที่สำคัญยิ่งกว่า</p> <p>(ข) การเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการศึกษา วิจัยทางวิทยาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ หรือสถิติ เว้นแต่เป็นการจำเป็นเพื่อการดำเนินการซึ่งประโยชน์สาธารณะของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล</p> <p>ในกรณีที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลใช้สิทธิคัดค้านการดำเนินการดังกล่าว ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลไม่สามารถเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลต่อไปได้ ทั้งนี้ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขอย่างชัดเจน</p> <p>ในกรณีที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้แจ้งการคัดค้านให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลทราบ</p> <p>ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลปฏิเสธการคัดค้านด้วยเหตุผลตาม (1) (ก) หรือ (ข) หรือ (3) ให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลบันทึกการปฏิเสธการคัดค้านพร้อมด้วยเหตุผลไว้ในรายการตามมาตรา 39</p>			

ตารางที่ 3.3-1 การทบทวนการปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)				
ข้อมูลกฎหมาย	สาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับโครงการ	การปฏิบัติตามกฎหมาย	รายละเอียดการดำเนินการของโครงการ	เอกสารอ้างอิงภาพประกอบ
1.11 พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 (ต่อ)	<p>มาตรา 33 เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิขอให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลดำเนินการลบ หรือทำลาย หรือทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลเป็นข้อมูลที่ไม่สามารถระบุตัวตนได้ แก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ ในการมีดังต่อไปนี้</p> <p>(1) เมื่อข้อมูลส่วนบุคคลมีความจำเป็นในการรักษาไว้ตามวัตถุประสงค์ในการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล</p> <p>(2) เมื่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลขอความยินยอมในการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล และผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลไม่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลไม่ได้ต่อไป</p> <p>(3) เมื่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลคัดค้านการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา 32 (1) และผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลไม่อาจปฏิเสธคำขอตามมาตรา 32 (1) (ก) หรือ (ข) ได้ หรือเป็นการคัดค้านตามมาตรา 32 (2)</p> <p>(4) เมื่อข้อมูลส่วนบุคคลได้ถูกเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้</p> <p>ความในวรรคนี้มีไว้มาใช้บังคับกับการรักษาไว้เพื่อวัตถุประสงค์ในการใช้เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น การเก็บรักษาไว้เพื่อวัตถุประสงค์ตามมาตรา 24 (1) หรือ (4) หรือมาตรา 26 (5) (ก) หรือ (ข) การใช้เพื่อกำก้องสิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย การปฏิบัติตามหรือการใช้สิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย หรือการยกขึ้นต่อสู้สิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย หรือเพื่อการปฏิบัติตามกฎหมาย</p> <p>คณะกรรมการจะประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ในการลบหรือทำลาย หรือทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลเป็นข้อมูลที่ไม่สามารถระบุตัวตนได้แก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลตามวรรคนี้ก็ได้</p> <p>มาตรา 34 เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิขอให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลระงับการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลได้ ในการมีดังต่อไปนี้</p> <p>(1) เมื่อผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลอยู่ในระหว่างการตรวจสอบว่าเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลร้องขอให้ดำเนินการตาม มาตรา 36</p> <p>(2) เมื่อเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่ถูกลบหรือทำลายตามมาตรา 33 (4) แต่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลขอให้ระงับการใช้แทน</p> <p>(3) เมื่อข้อมูลส่วนบุคคลมีความจำเป็นในการรักษาไว้ตามวัตถุประสงค์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล แต่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีความจำเป็นต้องขอให้เก็บรักษาไว้เพื่อใช้ในการก่อตั้งสิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย การปฏิบัติตาม หรือการใช้สิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย หรือการยกขึ้นต่อสู้สิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย</p> <p>(4) เมื่อผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลอยู่ในระหว่างการพิจารณาตาม มาตรา 32 (1) หรือตรวจสอบตามมาตรา 32 (3) เพื่อปฏิเสธการคัดค้านของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา 32 วรรคสาม</p> <p>กรณีผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลไม่ได้เป็นกรณีตามวรรคหนึ่ง เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการผู้ช่วยฯ เพื่อสั่งให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลดำเนินการได้</p> <p>คณะกรรมการจะประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ในการระงับการใช้ตามวรรคหนึ่งก็ได้</p> <p>มาตรา 35 ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องดำเนินการให้ข้อมูลส่วนบุคคลนั้นถูกต้องเป็นปัจจุบัน สมบูรณ์ และไม่ก่อให้เกิดความเข้าใจผิด</p> <p>มาตรา 36 ในกรณีที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลขอให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลดำเนินการตาม มาตรา 35 หากผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลไม่ดำเนินการตามคำร้องขอ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องบันทึกคำร้องขอของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลพร้อมด้วยเหตุผลไว้ในรายการตาม มาตรา 39</p>			

ตารางที่ 3.3-1 การทบทวนการปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)				
ข้อมูลหมายเหตุ	สาระสำคัญที่เกี่ยวข้อง กับโครงการ	การปฏิบัติตามกฎหมาย	รายละเอียดการดำเนินการของโครงการ	เอกสารอ้างอิงภาพประกอบ
3.3 แผนพัฒนาจังหวัดหนองบัวลำภู 5 ปี (พ.ศ.2566-2570) ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2567	<p>ประเด็นการพัฒนาที่ 1 พัฒนาลำดับความสำคัญด้านเมืองใหม่เมืองรอง และพื้นที่ชนบท</p> <p>1) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ เพื่อรองรับการขยายตัวของเมือง โดยเชื่อมโยงอย่างเป็นระบบและมีมาตรฐาน เพื่อลดต้นทุน และพัฒนาระบบสาธารณูปโภคระดับเมืองขึ้นน้ำ เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนทุกระดับ ทุกเพศ ทุกวัย และมีความสะดวกปลอดภัย</p> <p>2) พัฒนาเมืองให้มีความปลอดภัย สามัคคีปรองดอง และระบบป้องกันที่มีมาตรฐาน ทันสมัย ให้ประชาชน ผู้ใช้บริการมีความเชื่อมั่น และได้รับการดูแลอย่างทั่วถึง ทั้งทางที่</p> <p>3) ยกระดับสิ่งแวดล้อมเมืองขึ้นน้ำที่มีประชากรมีคุณภาพชีวิตที่ดี สุขภาพดี การศึกษาดี เป็นประชากรที่มีความก้าวหน้า ความเจริญทั้งทางจิตใจและทางวัตถุ และมีวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง</p> <p>4) สร้างสังคมที่เอื้อต่อการอยู่อาศัยของผู้สูงอายุ และยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนกลุ่มเปราะบางให้สามารถช่วยเหลือตนเอง และปรับตัวท่ามกลางการเปลี่ยนแปลง</p> <p>5) ยกระดับจังหวัดสู่เมืองดิจิทัล และเมืองอัจฉริยะที่ทันสมัย</p> <p>6) พัฒนาลำดับความสำคัญด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม วิถีชีวิต ประเพณี และค่านิยมอันดีงาม สร้างคุณค่าทางสังคม และมูลค่าทางเศรษฐกิจ</p> <p>7) เพิ่มขีดความสามารถในการบริหารจัดการทรัพยากรที่มีประสิทธิภาพ</p> <p>8) ยกระดับการขนส่งสาธารณะ และระบบโลจิสติกส์เชื่อมโยงอย่างเป็นระบบและทันสมัย เชื่อมโยงกรุงเทพมหานคร และจังหวัดที่มีศักยภาพ และระเบียงเศรษฐกิจในพื้นที่</p> <p>ประเด็นการพัฒนาที่ 2 พัฒนาเศรษฐกิจมูลค่าสูง เศรษฐกิจฐานรากให้ก้าวหน้า และเติบโตอย่างต่อเนื่องจนกระจายทั่วทั้งจังหวัด</p> <p>1) ยกระดับการขนส่งสาธารณะ และระบบโลจิสติกส์เชื่อมโยงอย่างเป็นระบบและทันสมัย เชื่อมโยงกรุงเทพมหานคร และจังหวัดที่มีศักยภาพ และระเบียงเศรษฐกิจในพื้นที่</p> <p>2) สร้างโอกาสกิจกรรมการท่องเที่ยวคุณภาพ ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ เชื่อมโยงกับกรุงเทพมหานคร และจังหวัดที่มีศักยภาพ</p> <p>3) สร้างโอกาสทางการค้า การลงทุน และต่อยอดภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดสู่การสร้างสรรค์สู่มูลค่าสูง</p> <p>4) ระดมค้ำทุภาคส่วน ร่วมสร้างโอกาสและศักยภาพในการฟื้นคืนเศรษฐกิจหลังจากวิกฤติ COVID-19 ให้กลับมาเติบโตอย่างมั่นคง</p> <p>5) สร้างและพัฒนาลำดับเมืองผลิตสินค้าการเกษตรคุณภาพ มูลค่าสูง เป็นศูนย์กลางการแปรรูปสินค้า และเป็นแหล่งอาหารคุณภาพของประชาชน</p> <p>6) พัฒนาศูนย์เศรษฐกิจฐานรากที่เข้มแข็ง แรงงานได้รายได้จึงมีความสามารถของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน และผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็ก</p>	<ul style="list-style-type: none">	การพัฒนาโครงการมีลักษณะเป็นการพัฒนาโครงสร้างคมนาคมขนส่ง ที่เชื่อมโยงระหว่างกรุงเทพมหานคร และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมีจุดเริ่มต้นบริเวณทางแยกต่างระดับบางใหญ่ อำเภอบางใหญ่ จังหวัดหนองบัวลำภู ซึ่งภายหลังการก่อสร้างแล้วเสร็จและเปิดดำเนินการแล้ว จะเป็นการพัฒนาระบบการคมนาคมขนส่งให้มีความสะดวก รวดเร็ว ลดเวลาในการเดินทาง ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมการลงทุน การพัฒนาทางภาคเกษตร อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว สอดคล้องกับแผนพัฒนาของจังหวัดหนองบัวลำภู ดังกล่าว	-
3.4 แผนพัฒนาจังหวัดหนองบัวลำภู 5 ปี (พ.ศ.2566-2570) ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2567	<p>ประเด็นการพัฒนาที่ 1 พัฒนาศูนย์เศรษฐกิจอัจฉริยะ (Smart Economy) ประสิทธิภาพกลางและภาคตะวันตก</p> <p>1) พัฒนาลำดับความสำคัญด้านเมืองรอง เมืองใหม่เมืองรอง และพื้นที่ชนบท</p> <p>2) ส่งเสริมการใช้วัตถุดิบหลักที่มีอยู่ในจังหวัด ยกระดับสินค้าเกษตร เกษตรแปรรูป อาหารแปรรูป ด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ทันสมัย ที่สอดคล้องกับความต้องการตลาดได้สู่การผลิตเชิงพาณิชย์</p> <p>3) ส่งเสริมกิจกรรมท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยวเชื่อมโยง สร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว (Nakhonpathom Love Destination)</p> <p>4) สร้างความเข้าใจและความร่วมมือในการส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคกลาง และภาคตะวันตก ควมคู่กับการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ</p>	<ul style="list-style-type: none">	การพัฒนาโครงการมีลักษณะเป็นการพัฒนาโครงสร้างคมนาคมขนส่ง ที่เชื่อมโยงระหว่างกรุงเทพมหานคร และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมีจุดเริ่มต้นบริเวณทางแยกต่างระดับบางใหญ่ อำเภอบางใหญ่ จังหวัดหนองบัวลำภู ซึ่งภายหลังการก่อสร้างแล้วเสร็จและเปิดดำเนินการแล้ว จะเป็นการพัฒนาระบบการคมนาคมขนส่งให้มีความสะดวก รวดเร็ว ลดเวลาในการเดินทาง ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมการลงทุน การพัฒนาทางภาคเกษตร อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว สอดคล้องกับแผนพัฒนาของจังหวัดหนองบัวลำภู ดังกล่าว	-

ตารางที่ 3.3-1 การพบพบรายงานการปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)				
ข้อมูลหมายเหตุ	สาระสำคัญที่เกี่ยวข้อง กับโครงการ	การปฏิบัติตามกฎหมาย	รายละเอียดการดำเนินการของโครงการ	เอกสารอ้างอิงภาพประกอบ
3.4 แผนพัฒนาจังหวัดหนองบัวลำภู 5 ปี (พ.ศ.2566-2570) ฉบับบทพบ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2567 (ต่อ)	ประเด็นการพัฒนาที่ 2 สร้างความเข้มแข็งระดับพื้นที่ รองรับการขยายตัวของเมืองหลวงและปริมณฑล (Smart Living) 1) พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานรองรับการเติบโตของเมืองหลวง และระบบเศรษฐกิจภาคกลาง และภาคตะวันออก 2) พัฒนาการเฝ้าระวัง การเตือนภัย การเสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ทั้งในระดับบุคคล ครอบครัว และชุมชนให้มีความเข้มแข็ง 3) เสริมสร้างความรู้ความมั่นคง และสร้างสังคมแห่งคุณธรรม ด้วยจิตอาสา 4) ส่งเสริมระบบสวัสดิการและการบริการอย่างทั่วถึง ท้องถิ่น และเสมอภาค			
3.5 แผนพัฒนาจังหวัดราชบุรี (พ.ศ.2566-2570)	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 สร้างมูลค่าและคุณค่าเพิ่มจากการท่องเที่ยวและบริการวิถีใหม่ อย่างมีคุณภาพพื้นฐานอัตลักษณ์ชุมชนเชิงสร้างสรรค์ 1) เสริมสร้างความเข้มแข็งและความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยในการท่องเที่ยวของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่เติบโตจากชุมชน เชื่อมโยงการท่องเที่ยวสากล และเสริมสร้างเศรษฐกิจการท่องเที่ยวด้วยบริการที่มีมูลค่าสูง 2) สร้างสรรค์นวัตกรรมทางการค้า การลงทุน การบริการ การท่องเที่ยว การกีฬา และการตลาด เพื่อรองรับการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ทางเศรษฐกิจ การพัฒนาสู่สังคมดิจิทัล และตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจแบบองค์รวม (BCG Model)-เศรษฐกิจชีวภาพ (Bio Economy) เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) และเศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy) 3) เสริมสร้างขีดความสามารถการแข่งขันและความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัย ในเชิงธุรกิจของภาคบริการและเมืองการค้าที่มีศักยภาพพื้นฐานบริการเดิม และฐานบริการใหม่ เพื่อส่งเสริมให้เศรษฐกิจของจังหวัดเติบโตอย่างต่อเนื่องและเข้มแข็ง 4) ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน และการสร้างอาชีพจากฐานธรรมชาติ วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น 5) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเมืองคมนาคม และการบริหารจัดการขนส่งให้มีความปลอดภัย ทวีประสิทธิภาพของเรือและรองรับการท่องเที่ยว การขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจและการเชื่อมโยงการค้าชายแดน	●	การพัฒนาโครงการมีลักษณะเป็นการพัฒนาโครงสร้างคมนาคมขนส่ง ที่เชื่อมโยงระหว่างกรุงเทพมหานคร และภาคตะวันออกของประเทศไทย โดยมีจุดเริ่มต้นบริเวณทางแยกต่างระดับบางใหญ่ อำเภออบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ซึ่งภายหลังการก่อสร้างแล้วเสร็จและเปิดดำเนินการแล้ว จะเป็นการพัฒนาระบบการคมนาคมขนส่งให้มีความสะดวก รวดเร็ว ลดเวลาในการเดินทาง ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมการลงทุน การพัฒนาทางภาคเกษตร อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว สอดคล้องกับแผนพัฒนาของจังหวัดราชบุรี ดังกล่าว	
3.6 แผนพัฒนาจังหวัดกาญจนบุรี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2566-2570	ประเด็นการพัฒนาที่ 3 การพัฒนาระบบเกษตรกรรมอย่างครบวงจร 1) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ปัจจัยการผลิต เพื่อลดต้นทุนและเพิ่มผลผลิตสินค้าเกษตรทั่วไป เกษตรปลอดภัย และเกษตรอินทรีย์ 2) สร้างความเข้มแข็งให้กับสถาบันเกษตรกรและเชื่อมโยงเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรเข้าสู่ตลาดและผู้แปรรูปสินค้าเกษตร 3) พัฒนาระบบตลาดสินค้าเกษตรและแนวทางการบริหารจัดการห่วงโซ่อุปทานด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน 1) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทุกด้านให้มีความสมบูรณ์ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รองรับนักท่องเที่ยวคุณภาพ 2) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทั้งด้านกายภาพและด้านดิจิทัล เพื่อเพิ่มเสถียรภาพ สะอาด ปลอดภัย และอำนวยความสะดวก 3) พัฒนากิจการบริการท่องเที่ยว สินค้าของฝาก ผู้ประกอบการ และบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานสากล 5) ส่งเสริมการทำตลาดด้านการท่องเที่ยว ประเด็นการพัฒนาที่ 5 การพัฒนาการค้า การลงทุน อุตสาหกรรม และเขตเศรษฐกิจพิเศษ 1) ส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่เอื้อต่อการการค้า และการลงทุน 2) ส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและพื้นที่อื่นในจังหวัด 3) ส่งเสริมให้นักลงทุนในจังหวัดกาญจนบุรีมีการลงทุนในประเทศเพื่อนบ้าน 4) ส่งเสริมการยกระดับศักยภาพผู้ประกอบการและแรงงานให้สอดคล้องกับเป้าหมายการขยายการค้าและการลงทุนทั้งในจังหวัดและระหว่างประเทศ 5) ส่งเสริมการยกระดับศักยภาพผู้ประกอบการและแรงงาน 6) ส่งเสริมการพัฒนาการค้าทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ	●	การพัฒนาโครงการมีลักษณะเป็นการพัฒนาโครงสร้างคมนาคมขนส่ง ที่เชื่อมโยงระหว่างกรุงเทพมหานคร และภาคตะวันออกของประเทศไทย โดยมีจุดเริ่มต้นบริเวณทางแยกต่างระดับบางใหญ่ อำเภออบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ซึ่งภายหลังการก่อสร้างแล้วเสร็จและเปิดดำเนินการแล้ว จะเป็นการพัฒนาระบบการคมนาคมขนส่งให้มีความสะดวก รวดเร็ว ลดเวลาในการเดินทาง ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมการลงทุน การพัฒนาทางภาคเกษตร อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว สอดคล้องกับแผนพัฒนาของจังหวัดกาญจนบุรี ดังกล่าว	

ตารางที่ 3.3-1 การพบพหุหน่วยงานปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)				
ข้อมูลหมายเหตุ	สาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับโครงการ	การปฏิบัติตามกฎหมาย	รายละเอียดการดำเนินการของโครงการ	เอกสารอ้างอิงภาพประกอบ
4. ข้อบังคับ / หลักเกณฑ์ 4.1 ข้อบังคับการประกอบทางหลวง ฉบับที่ 90	ข้อบังคับการประกอบทางหลวง ฉบับที่ 90 ว่าด้วยการขออนุญาต การอนุญาต และเงื่อนไขในการอนุญาต เพื่อขั้วน้ำหรือดินน้ำ หรือดินเรือในคลองรับน้ำ หรือปลูกสร้างสิ่งก่อสร้างในบริเวณหรือในคลองประปา หรือบริเวณคลองรับน้ำในเขตการประกอบทางหลวง และจังหวัดพิจิตร พ.ศ. 2534 ข้อ 4 ผู้ใดประสงค์ขออนุญาตปลูกสร้างสิ่งในเขตคลองประปาหรือคลองรับน้ำนี้ จะต้องยื่นคำขอแบบที่กำหนดต่อการประกอบทางหลวง พร้อมด้วยหลักฐานประกอบการขออนุญาต ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ 1) ต้องยื่นแบบแปลนและรายการคำนวณ สิ่งก่อสร้างที่จะขอปลูกสร้างจำนวน 5 ชุด ในกรณีขออนุญาตสร้างสะพานข้ามคลองประปา สะพานที่จะขอปลูกสร้างจะต้องเป็นสะพานคอนกรีตเสริมเหล็ก (Reinforced Concrete) หรือคอนกรีตอัดแรง (Prestressed Concrete) มีผิวจราจรกว้างไม่น้อยกว่า 6 เมตร มีทางเดินเท้ากว้างไม่น้อยกว่าข้างละ 1.00 เมตร และมีระดับท้องถนนไม่ต่ำกว่าระดับ +37.30 เมตร การออกแบบสะพานต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดมาตรฐานสะพานบนทางหลวง (Standard Specifications for Highway Bridges) ที่ออกใช้ฉบับล่าสุดของ AASHTO (AMERICAN ASSOCIATION OF STATE HIGHWAY AND TRANSPORTATION OFFICIALS) สะพานต้องรับน้ำหนักกรมมาตรฐานชนิด HS 20-44 และจะไม่มีตอม่อในคลองประปาได้ไม่เกิน 2 ตัน	<ul style="list-style-type: none">	เนื่องจากโครงการมีการก่อสร้างสะพานยกระดับข้ามคลองประปามหาสารสิทธิ์ (กม.4+600 ถึง กม.5+475) ซึ่งอยู่ในแนวเส้นทางโครงการฯ ตอน 3 ปัจจุบันยังได้ดำเนินการขออนุญาตก่อสร้าง และได้รับอนุญาตจากกรมการปกครองแล้ว จึงถือว่าดำเนินการปฏิบัติ	ภาคผนวก ข
5. เงื่อนไขประกอบสัญญาโครงการทางหลวง	1) กฎหมายที่จะต้องปฏิบัติตาม : ผู้รับเหมาจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบข้อบังคับต่างๆ และข้อปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ในแต่ละด้านอยู่เสมอตลอดระยะเวลาของการก่อสร้างทั้งนี้มีความหมายรวมถึงความรู้และมีส่วนร่วมรับผิดชอบตามกฎหมายได้ครบถ้วนด้วย 2) กรมทางบริเวณก่อสร้างให้เสียร้อยละ : ผู้รับเหมาจะต้องรักษาระดับดินสถานที่ปฏิบัติงาน รวมทั้งโรงงานหรือสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำงานของผู้รับจ้าง ลูกจ้าง ตัวแทน หรือของผู้อื่นซึ่งเกี่ยวข้องกับโครงการตลอดระยะเวลาการจ้าง และเมื่อทำงานเสร็จสิ้นแล้ว จะต้องขอย้ายรถยนต์เครื่องใช้ในงานที่รับจ้าง รวมทั้งวัสดุขยะมูลฝอยและสิ่งก่อสร้างชั่วคราวต่างๆ (ถ้ามี) ที่จะต้องเคลื่อนที่บนดินให้เรียบร้อย เพื่อให้บริเวณทั้งหมดอยู่ในสภาพที่สะอาดและใช้การได้ทันที 3) มาตรฐานฝีมือช่าง : ผู้รับเหมาจะต้องมีและใช้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือช่าง จากคณะกรรมการกำหนดมาตรฐานทดสอบฝีมือแรงงาน หรือผู้มีมติระดับ ปวช. ปวส. และปวท. หรือเทียบเท่าจากสถาบันการศึกษาที่ กฟ. รับรองให้เข้ารับราชการได้ในอัตราไม่ต่ำกว่าร้อยละ 10 ของแต่ละสาขาช่างจะต้องมีช่างจำนวน อย่างน้อย 1 คน ในแต่ละสาขาช่างดังต่อไปนี้ (1) ช่างไม้ (ก่อสร้าง) (2) ช่างโยธา (3) ช่างเชื่อมไฟฟ้าหรือแก๊ส (4) ช่างเหล็กเสริมคอนกรีต	<ul style="list-style-type: none">	กิจกรรมการก่อสร้างโครงการที่ผ่านมา ในระยะก่อสร้างโครงการกำหนดให้ผู้รับเหมาก่อสร้างมีการปฏิบัติตามกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ และข้อปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ในแต่ละด้านรวมทั้งมีการจัดการที่ทุกหน่วยงาน และสาธารณูปโภคของหน่วยงานก่อสร้างอย่างเหมาะสม และถูกหลักสุขาภิบาล รวมถึงมีการจัดอุปการะป้องกันอันตรายให้แก่คนงานก่อสร้างอย่างเพียงพอ นอกจากนี้ผู้รับเหมาก่อสร้างได้จัดให้มีวิศวกรสนับสนุนประจำบริเวณหน้างานในสนามตลอดเวลา เพื่อควบคุมและบริหารการก่อสร้างให้เป็นไปตามแผนที่กำหนด สำหรับบริเวณส่งวัสดุก่อสร้าง และรถบรรทุกได้ไม่มีการควบคุมน้ำหนักบรรทุกให้ไปเป็นไปตามพิกัดที่กฎหมายกำหนด รวมทั้ง ได้มีการควบคุมให้รถบรรทุกวัสดุอุปกรณ์ก่อสร้าง มีการควบคุมและบรรทุกทุกอย่างมีขีดเพื่อป้องกันเศษวัสดุร่วงหล่น สำหรับการจัดทำป้ายจราจรระหว่างก่อสร้าง ได้มีการจัดทำป้ายจราจรตามมาตรฐานของกรมทางหลวง รวมทั้งส่งมอบให้ผู้จัดการโครงการตรวจสอบก่อนเปิดตัดถนนในบริเวณต่างๆ โดยป้ายสัญญาณจราจรและป้ายเตือนต่างๆ ติดตั้งไว้ในตำแหน่งที่สามรถมองเห็นได้ชัดเจนทั้งในเวลากลางวันและกลางคืน และมีการติดตั้งป้ายไฟกระพริบบริเวณที่สามรถมองเห็นได้ชัดเจน อุบัติเหตุในเวลากลางคืน เช่น บริเวณทางแยกต่างๆ สำหรับบริเวณพื้นที่ก่อสร้างและบริเวณบ้านพักคนงานก่อสร้างได้มีการจัดระบบแสงสว่างให้เหมาะสมและมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย รวมทั้งมีการจัดพื้นที่เก็บกองวัสดุอุปกรณ์การก่อสร้างอย่างเป็นระเบียบ ไม่เกิดขบวนการล้นดู	 คนงานสวมใส่อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล สถานที่นำหามาเก็บรถบรรทุก

ตารางที่ 3.3-1 การทบทวนการปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)					
ข้อมูลหมายเหตุ	สาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับโครงการ	การปฏิบัติตามกฎหมาย	รายละเอียดการดำเนินการของโครงการ	เอกสารอ้างอิง/ภาพประกอบ	
5. เงื่อนไขประกอบสัญญาโครงการทางหลวง (ต่อ)	<p>6) ข้อกำหนดพิเศษ :</p> <p>6.1 การบริหารการก่อสร้าง</p> <p>(1) ผู้รับเหมาต้องจัดให้มีวิศวกรสนับประสานอยู่ปฏิบัติงานในสนามตลอดเวลา ทำหน้าที่บริหารการก่อสร้างจัดทำ</p> <ul style="list-style-type: none">- แผนดำเนินการก่อสร้างในแต่ละขั้นตอน และควบคุมกำกับดูแลการก่อสร้างให้เป็นไปตามแผน ซึ่งอย่างน้อยจะต้องมีรายละเอียดที่เกี่ยวข้องและกำหนดจุดที่เป็นทางเข้า-ออก ของรถขนส่งวัสดุได้- แผนการดำเนินการก่อสร้างของผู้รับเหมาต้องได้รับความเห็นชอบจากผู้จัดการโครงการของผู้จ้างก่อนลงมือดำเนินการ <p>(2) ผู้รับเหมาต้องป้องกันเสียดินหรือลูกรังหรือวัสดุอื่น ประอบเนื่องผิวจราจรสาธารณะที่เปิดโครงการอยู่</p> <ul style="list-style-type: none">- รถบรรทุกวัสดุก่อสร้าง เมื่อออกจากแหล่งวัสดุขึ้นสู่ทางสาธารณะ จะต้องไม่มีเสียดิน ลูกรัง ดินหรือรถบรรทุกที่ <p>จะทำให้ทางสาธารณะประอะเปื้อน</p> <ul style="list-style-type: none">- ทางเข้า-ออก ระหว่างคันทางที่ก่อสร้างและคันทางที่เปิดการจราจรจะต้องมีการป้องกันไม่ให้เสียดิน ลูกรัง ดินหรือรถบรรทุกที่จะทำให้ผิวจราจรประอะเปื้อน โดยผู้รับเหมาต้องจัดให้ผู้รับผิดชอบคอยควบคุมไม่ให้คันทางที่เปิดการจราจรอยู่ประอะเปื้อน <p>(3) ผู้รับเหมาต้องควบคุมน้ำหนักบรรทุกของรถบรรทุกวัสดุก่อสร้างให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด</p> <p>(4) วัสดุประเภท Soil Aggregate (หมายถึงหินคลุกด้วย) ผู้รับเหมาจะต้องทำการ Stock Pile และตรวจสอบคุณภาพก่อน ผู้จ้างจะแต่งตั้งผู้ควบคุมงานให้ทำหน้าที่ควบคุมการ Stock Pile โดยเฉพาะ</p> <p>(5) ผู้จ้างจะแต่งตั้งผู้ควบคุมงานไปประจำที่โรงงานผสมคอนกรีต หรือโรงงานผสมแอสฟัลต์คอนกรีต หรือโรงงานผสม Soil Cement เพื่อควบคุมการทำงานของผู้รับเหมาผู้ควบคุมต้องสม่ำเสมอ</p> <p>6.2 การบริหารจราจร</p> <p>(1) ผู้รับเหมาจะต้องจัดทำแผนการจัดตั้งป้ายจราจรระหว่างก่อสร้าง ให้ผู้จัดการโครงการอนุมัติผู้จ้างเห็นชอบก่อนการดำเนินการก่อสร้าง และผู้รับเหมาต้องจัดให้มีผู้รับผิดชอบ คอยตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของป้ายจราจรตลอดเวลากว่าโครงการจะแล้วเสร็จ</p> <p>(2) ป้ายจราจรอยู่ระหว่างการก่อสร้างอย่างน้อยจะต้องเป็นไปตามคู่มือเครื่องหมายควบคุมการจราจรในทางก่อสร้าง ปูระยะและบำรุงรักษาทางหลวง ฉบับปี พ.ศ.2545 และต้องมองเห็นได้ชัดเจนตลอดเวลาทั้งกลางวันและกลางคืน กรณีต้องการควบคุมปลอดภัยเป็นพิเศษในบริเวณแหล่งก่อสร้างการเปิดอุบัติเหตุในเวลากลางคืน ผู้รับเหมาต้องติดตั้งไฟฟ้าแสงสว่างด้วย</p>				